Pomenirea aflării cinstitului cap al Sfântului prooroc Înaintemergător şi Botezător Ioan

(24 februarie şi 25 mai)

În calendar, Biserica a rânduit a se prăznui trei minunate aflări ale capului sfântului, anume ***în ziua de 24 februarie***, când găsim scris: Întâia şi a doua aflare a capului Sfântului Ioan Botezătorul, şi ***în data de 25 mai***, când se face amintire de a treia aflare a capului Sfântului Ioan Botezătorul.

Index

Evanghelia şi Apostolul zilei 4

În această lună (februarie), ziua a douăzeci şi patra - Aflarea cinstitului cap al Sfântului prooroc înainte mergătorului şi Botezătorului Ioan (Minei) 7
Canon de rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioara Maria la sărbătoarea celei dintâi şi celei de a doua aflări a cinstitului cap al Sfântului prooroc Ioan Botezătorul 30
Canon de rugăciune la sărbătoarea celei dintâi şi celei de a doua aflări a cinstitului cap al Sfântului prooroc Ioan Botezătorul.....37
În această lună (mai) , ziua a douăzeci şi cincea - A treia aflare a cinstitului cap al Sfântului prooroc înainte mergătorului şi Botezătorului Ioan (Minei) 46
Canon de rugăciune către Sfântul Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, la prăznuirea celei de a treia aflări a cinstitului său cap (25 mai) ..68
Acatistul Sfântului Ioan Botezătorul.....76
Ieromonah Ghelasie Gheorghe - Acatistul Sfântului Ioan Botezătorul 87
Imnografie 95
Vieţile Sfinţilor - Aflarea cinstitului cap al slăvitului prooroc Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului (24 februarie).....97
Vieţile Sfinţilor - A treia aflare a cinstitului cap al Sfântului Ioan Botezătorul (25 mai) 105
Sinaxar - Pomenirea aflării cinstitului cap al Sfântului prooroc Înaintemergător şi Botezător Ioan (24 februarie).....106
Sinaxar - Întâia şi a doua aflare a cinstitului cap al Sfântului prooroc, Înaintemergătorul şi Botezătorul Ioan 107
Sinaxar - Întâia şi a doua aflare a capului Sfântului proroc Ioan Botezătorul - 24 februarie.....109
Sinaxar - A treia aflare a capului Sfântului proroc Ioan Botezătorul - 25 mai 111
Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Întâia şi a doua aflare a capului Sfântului proroc Ioan Botezătorul 112
Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - A treia aflare a capului Sfântului proroc Ioan Botezătorul (25 mai) 114
Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Întâia şi a doua aflare a capului Sfântului proroc Ioan Botezătorul 116
Sorin Ioniţe - Calendar Ortodox - A treia aflare a capului Sfântului proroc Ioan Botezătorul.....118
Proloagele din 24 februarie.....120
Sfântul Nicolae Velimirovici – Proloagele de la Ohrida - Aflarea capului Sfântului Înaintemergător şi Botezător Ioan (24 februarie) 125
Cântare de laudă la Sfântul Ioan Botezătorul 127

Sfântul Nicolae Velimirovici – Proloagele de la Ohrida - Pomenirea celei de a treia aflări a capului Sfântului Ioan Botezătorul (25 mai)..... 129
Pr. Ioniţă Apostolache - „Aflarea capului Sfântului Ioan Botezătorul”, o veche traducere în latină 130
Mihai-Alex Olteanu - Întâia aflare a capului Sfântului Ioan Botezătorul, în iconografie..... 132
Mihai-Alex Olteanu - A doua aflare a capului Sfântului Ioan Botezătorul, în iconografie..... 135
Teodor Danalache - Capul Sfântului Ioan Botezătorul 138
Moaştele Sfântului Ioan Botezătorul..... 147
Părintele Sofian Boghiu – Cuvânt despre moaştele Sfântului Ioan Botezătorul 150
Mâna Sfântului Ioan Botezătorul 153
Miracolul moaştelor Sfântului Ioan Botezătorul 155
Moaştele Sfântului Ioan Botezătorul descoperite în Bulgaria 158
Întâia și a doua aflare a capului Sfântului prooroc Ioan Botezătorul (24 februarie)..... 160
Paraclisul aflării capului Sfântului Ioan Botezătorul de pe Muntele Eleon (galerie foto) 173
Mănăstirea Sfântului Ioan Gură de Aur din Comani, Georgia 192
Icoane..... 195

Evanghelia şi Apostolul zilei

Evanghelia

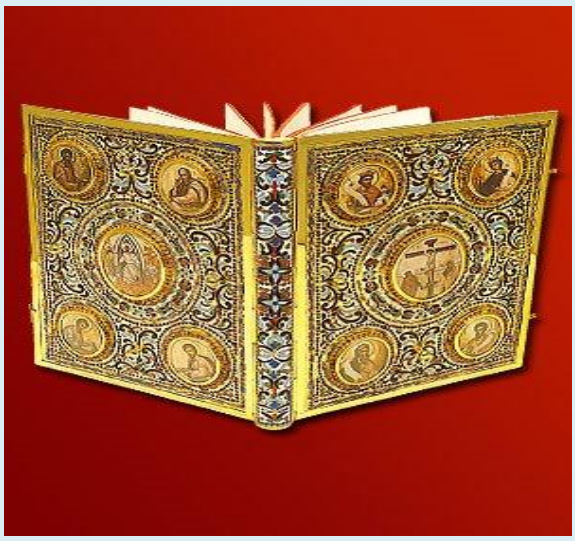

Matei 11, 2-15

2. Şi auzind Ioan, în închisoare, despre faptele lui Hristos şi trimiţând pe doi dintre ucenicii săi, au zis Lui:

3. Tu eşti Cel ce vine sau să aşteptăm pe altul?

4. Şi Iisus, răspunzând, le-a zis: Mergeţi şi spuneţi lui Ioan cele ce auziţi şi vedeţi:

5. Orbii îşi capătă vederea şi şchiopii umblă, leproşii se curăţesc şi surzii aud, morţii înviază şi săracilor li se binevesteşte.

6. Şi fericit este acela care nu se va sminti întru Mine.

7. După plecarea acestora, Iisus a început să vorbească mulţimilor despre Ioan: Ce-aţi ieşit să vedeţi în pustie? Au trestie clătinată de vânt?
8. Dar de ce aţi ieşit? Să vedeţi un om îmbrăcat în haine moi? Iată, cei ce poartă haine moi sunt în casele regilor.
9. Atunci de ce-aţi ieşit? Să vedeţi un prooroc? Da, zic vouă şi mai mult decât un prooroc.
10. Că el este acela despre care s-a scris: "Iată Eu trimit, înaintea feţei Tale, pe îngerul Meu, care va pregăti calea Ta, înaintea Ta".
11. Adevărat zic vouă: Nu s-a ridicat între cei născuţi din femei unul mai mare decât Ioan Botezătorul; totuşi cel mai mic în Împărăţia Cerurilor este mai mare decât el.
12. Din zilele lui Ioan Botezătorul până acum Împărăţia Cerurilor se ia prin străduinţă şi cei ce se silesc pun mâna pe ea.
13. Toţi proorocii şi Legea au proorocit până la Ioan.
14. Şi dacă voiţi să înţelegeţi, el este Ilie, cel ce va să vină.
15. Cine are urechi de auzit să audă.

Apostol

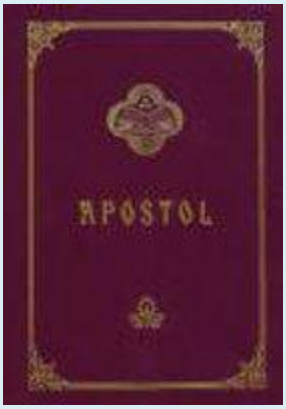

Epistola către Corinteni a Sfântului apostol Pavel

II Corinteni 4, 6-15

6. Fiindcă Dumnezeu, care a zis: "Strălucească, din întuneric, lumina" - El a strălucit în inimile noastre, ca să strălucească cunoştinţa slavei lui Dumnezeu, pe faţa lui Hristos.
7. Şi avem comoara aceasta în vase de lut, ca să se învedereze că puterea covârşitoare este a lui Dumnezeu şi nu de la noi,
8. În toate pătimind necaz, dar nefiind striviţi; lipsiţi fiind, dar nu deznădăjduiţi;

9. Prigoniţi fiind, dar nu părăsiţi; doborâţi, dar nu nimiciţi;
10. Purtând totdeauna în trup omorârea lui Iisus, pentru ca şi viaţa lui Iisus să se arate în trupul nostru.
11. Căci pururea noi cei vii suntem daţi spre moarte pentru Iisus, ca şi viaţa lui Iisus să se arate în trupul nostru cel muritor.
12. Astfel că în noi lucrează moartea, iar în voi viaţa.
13. Dar având acelaşi duh al credinţei - după cum este scris: "Crezut-am, pentru aceea am şi grăit" - şi noi credem: pentru aceea şi grăim,
14. Ştiind că Cel ce a înviat pe Domnul Iisus ne va învia şi pe noi cu Iisus şi ne va înfăţişa împreună cu voi.
15. Căci toate sunt pentru voi, pentru ca, înmulţindu-se harul să prisosească prin mai mulţi mulţumirea, spre slava lui Dumnezeu.

În această lună (februarie), ziua a douăzeci şi patra - Aflarea cinstitului cap al Sfântului prooroc înainte mergătorului şi Botezătorului Ioan (Minei)

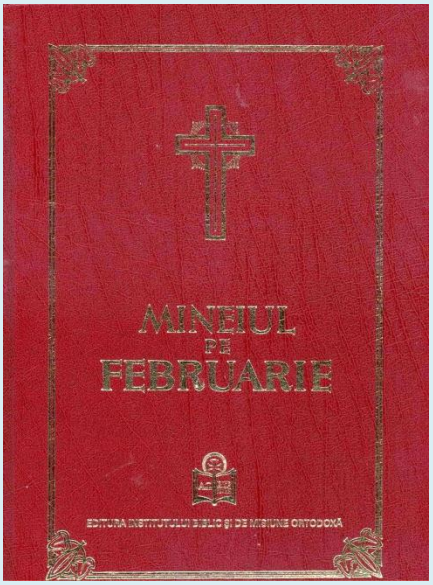

La Vecernie

De nu este post, seara cântăm: Fericit bărbatul... Slava dintâi. La Doamne strigat-am..., Stihirile pe 6.

Iar de va fi post, zicem obişnuita Catismă. Şi se pune slujba înainte Mergătorului cu a Triodului pe 10, cântând samoglasnica zilei de 2 ori, şi mucenicina, şi 3 Podobii din Triod şi ale Sfântului pe 4.

Stihirile Înaintemergătorului, glasul al 5-lea:

Podobie: Bucură-te, cămara...

Bucură-te, sfinţite cap şi de lumină purtător, şi de îngeri cinstit, care cu sabia ai fost tăiat de demult, şi cu ascuţite mustrări ai tăiat ruşinea necurăţiei. Izvorule care cu minunile adăpi pe credincioşi, cela ce ai vestit venirea Mântuitorului cea de mântuire, şi pogorârea Duhului de demult ai văzut peste dânsul rămânând, care Legii celei vechi şi celei noi cu darul ai mijlocit; pe Hristos roagă-l, să dăruiască sufletelor noastre mare milă.

Capul înainte Mergătorului, cel ascuns oarecând în vas de lut s-a arătat din sânurile pământului, ieşind la arătare, care şi râuri de tămăduiri izvorăşte. Pentru că în ape a

spălat capul celui ce acoperă acum cu ape cele mai pe deasupra, şi izvorăşte oamenilor dumnezeiască iertare. Deci pe acesta ce este după adevăr mărit, să-l fericim, şi întru aflarea lui cu bucurie să prăznuim, care pe Hristos roagă, să dăruiască lumii mare milă.

Capul care a propovăduit pe Mielul lui Dumnezeu, cel ce s-a arătat cu trup şi tuturor căile pocăinţei cele de mântuire cu dumnezeieşti porunci le-a adeverit cel ce mai-nainte, călcarea de lege a lui Irod o a mustrat, şi pentru aceasta s-a tăiat de la trup, şi până la o vreme luând ascundere, ca un soare luminos ne-a răsărit nouă, care a strigat: Pocăiţi-vă, şi la Hristos acum vă apropiaţi, întru umilinţa sufletului, la Cel ce dă lumii mare milă.

Slavă..., glasul al 6-lea

Comoara dumnezeieştilor daruri, capul tău cel de Dumnezeu păzit, înainte Mergătorule, din sânurile pământului a răsărit, pe care noi cu credinţă primindu-l, şi închinându-ne, strălucite, ne îmbogăţim prin tine Botezătorul lui Hristos, cu prea mărite minuni, şi cu iertare de greşeli.

Şi acum..., a Născătoarei

Cine nu te va ferici pe tine Preasfântă Fecioară, sau cine nu va lăuda prea curată Naşterea ta, că Cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul unul născut, acelaşi din tine cea curată a ieşit negrăit întrupându-se, din fire Dumnezeu, fiind, şi cu firea om făcându-se pentru noi, nu în două feţe fiind despărţit, ci în două firi neamestecat fiind cunoscut. Pe acela roagă-l curată cu totul fericită, să se mântuiască sufletele noastre.

Vohod: Lumină lină a sfintei slave a Tatălui ceresc, Celui fără de moarte, a Sfântului, Fericitului, Iisuse Hristoase, venind la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, lăudăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu; vrednic eşti în toată vremea a fi lăudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce dai viaţă, pentru aceasta lumea Te slăveşte.

Prochimenul zilei şi Paremiile.

Iar de este în post, Paremiile zilei, apoi ale sfântului.

Din proorocia Isaiei citire:

Cap. 40, Vers 1.

Aşa grăieşte Domnul: Mângâiaţi mângâiaţi pe poporul meu, grăieşte Dumnezeu. Preoţilor, grăiţi Ierusalimului în inimă, mângâiaţi-l pe dânsul. Că s-a plinit dosădirea lui, că s-a iertat păcatul lui, că a luat din mâna Domnului îndoite pentru păcatele sale. Glasul celui ce strigă în pustie. Gătiţi calea Domnului, drepte faceţi cărările Dumnezeului nostru. Toată valea se va umple, şi tot muntele şi dealul se va pleca şi vor fi cele strâmbe drepte, şi cele colţuroase, căi netede. Şi se va arăta slava Domnului şi va vedea trupul mântuirea lui Dumnezeu. În munte înalt te suie, cela ce binevesteşti Sionului, înalţă întru tărie glasul tău, cela ce propovăduieşti Ierusalimului, înalţă nu te teme. Eu sunt Domnul Dumnezeu, eu voi auzi Dumnezeul lui Israil, şi nu voi lăsa pe ei. Ci voi deschide din munţi ape, şi prin mijlocul câmpiilor, fântâni, şi voi face pustia întru bălţi, şi pământul cel însetoşat întru izvoare de ape. Veselească-se Cerul deasupra şi norii să roureze dreptate, să răsară pământul şi să încolţească, milă şi dreptate să arate împreună. Glas de veselie spuneţi, şi faceţi să se audă aceasta până la marginile pământului. Ziceţi: Izbăvit-a Domnul pe robul său Iacov, şi de vor însetoşa în pustie, scoate-va lor apă din piatră. Veseleşte-te cea stearpă, care nu naşti; glăsuieşte şi strigă, care nu aveai durere, că mai mulţi sunt fiii celei lăsate, decât ai celeia ce are bărbat.

Din proorocia lui Maleahi, citire:

Cap. 3, Vers 1.

Aşa grăieşte Domnul Atotţiitorul: Iată eu trimit îngerul meu înaintea feţii tale, care va găti calea ta înaintea ta. Şi va veni la Biserica sa Domnul, pe care voi căutaţi. Şi cine va putea suferi ziua venirii lui? Sau cine va putea sta întru vederea Lui? Pentru că acela va veni ca focul ce topeşte şi ca iarba nâlbitorilor. Şi va şedea tocind, şi curăţind ca argintul şi aurul. Şi va veni la voi cu judecată, şi va fi mărturie grabnică asupra făcătorilor de rău, şi asupra curvarilor, şi asupra celor ce jură strâmb cu numele lui, şi asupra celor ce nu se tem de dânsul, zice Domnul Atotţiitorul. Pentru că eu sunt Domnul Dumnezeul vostru, şi nu mă schimb, şi voi feciorii lui Iacov. Depărtatu-v-aţi de lege şi nu o aţi păzit. Pentru aceasta întoarceţi-vă la mine, şi mă voi întoarce la voi, zice Domnul Atotţiitorul. Şi vă vor ferici pe voi toate limbile, şi vor cunoaşte că eu sunt Domnul, cela ce voi judeca între cel drept, şi între cel fărădelege, în ziua aceea. Deci cunoaşte-ţi şi vă aduceţi aminte de legea lui Moise robul meu; precum v-am aşezat vouă în Horeb porunci şi dreptăţi, către tot poporul lui Israil. Şi iată eu voi trimite vouă pe Ilie Tesviteanuî, mai-nainte până ce va veni ziua Domnului cea mare şi luminată. Carele va întoarce inima tatălui spre fiu, şi inima omului spre vecinul lui. Ca venind să nu bat pământul fără veste, zice Domnul atotţiitorul, Dumnezeul cel sfânt al lui Israil.

Din proorocirea lui Solomon, citire:

Cap. 4. Vers 7.

Dreptul de va ajunge să se săvârşească, întru odihnă va fi. Dreptul murind va osândi pe necuraţii cei vii. Că vor vedea sfârşitul dreptului, şi nu vor cunoaşte ce a sfătuit pentru dânsul Dumnezeu. Că va arunca Domnul pe cei necuraţi jos fără de glas şi-i va clinti pe dânşii din temelii, şi până la cel de pe urmă se vor pustii întru durere şi pomenirea lor va pieri. Că vor veni întru cugetul greşelilor sale spăimântaţi, şi-i vor mustra pe dânşii împotrivă fărădelegile lor. Atuncea va sta cu multă îndrăzneală dreptul înaintea feţei celor ce l-au necăjit pe dânsul, şi a celor ce au lepădat ostenelile lui. Şi văzându-l pe el, se vor tulbura cu multă frică, şi se vor îngrozi de minunată mântuirea lui. Că vor zice întru sine căindu-se, şi întru nevoinţa duhului vor suspina şi vor zice: Acesta este pe care l-am avut oarecând de râs, şi întru pildă de ocară, noi cei fără de minte, Viaţa lui o am socotit nebunie, şi sfârşitul lui fără de cinste. Şi cum s-a socotit între fiii lui Dumnezeu, şi între sfinţi soarta lui este; rătăcit-am dar din calea adevărului, şi lumina dreptăţii nu ne-a strălucit nouă, şi soarele nu ne-a răsărit nouă. Umplutu-ne-am de cărările fără-delegii şi ale pierzării, şi am umblat pe căi neumblate iar calea Domnului nu o am cunoscut.

La Stihoavnă

Stihirile, glasul al 2-lea:

Podobie: Când de pe lemn, mort Te-ai pogorât, cel din Arimateea pe Tine, viaţa tuturor, cu smirnă şi cu giulgiu Te-a înfăşurat, Hristoase şi cu dragoste s-a în-demnat a săruta, cu inima şi cu buzele, trupul Tău cel nestricat. Însă fiind cuprins de frică, se bucura strigând către Tine: Slavă smereniei Tale, iubitorule de oameni!

Veniţi credincioşii să cinstim cinstitul cap al Botezătorului cel tăiat cu sabia, întru aflarea lui astăzi întâmpinându-l, şi toţi cu cântări cinstindu-l din dragoste, daruri nouă de tămăduiri să luăm; pe care nebunul Irod de demult l-a tăiat, cu înfier-bântarea Irodiadei împreunându-se.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului, moartea cuviosului lui.

Precum aurul din pământ, aşa din pământ s-a ivit capul Mergătorului înainte, în năstrapă strălucind şi grăind luminos, şi mustrând prea curvirea lui Irod şi uci-derea, şi cu raze luminând gândurile noastre; pe care sărutându-l cu credinţă, astăzi îl cinstim cu cântări, ca pe cel ce se roagă lui Dumnezeu pentru noi.

Stih: Dreptul ca finicul va înflori şi ca cedrul cel din Liban se va înmulţi.

Ca o dumnezeiască comoară ascunsă fiind de demult în vas de lut capul Botezătorului, astăzi s-a descoperit marginilor, ca o bogăţie vărsând din sine izvoare de tămăduiri, bolile vindecând şi sufletele luminând. Pentru aceasta, darul de toată veselia luând toţi, pe Mergătorul înainte al lui Hristos să-l lăudăm.

Slavă..., glasul al 2-lea

Prea cinstitul vas al dumnezeieştilor gânduri, capul tău care mai-nainte luminat a văzut taina fiinţei celei negrăite ca dintr-un pântece de maică din vistieriile pământului astăzi a răsărit, Ioane prea slăvite, şi a umplut de mireasmă toată partea cea de sub soare, dând din sine mir de sfinţenie, care duhovniceşte şi acum propovăduieşte calea mântuirii, şi Mântuitorului tuturor se roagă, pentru sufletele noastre.

Şi acum..., a Născătoarei

O minune mai nouă decât toate minunile cele de demult, că cine a cunoscut să fi născut maică fără bărbat, şi să poarte în braţe pe Cel ce cuprinde toată făptura; a lui Dumnezeu este voia, Cel ce s-a născut, pe care ca pe un prunc prea curată în braţele tale purtându-l, şi îndrăzneală ca o Maică către dânsul câştigând, nu înceta a-l ruga pentru cei ce te cinstesc, ca să miluiască sufletele noastre.

Tropar, glasul al 4-lea: Din pământ răsărind capul Mergătorului înainte, razele nestricăciunii de tămăduiri, străluceşte credincioşilor. De sus adună mulţimea îngerilor, jos cheamă împreună neamul omenesc, cu un glas să înalţe slavă lui Hristos Dumnezeu.

Slavă..., Şi acum..., a Născătoarei; Învierii.

Taina cea din veac ascunsă şi de îngeri neştiută, prin tine, Născătoare de Dumnezeu, celor de pe pământ s-a arătat, Dumnezeu întrupându-Se întru unire neamestecată şi crucea de bunăvoie pentru noi primind; prin care, înviind pe cel dintâi zidit, a mântuit din moarte sufletele noastre.

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul..., Troparul de 2 ori.

Slavă..., Şi acum..., a Născătoarei, Învierii

După întâia Catismă, **Sedealna,** glasul al 4-lea:

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Ca o dumnezeiască vistierie ascunsă în pământ, Hristos a descoperit capul tău nouă, proorocule şi înainte mergătorule. Deci toţi împreună adunându-ne la această aflare, cu cântări de Dumnezeu glăsuitoare, lăudăm pe Mântuitorul, Cel ce mântuieşte viaţa noastră cu rugăciunile tale. (de două ori)

Slavă..., Şi acum..., a Născătoarei

Lăudă-mu-te pe tine Mireasă a lui Dumnezeu, Maica lui Hristos Dumnezeu, slăvim Naşterea ta cea necuprinsă, prin care ne-am izbăvit de înşelăciunea dracilor şi de toată scârba, Născătoare de Dumnezeu Stăpână şi cu credinţă strigăm: Mântuieşte turma ta, una prea lăudată.

După a doua Catismă, **Sedealna**, a glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe binecredincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Ieşind ca aurul din metaluri sfinţit capul tău cu prea slăvire, din sânurile pământului cele neapuse, a îmbogăţit tot gândul credincioşilor cu dumnezeiasca cunoştinţă; acum strigând după obicei: Pocăiţi-vă. Căruia închinându-ne, Mergătorule înainte, pe Hristos cu glas mare prin credinţă îl slăvim. (de două ori)

Slavă... Şi acum..., a Născătoarei

Nu vom tăcea niciodată, Născătoare de Dumnezeu cu mulţumire a lăuda din suflet milele tale, Stăpână, noi robii tăi, strigând şi zicând: Preasfântă Fecioară, grăbeşte, şi ne mântuieşte pe noi, de vrăjmaşii cei văzuţi şi nevăzuţi, şi de toată îngrozirea; că tu eşti folosirea noastră.

După Polieleu, **Sedealna**, glasul al 8-lea:

Podobie: Porunca cea cu taină luând-o întru cunoştinţă, cel fără de trup, în casa lui Iosif degrab a stătut înainte, zicând celei ce nu ştia de nuntă: Cel ce a plecat cu pogorârea cerurile încape, fără schimbare, tot întru tine. Pe care şi văzându-L în pântecele Tău, luând chip de rob, mă spăimântez a striga către tine: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Capul Botezătorului era ascuns, ca un mărgăritar în vas de apă, şi iar acum ca un sfeşnic luminat de Dumnezeu, fiind înfrumuseţat străluceşte, făcând minuni în toată lumea ca un luceafăr răsărind cu bună cuviinţă, Mergătorul înainte al Soarelui, iarăşi vestind nouă lumina cea neînserată, strigând: Iată Mielul lui Dumnezeu. (de două ori)

Slavă..., Şi acum..., a Născătoarei

Mulţumim ţie pururea Născătoare de Dumnezeu, şi te slăvim curată, şi ne închinăm lăudând Naşterea ta, ceea ce eşti plină de daruri, strigând neîncetat: Miluieşte-ne pe noi Fecioară prea milostivă, ca o bună, şi ne scoate de la draci, şi de la răspunsul cel înfricoşat în ceasul întrebării; ca să nu ne ruşinăm robii tăi.

Antifonul dintâi, al glasului al patrulea,

Prochimen, glasul al 4-lea: Acolo voi răsări cornul lui David, gătit-am luminător unsului meu.

Stih: Adu-ţi aminte Doamne de David, şi de toate blândeţile lui.

Toată suflarea...

Evanghelia de la Luca: În vremea aceea, ieşita cuvântul de Iisus întru toată Iudeia...

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.

7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Slavă..., glasul al 2-lea

Pentru rugăciunile Mergătorului tău înainte, Milostive curăţeşte mulţimea păcatelor noastre.

Şi acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive curăţeşte mulţimea păcatelor noastre.

Stih: ***Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale, curăţeşte fărădelegile noastre.***

Şi **Stihira**, glasul al 6-lea: Cinstitul cap al Botezătorului tău Doamne, care oarecând în tipsie a vădit necurăţia lui Irod cea fărădelege, şi a propovăduit pocăinţa tuturor credincioşilor, din vistieriile pământului arătându-se, se pune înaintea celor

ce vin la dânsul cu credinţă, şi cu frică se ating, şi se închină cu dragostea sufletului, dăruindu-le dezlegare de greşeli şi dându-le trebuinţele cererilor şi mare milă.

Canoanele al Născătoarei de Dumnezeu, cu Irmosul pe 6, şi al Mergătorului înainte, pe 8, de va fi în câşlegi.

Iar de va fi în post, se lasă Canonul Născătoarei de Dumnezeu şi se cântă numai Canonul Înainte-mergătorului, cu Irmosul pe 8. Catavasie: Deschide-voi gura mea...; iar unde vine Tripezneţul cântăm Canonul Mergătorului înainte; cu Irmosul pe 6, şi Tripezneţul pe 8, şi Catavasia Triodului.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea a l-a

Irmos: Cu voia ta Doamne întru învârtoşare pământească s-a schimbat firea apelor, cea mai-nainte lesne vărsătoare. Pentru aceasta neudat pedestru trecând Israil, cântă ţie cântare de biruinţă.

Apa nemuririi născând Fecioară, apă de vindecare dă-mi mie, ca să spele toate patimile cele purtătoare de moarte, ale sufletului şi ale trupului meu.

Născătoare de Dumnezeu pe poporul tău, cel ce cu dragoste cântă măririle tale, păzeşte-l, şi-l izbăveşte de stricăciune. Că tu, curată eşti tuturor folositoare, şi povăţuitoare şi întărire.

Fecioară, care ai născut adâncimea milostivirii, luminează sufletul meu cu strălucirea, ta cea purtătoare de lumină, ca după vrednicie să laud adâncul minunilor tale.

Preacurată Fecioară, ceea ce ai născut lumii Soarele dreptăţii, goneşte întunericul de la cei ce cu credinţă te laudă pe tine.

Alt Canon, al Sfântului Ioan

Cântarea 1-a

Irmos: Ca pe uscat umblând Israil, cu urmele prin adânc, pe gonaciul Faraon văzându-l înecat, a strigat: Lui Dumnezeu cântare de biruinţă să-i cântăm.

Veniţi cu limbă bine lăudătoare şi cu duh prea puternic, lăudând din buze curate, pe Mergătorul înainte, glasul Cuvântului, cu cântări duhovniceşti credincioşii să-l proslăvim.

Cu aşezământ de pace se alină, şi cu mulţimi nenumărate, de cei ce strigă ţie cântare de peste an, Biserica lui Hristos întru bună stare se adaugă, Înainte-mergătorule.

Slavă...

Cel de la Dumnezeu dăruit nouă ca o comoară nefurată, capul Mergătorului înainte cel de Dumnezeu purtător, toţi credincioşii adunându-ne, cu cântări după vrednicie să-l cinstim.

Şi acum..., a Născătoarei

Pe al tău făcător primindu-l, pe cel ce s-a întrupat mai presus de minte, precum însuşi a voit, din pântecele tău mai presus de fire curată, a toată făptura Stăpână te-ai arătat.

Catavasie: Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duhul, şi cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maici şi mă voi arăta luminat prăznuind şi voi cânta minunile ei bucurându-mă.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea a 3-a

Irmos: Cela ce ai întărit cerurile cu cuvântul şi temelia pământului o ai întemeiat peste ape multe, întăreşte mintea mea întru voia ta, Iubitorule de oameni.

Dăruieşte nouă dezlegare păcatelor noastre prea curată Fecioară, prin rugăciunile tale cele de Maică, ceea ce ai născut pe Dumnezeu, Cuvântul întrupat.

Înviază-mi mintea mea cea moartă prea curată Fecioară, cu lucrarea Celui ce cu adevărat s-a născut din tine, pururea Fecioară.

Cu veselie glasul lui Gavriil strigăm ţie prea curată: Bucură-te, Fecioară nădejdea tuturor; bucură-te a lui Dumnezeu, Mireasă.

Cei ce am cunoscut dumnezeiască Naşterea ta, ne-am întărit, şi ne-am îmbogăţit cu folosinţa ta Fecioară, strigând: Sfânt eşti Doamne, cel ce izbăveşti sufletele noastre.

Alt Canon, al Sfântului Ioan

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu este sfânt, precum tu Doamne Dumnezeul meu, care ai înălţat cornul credincioşilor tăi, Bunule; şi ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii tale.

Pântecele cel neroditor, dumnezeiască odraslă te-a născut pe tine, slăvitul logoditor al Bisericii celei din păgâni, care o ai logodit pe dânsa lui Hristos Dumnezeu, Mirelui celui adevărat.

Glasul tău cel de Dumnezeu grăitor, Înainte-mergătorule Ioane, nici prin sabie nu l-a putut opri ticăloasa prea curvă; că dumnezeiescul tău cap l-ai arătat nouă din pământ.

Slavă...

Prăznuind luminat cetatea care te iubeşte, se veseleşte, ca ceea ce a aflat bogăţie de taină, şi izvor de tămăduiri neîmpuţinat, capul tău, Înaintemergătorule.

Şi acum..., a Născătoarei

Minunea dumnezeieştii Naşterii tale, prea curată, covârşeşte toată rânduiala firii, că pe Dumnezeu mai presus de fire l-ai zămislit în pântece, şi născându-l ai rămas pururea Fecioară.

Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Porunca cea cu taină luând-o întru cunoştinţă, cel fără de trup, în casa lui Iosif degrab a stătut înainte, zicând celei ce nu ştia de nuntă: Cel ce a plecat cu pogorârea cerurile încape, fără schimbare, tot întru tine. Pe care şi văzându-L în pântecele Tău, luând chip de rob, mă spăimântez a striga către tine: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Ca o comoară în vistierie fiind pus capul Mergătorului înainte, se păzea în vas de apă ascunzându-se glasul Cuvântului, ca nişte grâu acoperit în adâncul pă-

mântului, a înflorit rodind dumnezeiască viaţă. A acestuia aflare toţi să o cinstim, slăvind pe Hristos, cel ce i-a dat lui dar, ca să izvorască tămăduiri. (de două ori)

Slavă... Şi acum..., a Născătoarei

Porunca cea cu taină luându-o întru cunoştinţă, cel fără de trup în casa lui Iosif degrab a stătut înainte, zicând celeia ce nu ştie de nuntă: Cel ce a plecat cerurile cu pogorârea, încape fără de schimbare tot întru tine. Pe care şi văzându-l în pântecele tău luând chip de rob, mă spăimântez a striga ţie: Bucură-te, Mireasă care nu ştii de mire.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea a 4-a

Irmos: Acoperit-au cerurile Hristoase Dumnezeule întru iconomia ta, bunătatea nespusei înţelepciunii tale, Iubitorule de oameni.

Mântuieşte-mă, Fecioară pe mine, cel ce cu credinţă năzuiesc la acoperământul tău, şi prin cercetarea ta cea fierbinte, dăruieşte-mi intrările vieţii.

Stăpână prea curată du rugăciunile Domnului, celui ce s-a întrupat din prea curatele tale sângiuri, ca să mântuiască de toată primejdia pe poporul tău, pururea Fecioară.

Preacurată Stăpână folositoarea lumii cea bună, nu mă lepăda pe mine ticălosul, care alerg acum sub acoperământul tău, ci mă primeşte rogu-mă.

Preasfântă Marie, ceea ce eşti adevărat cort al sfinţeniei, sfinţeşte-mi sufletul meu cel spurcat, şi-l fă părtaş dumnezeieştii slave.

Alt Canon, al Sfântului Ioan

Cântarea a 4-a

Irmos: Hristos este puterea mea, Dumnezeu şi Domnul, cinstita Biserică cu dumnezeiască cuviinţă cântă, strigând: Din cuget curat întru Domnul prăznuind.

Fost-ai pecete Legii vechi cu adevărat, prea fericite, şi sfârşitul proorocilor te-ai numit, şi cinstit credincer celei noi te-ai arătat, Mergătorule înainte.

Cu haine de păr, Mergătorule înainte, după obişnuinţă ai suferit, a-ţi acoperi cinstitul şi slăvitul tău cap, ca cu o îmbrăcăminte de haină împărătească, bucurându-te.

Slavă...

Cu raza dumnezeiescului Duh, înainte Mergătorule, roagă-te, să se lumineze cetatea, care te cinsteşte pe tine totdeauna; şi întru pomenirea ta înţelepte, împreună cu îngerii să se bucure.

Şi acum..., a Născătoarei

Mort m-a arătat pe mine mâncarea cea din pom, iar pomul vieţii din tine Preacurată arătându-se, m-a înviat, şi desfătării Raiului moştenitor m-a aşezat.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea a 5-a

Irmos: Noapte neluminoasă necredincioşilor eşti Hristoase, iar credincioşilor luminare, întru desfătarea dumnezeieştilor tale cuvinte. Pentru aceasta la tine mânec, şi laud dumnezeirea ta.

Pe mine cel cuprins şi îngreuiat cu somnul păcatelor, deşteaptă-mă Preacurată, prin dumnezeiască deşteptată rugăciunea ta, Mireasă a lui Dumnezeu.

Dă-mi mână de ajutor mie, celui ce alerg către tine prea curată, şi mă spală de toată spurcăciunea răutăţii, şi de dureri mă mântuieşte prin rugăciunile tale, Maica lui Dumnezeu.

Frumuseţea ta Doamnă cea cu dumnezeiască cuviinţă, prea bună şi prea dulce, iubind-o Stăpânul, întru tine Fecioară s-a sălăşluit.

Pe cei ce te mărturisesc pe tine Împărăteasa Cerului şi pământului, Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară, învredniceşte-i, să dobândească împărăţia cea netrecătoare a Raiului.

Alt Canon, al Sfântului Ioan

Cântarea a 5-a

Irmos: Cu dumnezeiască strălucirea ta, Bunule, sufletele celor ce mânecă la tine cu dragoste, mă rog luminează-le, ca să te vadă Cuvinte al lui Dumnezeu, pe tine adevăratul Dumnezeu, pe Cela ce chemi din negura greşelilor.

Nu ai fost Botezătorule trestie pururea clătinată de vânturile ispitelor vrăjmaşului, ci stâlp nemişcat dumnezeiescului norod. Că cu puterea lui Ilie şi a Duhului te-ai arătat.

Cel ce se leapădă de Dumnezeire, şi micşorează slava lui Hristos, celui ce s-a botezat de tine, şi dumnezeiescul tău dar tăinuieşte, după dreptate din dumnezeieştile curți se izgoneşte.

Slavă...

Deschis-ai, celor ce te laudă pe tine cu dragoste, mărite Mergătorule înainte, uşa izvorului celui îndestulat şi dumnezeiesc, care izvorăşte apele dumnezeiescului dar, şi râuri de tămăduiri, care pe toți veselesc.

Şi acum..., a Născătoarei

Purtând înţelegătoare podoaba prea frumosului tău suflet, Mireasă lui Dumnezeu te-ai făcut, pecetluită fiind cu fecioria, curată, şi cu raza curăției lumea luminând.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea a 6-a

Irmos: Iona din pântecele iadului a strigat: Scoate din stricăciune viaţa mea. Iar noi strigăm Ţie, Întrutot puternice Mântuitorule, miluieşte-ne pe noi.

Singură eşti, care ne-ai izvorât nouă apa mântuirii, singură eşti Preacurată, care ai stins aprinderea înşelăciunii, rourând cunoştinţa cea adevărată robilor tăi.

Ceea ce eşti cetate însufleţită a Dumnezeului nostru, scapă turma ta din jugul barbarilor, celor fără de Dumnezeu, de cutremur şi de nevoi, şi din toată ispita.

Preasfântă şi purtătoare de lumină uşa darului, luminând toată lumea cu strălucitoare lumina ta Fecioară, luminează pe cei ce te laudă pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Tămăduieşte Preacurată neputinciosul meu suflet, care pătimeşte fără de vindecare, prin amăgirile vieţii şi cu încunjurările multor păcate.

Alt Canon, al Sfântului Ioan

Cântarea a 6-a

Irmos: Marea vieţii văzându-o înălţându-se de viforul ispitelor, la limanul tău cel lin alergând, strig către tine: Scoate din stricăciune viaţa mea, mult-milostive.

Prooroc te-a chemat pe tine adevărul Hristos şi mai presus decât proorocii, Botezătorule şi Mergătorule înaintea vieţii, că pe acela ai văzut, pe care proorocii şi legea mai înainte l-au vestit.

N-a suferit a se ascunde izvorul minunilor, vistieria darului, măritul tău cap, Botezătorule, proorocule şi înainte Mergătorule, ci arătându-se, izvorăşte izvoare de tămăduiri.

Slavă...

Prea fericită laudă şi podoabă luminată, şi pavăză de mântuire, această iubitoare de Hristos şi slăvită cetatea ta, pune înainte cinstitul şi dumnezeiescul tău cap, Înaintemergătorule.

Şi acum..., a Născătoarei

Marele între prooroci Moise, mai înainte te-a însemnat pe tine sicriu, şi masă şi sfeşnic, şi năstrapă cu închipuire, însemnând întruparea celui de sus, cea din tine Maică Fecioară.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând de tot necazul ne izbăvim, de Dumnezeu Născătoare.

Proorocule al lui Dumnezeu şi Mergătorule înainte al darului, capul tău ca un trandafir prea sfinţit din pământ aflându-l, tămăduiri totdeauna luăm, pentru că ia-răşi ca şi mai înainte, în lume propovăduieşti pocăinţa.

Icos: De la Domnul mărturie luând Ioane, mai presus decât toţi oamenii ai fost. Pentru aceasta a-ţi aduce ţie cântări de laudă mă spăimântez, însă din dragoste ne-

voindu-mă, a începe cântare îndrăznesc. Pentru aceasta să nu mă socoteşti nevrednic, a-mi fi mie ajutător prea lăudate, ca să pot încununa creştetul tău cel sfânt, de trei ori fericite, că tu în lume propovăduieşti pocăinţa.

Sinaxar

Întru această lună în 24 de zile, aflarea cinstitului cap al Sfântului prooroc Mergătorului înainte şi Botezătorului Ioan.

Stih: Din pământ cinstitul său cap Mergătorul înainte scoţându-ne.
Ca să facem roduri vrednice iarăşi este sfătuindu-ne.
Cel ce a botezat mai înainte mulţimile în izvoarele apelor.
Arătându-se acum botează cu izvoarele minunilor.
În a douăzeci şi patra zi s-a arătat prea mărit.
Capul Mergătorului înainte cel cinstit.

Cinstitul acesta, şi de îngeri socotitul cap întâiaşi dată s-a aflat, după bunăvoirea şi arătarea Sfântului Ioan Mergătorului înainte, de doi oarecari monahi, în casa lui Irod, mergând aceştia la Ierusalim, spre închinăciunea purtătorului de viaţă mormânt al Domnului şi Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Iar de la aceşti monahi luându-l oarecarele olar, l-a adus în cetatea Emesenilor, şi cunoscând olarul cum că prin mijlocirea sfântului cap avea bună norocire, îl cinstea negrăit.

Deci când era să moară, l-a lăsat surorii sale, zicându-i să nu-l mişte de la locul său, nici să-l descopere, ci numai să-l cinstească. Iarăşi după moartea acelei femei, sfântul acela cap a căzut de la unii la alţii.

Iar mai pe urmă a ajuns la oarecarele Eustatie monah şi preot, care era la un gând cu eresul arienilor. Carele gonindu-se de dreptcredincioşi de la acea peşteră ce locuia, căci precupea tămăduirile, care se făceau de sfântul cap, şi le scria la eresul lui, şi din voia lui Dumnezeu a rămas în peşteră cinstitul cap, şi a fost ascuns acolo într-acea peşteră mică, până în vremea lui Marcel ce era arhimandrit pe vremea împărăţiei lui Valentian cel tânăr şi a lui Uranie, episcopul Emesiei.

Deci atunci descoperindu-se multora pentru cinstitul cap, s-a aflat a doua oară, şi era într-o cameră de lut, care s-a adus şi s-a pus în biserică de episcopul Uranie, făcând prea multe tămăduiri şi prea slăvite minuni.

Şi se face prăznuirea acestuia în sfânta sa proorocească biserică ce este în Forachia.

Cu ale Înainte-mergătorului tău rugăciuni, Hristoase Dumnezeul nostru, miluieşte-ne şi ne mântuieşte, Amin.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea a 7-a

Irmos: Cuptorul cel ce ardea cu foc de demult, tinerii izvorâtor de rouă l-au arătat, pe unul Dumnezeu lăudându-l şi zicând: Preaînălţat eşti Dumnezeul părinţilor, şi prea slăvit.

Fecioară, ceea ce ai născut focul Dumnezeirii, arde uscăciunea patimilor mele, şi cu lumina pocăinţei străluceşte-mă pe mine, prea curată, rogu-mă.

Nestricată Fecioară mântuieşte-ne pe noi din stricăciune. Însufleţite palat al lui Dumnezeu, arată-ne pe noi case sfinte dumnezeiescului Duh, care în bisericile tale neîncetat te lăudăm pe tine cu credinţă.

Izvoare de tămăduiri tuturor izvorăşti, Născătoare de Dumnezeu, că ai născut Izvorul vieţii, ci cu rugăciunea ta cea caldă curăţeşte-mă de spurcăciuni, dumnezeiască Mireasă.

Toate semnele dumnezeieştii tale naşteri văzându-le dumnezeieştii prooroci, cu bucurie laudă strigând: Prea lăudate Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat.

Alt Canon, al Sfântului Ioan

Cântarea a 7-a

Irmos: Dătător de rouă cuptorul l-a făcut îngerul, cuvioşilor tineri, iar pe haldei arzându-i porunca lui Dumnezeu, pe muncitorul l-a plecat a striga: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Cel ce a odrăslit din Fecioară, pe tine te-a numit a fi mai presus decât toţi cei născuţi din femei, căci ca un fără de trup, şi întocmai cu îngerii pe pământ ai vieţuit, strigând lui: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Pe Cel ce s-a sălăşluit în pântecele Fecioarei, l-ai cunoscut din pântecele cel sterp, şi răspunzând prin glasul Maicii tale, Înainte-mergătorule, săltând ai strigat lui: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...

Fericitu-s-a cu adevărat între cetăţi această cetate prea slăvită, câştigându-te pe tine păzitor de cetate, Mergătorule înaintea lui Hristos. Pentru aceasta prăznuind strigă: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum..., a Născătoarei

Din tine Maică Fecioară, lumina cea curată a răsărit la toată lumea, că tu pe Dumnezeu Ziditorul tuturor l-ai născut, pe care roagă-l prea curată, să ne trimită nouă credincioşilor mare milă.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul slavei cel unul fără de început, pe care bine-l cuvântează puterile cerurilor, şi se cutremură cetele îngerilor, lăudaţi-l preoţi, noroade prea înălțați-l în veci.

Cel neajuns, Stăpânul tuturor, pe care nu-l încap cerurile, Născătoare de Dumnezeu, încape în pântecele tău Fecioară, drept aceea credincioşii cu dragoste pe tine te înălţăm în veci.

Preasfântă Fecioară, văzându-te pe tine Biserică înfrumuseţată, şi prea luminată cu tot felul de bunătăţi ale Celui Preaînalt, cu credinţă te lăudăm, şi te slăvim întru toţi vecii.

Pe Dumnezeu, cel ce l-ai născut, roagă-l Fecioară, ca să trimită mântuire şi stricare scârbelor şi grabnică schimbare de neputinţele cele cumplite şi dar veşnic celor ce cu credinţă te cinstesc pe tine întru toţi vecii.

Din tine a răsărit Soarele dreptăţii, celor ce şed întru întunericul dezmierdărilor, şi pe tine lumină te-a făcut prea lăudată curată. Drept aceea Născătoare de Dumnezeu după datorie te lăudăm pe tine întru toţi vecii.

Alt Canon, al Sfântului Ioan

Cântarea a 8-a

Irmos: Din văpaie cuvioşilor rouă ai izvorât şi jertfa dreptului cu apă o ai ars, că toate le faci Hristoase cu singură voirea; pe tine te prea înălţăm întru toţi vecii.

Trimis a fost Mergătorul înainte, glasul cel ce strigă în inimile cele pustiite, întemeind credinţa cea dreaptă a Fiului lui Dumnezeu, celui ce este adevărat Dumnezeu, pe care îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Gătiţi calea Domnului, grăieşte şi acum Mergătorul înainte, pentru sfinţenie; că acesta venind, cu Tatăl şi cu Duhul, se va sălăşlui în inimile voastre în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl, şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Prin auzul glasului Părintelui, şi prin vederea dumnezeiescului Duh cu ochii, şi cu totul prin pipăire pe tine mâna punându-şi Mergătorul înainte, Hristoase, purtător de Dumnezeu s-a făcut.

Şi acum..., a Născătoarei

Sfeşnic cu raze de aur mai-nainte te-a închipuit pe tine, ceea ce ai primit negrăit lumina cea neapropiată, care cu cunoştinţa aceluia luminezi toate; pe care îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea a 9-a

Irmos: Ceea ce nu prin ispitirea stricăciunii ai purtat în pântece, şi Cuvântului celui întrutot meşter trup i-ai împrumutat, Maică neispitită de bărbat, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, locaşul celui nesuferit, încăperea celui nemărginit, a Făcătorului tău, pe tine te slăvim.

Arătatu-te-ai mai sfinţită decât puterile cele de sus; că ai născut pe Ziditorul tuturor, Maică neispitită de nuntă, Preasfântă de Dumnezeu Născătoare; pentru aceasta împreună cu îngerii te slăvim pe tine, lăudând neîncetat măririle tale.

Toți cei ce aleargă cu credință întru sfântă biserica ta Fecioară, se înnoiesc de păcatele cele vechi, şi după datorie toți te slăvim pe tine, prea curată.

Fecioară ceea ce ai dezlegat din dureri pe Eva prin prea curată naşterea ta, Doamnă, dezleagă-mi şi mie durerile patimilor sufletului şi ale trupului.

Cu adevărat mai presus decât toată făptura eşti Fecioară, că pe Ziditorul tuturor trupeşte nouă l-ai născut; pentru aceasta ca o Maică a însuşi Stăpânului, poți stăpâneşte asupra tuturor biruință.

Alt Canon, al Sfântului Ioan

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe Dumnezeu a-l vedea nu este cu putință oamenilor, spre care nu cutează a căuta cetele îngereşti. Iar prin tine Preacurată, s-a arătat oamenilor Cuvântul întrupat; pe care slăvindu-l cu oştile cereşti, pe tine te fericim.

Cu adevărat plinirii celor zece porunci Mergătorule înainte, tu păzitor tare fiind, după asemănare de la Hristos te-ai cinstit, cu zecime de daruri. Pentru aceasta pe tine tăinuitor Cuvântului, şi prieten ştiindu-te, te fericim.

Prooroc al lui Hristos, şi apostol, şi înger, şi Mergător înaintea dumnezeieştii întrupării, botezător şi preot, şi mucenic credincios, şi propovăduitor celor din iad tu ai fost şi îndreptător celor ce iubesc fecioria şi a pustiei odraslă.

Slavă...

Necredința sufletului preotului, se vădeşte prin mintea manei celei amorțite. Iar odrăslind iarăşi credința, şi capul tău arătându-se fericite, mâna cea uscată se înnoieşte.

Şi acum... a Născătoarei

Tămăduiri de boli să luăm, la strălucita biserică a Mergătorului înainte alergând. Că într-însa vin cetele îngereşti, şi duhurile tuturor drepților, Stăpâna cu Botezătorul Ioan, tămăduiri dăruind.

Luminânda

Podobie: Cercetatu-ne-a pe noi...

N-a suferit pământul, spre mai mult a ascunde capul tău. Căci cu glasul celui ce strigă, tu aflarea lui, cu oarecare chip o ai vădit, Ioane Mergătorule înainte, întru care te lăudăm pe tine.

Slavă...,

Altă **Sedealnă:**

Podobie: Cu ucenicii să ne suim în muntele Galileei, prin credinţă să vedem pe Hristos zicând: Că a luat putere a celor de sus şi a celor de jos; să ne învăţăm cum învaţă, a boteza toate neamurile în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh şi a petrece cu tăinuitorii, precum S-a făgăduit până în sfârşitul veacului.

Răsărit-a luminatul şi cinstitul tău cap din sânurile pământului cele ascunse, înainte Mergătorule Ioane, sfeşnice al luminii celei fără materie. A căruia aflare cu dragoste săvârşind, te rugăm ca să aflăm dezlegare de cele rele, şi să săvârşim lesne vremea postului, prin rugăciunile tale prea lăudate, Botezătorule al Mântuitorului.

Şi acum..., a Născătoarei

Se mângâie prea curată, de Dumnezeu întelepţită adunarea credincioşilor slujind, şi cu credinţă lăudându-te pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu. Pentru aceasta prin rugăciunile tale, dă-ne nouă, să săvârşim curgerea postului cu dumnezeiască cuviinţă. Şi cinstitei Cruci să ne închinăm, şi patimilor celor mântuitoare ale Fiului şi Dumnezeului tău.

La Laude

Stihirile pe 4, glasul al 4-lea:

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Deschis-a uşile postului prea cinstit capul tău prea lăudate, şi prea dulce hrana dumnezeieştilor daruri a pus înaintea tuturor. Cărora împărtăşindu-ne cu credinţă iuţimea postului o îndulcim, şi cu credinţă te lăudăm pe tine şi strigăm lui Hristos Dumnezeu: Iisuse Atotputernice, Mântuitorul sufletelor noastre. (de două ori)

Miruri ca nişte ape pururea curgătoare, izvorând capul Mergătorului înainte, şi pe masa cea de taină dumnezeiască astăzi punându-se, dă mireasmă duhovnicească şi goneşte scârba, necazurile, şi umple de veselie pe toţi, cei ce strigă cu credinţă: Iisuse Atotputernice, Mântuitorul sufletelor noastre.

Tăiat-a capul tău ca o sabie prea ascuţită, capetele vrăjmaşilor celor fărădelege, şi a izvorât dumnezeieşti daruri de tămăduiri tuturor, celor ce sunt în lege bună. Şi pentru aceasta cu credinţă te lăudăm pe tine Ioane, prietenul şi Înainte-mergătorul Ziditorului, şi strigăm către dânsul cu dinadinsul: Iisuse Atotputernice, Mântuitorul sufletelor noastre.

Slavă..., glasul al 6-lea

Prea cinstit capul Botezătorului tău, Doamne, care s-a arătat astăzi din pământ cu glas de laudă primindu-l cu credinţă, spre rugăciune Iubitorule de oameni aducându-l noi păcătoşii robii tăi ne rugăm ţie: Ca să dobândim printr-însul în ziua judecăţii de la tine curăţire şi mare milă.

Şi acum..., a Născătoarei

Podobie: A treia zi ai înviat...

Iubitorule de bine Dumnezeule şi Mântuitorule, pe robii tăi mântuieşte-i de toată asupreala cea cumplită; pentru rugăciunile înainte Mergătorului şi ale tuturor sfinţilor şi pentru rugăciunile Maicii tale.

Slavoslovia cea mare. Ecteniile şi Otpustul.

Vezi: Iar când se va întâmpla în Postul cel mare, se zice Stihoavna din Triod, Samoglasnica zilei de 2 ori, şi mucenicina.

Slavă... a sfântului, glasul al 6-lea

Cinstitul cap al Botezătorului tău, Doamne, care oarecând în tipsie fiind a vădit necurăţia cea fărădelege a lui Irod, şi a propovăduit pocăinţa tuturor credincioşilor, din vistieriile pământului arătându-se, se pune înaintea celor ce vin la dânsul cu credinţă şi se ating cu frică şi se închină cu dragostea sufletului, dăruindu-le dezlegare de greşeli, şi dându-le trebuinţele cererilor, şi mare milă.

Şi acum..., a Născătoarei

Născătoare de Dumnezeu tu eşti viţa cea adevărată, care ai odrăslit rodul vieţii, ţie ne rugăm: Roagă-te Stăpână cu Mergătorul înainte, să se miluiască sufletele noastre.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul.

La Liturghie

Fericirile din Canonul Înainte-Mergătorului Cântarea a 3-a şi a 6-a pe 8, Prochimen, glasul al 7-lea: Veseli-se-va dreptul de Domnul... Stih: Auzi Dumnezeule glasul meu.., Apostolul către Corinteni: Fraţilor, Dumnezeu care a zis să lumineze dintru întuneric lumină... Aliluia, glasul al 4-lea: Dreptul ca finicul va înflori... Stih: Răsădit fiind în casa Domnului... Evanghelia de la Matei: În vremea aceea, auzind Ioan din închisoare de lucrurile lui Iisus... Chinonicul: Întru pomenire veşnică...

Cade-se a şti: De se va întâmpla Aflarea cinstitului cap al Sfântului Ioan Mergătorului înainte, în Duminica lăsatului de carne sau a lăsatului de brânză, (că se începe din Miercurea săptămânii lăsatului de carne, şi se suie până Marţi a patra săptămâna a postului celui mare) pentru toată slujba Sfântului, caută învăţătură mai pe larg la Triod, de toate pricinile, ori în ce zi se va întâmpla, din Duminica lăsatului de carne până Marţi, a patra săptămână din post, începându-se de la litera J.

Canon de rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioara Maria la sărbătoarea celei dintâi şi celei de a doua aflări a cinstitului cap al Sfântului prooroc Ioan Botezătorul

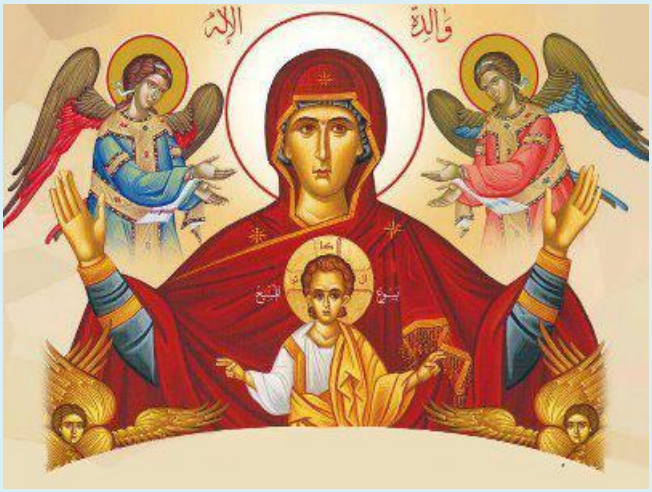

Cântarea 1

Irmos: Cu voia Ta, Doamne, întru învârtoşare pământească s-a schimbat firea apelor cea mai înainte lesne curgătoare. Pentru aceasta neudat, pedestru, trecând Israel, cântă Ţie cântare de biruinţă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Apa nemuririi născând Fecioară, apă de vindecare dă-mi mie, care să-mi spele toate patimile sufletului şi trupului meu, cele purtătoare de moarte.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Născătoare de Dumnezeu păzeşte şi izbăveşte de stricăciune poporul tău, cel ce cu dragoste cântă măririle tale. Că tu, eşti tuturor ocrotitoare şi povăţuitoare şi întărire.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Fecioară, care ai născut Adâncul milostivirii, luminează sufletul meu cu strălucirea ta cea purtătoare de Lumină, ca să laud, după vrednicie, adâncul minunilor tale.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Preacurată Fecioară, ceea ce ai născut lumii pe Soarele dreptăţii, alungă întunericul de la cei ce cu credinţă te laudă pe tine.

Cântarea a 3-a

Irmos: Cel ce ai întărit cerurile cu cuvântul şi ai întemeiat temelia pământului peste ape multe, întăreşte mintea mea întru voia Ta, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Dăruieşte nouă dezlegare de păcatele noastre, prea curată Fecioară, prin rugăciunile tale cele de Maică, ceea ce ai născut pe Dumnezeu Cuvântul Întrupat.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Înviază-mi mintea mea cea moartă, prea curată Fecioară, cu lucrarea Celui ce cu adevărat S-a născut din tine, pururea Fecioară.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cu veselie strigăm ţie, prea curată, cuvântul lui Gavriil: Bucură-te Fecioară, nădejdea tuturor; bucură-te a lui Dumnezeu Mireasă!

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cei ce am cunoscut dumnezeiască naşterea ta, ne-am întărit şi ne-am îmbogăţit cu ocrotirea ta, Fecioară, strigând: Sfânt eşti, Doamne, Cel ce izbăveşti sufletele noastre.

Cântarea a 4-a

Irmos: Acoperit-a cerurile, Hristoase Dumnezeule, întru iconomia Ta, bunătatea înţelepciunii Tale, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Miluieşte-mă, Fecioară, pe mine, cel ce cu credinţă năzuiesc la acoperământul tău şi prin cercetarea cea fierbinte, dăruieşte-mi întărire vieţii.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Stăpână prea curată, du rugăciuni Domnului, celui ce S-a Întrupat din prea curatele tale sângiuri, ca să mântuiască de toată primejdia pe poporul tău, pururea Fecioară.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Preacurată Stăpână, apărătoarea lumii cea prea bună, nu mă lepăda pe mine ticălosul, care alerg acum sub acoperământul tău, ci te rog primeşte-mă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Preasfântă Marie, ceea ce eşti adevărat cort al sfinţeniei, sfinţeşte-mi sufletul meu cel spurcat şi fă-l părtaş al dumnezeieştii Slave.

Cântarea a 5-a

Irmos: Noapte neluminată a celor nelegiuiţi eşti, Hristoase; iar credincioşilor eşti luminare, întru desfătarea dumnezeieştilor Tale cuvinte. Pentru aceasta la Tine alerg şi laud Dumnezeirea Ta.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe mine cel cuprins şi îngreunat de somnul păcatelor, trezeşte-mă prea curată, prin dumnezeiască rugăciunea ta, Mireasă a lui Dumnezeu.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Dă-mi mână de ajutor mie, celui ce alerg către tine, prea curată şi mă spală de toată spurcăciunea răutăţii şi de dureri mă izbăveşte, prin rugăciunile tale, Maica lui Dumnezeu.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Frumuseţea ta, Doamnă, cea cu dumnezeiască cuviinţă, prea bună şi prea dulce, iubind-o Stăpânul, întru tine Fecioară, S-a Sălăşluit.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe cei ce te mărturisesc pe tine Împărăteasa cerului şi a pământului, Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară, învredniceşte-i să dobândească Împărăţia cea netrecătoare a Raiului.

Cântarea a 6-a

Irmos: Iona din pântecele chitului a strigat: scoate din stricăciune viaţa mea; iar noi strigăm Ţie: întru tot Puternice, Mântuitorule, miluieşte-ne pe noi.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Tu singura eşti aceea care ne-ai izvorât nouă Apa mântuirii; tu singura eşti, Preacurată, aceea care ai stins aprinderea înşelăciunii, rourând robilor tăi cunoştinţa cea adevărată.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ceea ce eşti cetate însufleţită a Dumnezeului nostru, slobozeşte turma ta din jugul barbarilor celor păgâni, de cutremur şi de nevoi şi din toată ispita.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Preasfântă şi purtătoare de Lumină, uşa harului, luminând toată lumea cu strălucita ta lumină, Fecioară, luminează pe cei ce te laudă pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Tămăduieşte, Preacurată, neputinciosul meu suflet, care pătimeşte fără de vindecare, din amăgirile vieţii şi cu înconjurările multor păcate.

Cântarea a 7-a

Irmos: Cuptorul cel ce ardea cu foc, oarecând, izvorâtor de rouă l-au arătat tinerii, pe Unul Dumnezeu lăudând şi zicând: Prea înălţat eşti, Dumnezeul părinţilor şi Prea slăvit.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Fecioară, ceea ce ai născut Focul Dumnezeirii, arde uscăciunea patimilor mele şi cu lumina pocăinţei te rog străluceşte-mă pe mine, prea curată.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Nestricată Fecioară, izbăveşte-ne pe noi din stricăciune. Cămară însufleţită a lui Dumnezeu, arată-ne case sfinţite Dumnezeiescului Duh, pe noi, care în bisericile tale neîncetat te lăudăm pe tine cu credinţă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Izvoare de tămăduiri tuturor izvorăşti, Născătoare de Dumnezeu, că ai născut Izvorul vieţii; ci, cu rugăciunea ta cea caldă, curăţeşte-mă de spurcăciune, dumnezeiască Mireasă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Toate semnele dumnezeieştii tale naşteri, văzându-le dumnezeieştii prooroci, cu bucurie laudă strigând: Prea lăudate Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Unul Împăratul Slavei, cel Unul fără de început, pe care Îl binecuvântează Puterile Cerurilor şi de care se cutremură Cetele îngerilor, lăudaţi-L preoţi, popoare prea înălţaţi-L în veci.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cel Neajuns, Stăpânul tuturor, pe care nu-L încap cerurile, Născătoare de Dumnezeu, încape în pântecele tău, Fecioară. Drept aceea noi credincioşii cu dragoste pe tine te înălţăm în veci.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Preasfântă Fecioară, văzându-te pe tine Biserică înfrumuseţată şi prea luminată cu tot felul de bunătăţi ale Celui Preaînalt, cu credinţă te lăudăm şi te mărim întru toţi vecii.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe Dumnezeu pe care L-ai născut, roagă-L Fecioară, să trimită mântuire şi îndepărtarea necazurilor şi grabnică schimbare de neputinţele cele cumplite şi dar veşnic, celor ce cu credinţă te cinstesc pe tine, întru toţi vecii.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Din tine a răsărit Soarele dreptăţii pentru cei ce şed întru întunericul dezmierdărilor şi pe tine Lumină te-a făcut, prea lăudată curată. Drept aceea, Născătoare de Dumnezeu, după datorie te lăudăm pe tine, întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Ceea ce ai purtat în pântece dovedirea nestricăciunii şi Cuvântului celui întru tot meşter, trup I-ai împrumutat, Maică neispitită de bărbat, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, locaşul celui nemărginit, încăperea Ziditorului tău, celui neîncăput, pe tine te mărim.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Arătatu-te-ai mai sfinţită decât Puterile cele de sus, că ai născut pe Ziditorul tuturor, Maică neispitită de nuntă, Preasfântă, de Dumnezeu Născătoare; pentru aceasta împreună cu îngerii te mărim pe tine, lăudând neîncetat măririle tale.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Toţi cei ce aleargă cu credinţă întru sfântă biserica ta, Fecioară, se înnoiesc de păcatele cele vechi şi după datorie toţi te mărim pe tine, prea curată.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Fecioară, ceea ce ai dezlegat din dureri pe Eva, prin prea curată naşterea ta, Doamnă, dezleagă-mi şi mie durerile patimilor sufletului şi ale trupului.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cu adevărat mai presus decât toată făptura eşti, Fecioară, că pe Ziditorul tuturor trupeşte nouă L-ai născut, pentru aceasta ca o Maică a Însuşi Stăpânului, porţi asupra tuturor biruinţă.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Porunca cea cu taină ...

Porunca cea cu taină luând-o întru cunoştinţă, cel fără de trup, în casa lui Iosif degrab a stătut înainte, zicând celei ce nu ştia de nuntă: Cel ce a plecat cu pogorârea

cerurile încape, fără schimbare, tot întru tine. Pe care şi văzându-L în pântecele Tău, luând chip de rob, mă spăimântez a striga către tine: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Canon de rugăciune la sărbătoarea celei dintâi şi celei de a doua aflări a cinstitului cap al Sfântului prooroc Ioan Botezătorul

Tropar la Sărbătoarea celei dintâi şi celei de a doua aflări a cinstitului cap al Sfântului prooroc Ioan Botezătorul, glasul al 4-lea: Din pământ răsărind capul Înaintemergătorului, aruncă credincioşilor razele nestricăciunii tămăduirilor. De sus adună mulţimea îngerilor, de jos cheamă împreună neamul omenesc, ca să înalţe cu un glas: slavă lui Hristos Dumnezeu.

Cântarea 1

Irmos: Ca pe uscat umblând Israel cu urmele prin adânc, pe prigonitorul Faraon văzându-l înecat, a strigat: lui Dumnezeu cântare de biruinţă să-I cântăm.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Veniţi cu răsunător cuvânt şi cu duh puternic ca, lăudând din buze curate pe Înaintemergătorul, glasul Cuvântului, cu cântări duhovniceşti să-l prea mărim, credincioşilor.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu aşezământ de pace se alină Biserica lui Hristos şi tare se încântă de nesfârşitele mulţimi ale celor ce strigă ţie cântare în fiecare an, Înaintemergătorule.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cel dăruit nouă de Dumnezeu ca o comoară ce nu se poate răpi, capul Înaintemergătorului cel de Dumnezeu purtător, toţi credincioşii adunându-ne, cu cântări, după vrednicie, să-l cinstim.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe al tău Făcător primindu-L, pe Cel ce S-a Întrupat în chip mai presus de minte precum Însuşi a voit, din pântecele tău cel fără de sămânţă, prea curată Stăpână a toată făptura te-ai arătat.

Catavasia: Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duhul şi cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maici şi mă voi arăta luminat prăznuind şi voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu este sfânt precum tu Doamne, Dumnezeul meu, care ai înălţat fruntea credincioşilor Tăi, Bunule, şi ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pântecele celei neroditoare odraslă dumnezeiască te-a adus înainte pe tine, slăvitul logoditor al Bisericii celei din păgâni; care ai logodit-o pe dânsa mireasă lui Hristos Dumnezeu, Mirelui celui adevărat.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Glasul tău cel de Dumnezeu grăitor, Înaintemergătorule Ioan, nici prin sabie nu l-a putut opri ticăloasa cea desfrânată; că dumnezeiescul tău cap l-ai arătat nouă din pământ.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Prăznuind luminat, cetatea care te iubeşte se veseleşte, ca ceea ce a aflat capul tău, Înaintemergătorule, bogăţie de taină şi neîmpuţinat izvor de tămăduiri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Minunea Dumnezeieştii naşterii tale, prea curată, covârşeşte toată rânduiala firii; că ai zămislit în pântece pe Dumnezeu în chip mai presus de fire şi născându-L ai rămas pururea Fecioară.

Catavasia: Pe ai tăi cântăreţi, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti izvor viu şi îndestulat, care s-au împreunat ceată duhovnicească, întăreşte-i, în dumnezeiască mărirea ta, de cununile măririi învrednicindu-i.

Cântarea a 4-a

Irmos: Hristos este puterea mea, Dumnezeul şi Domnul, cântă cinstita Biserică, cu dumnezeiască cuviinţă, strigând din cuget curat, întru Domnul prăznuind.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fost-ai, prea fericite, pecete Legii celei vechi, cu adevărat şi sfârşitul proorocilor te-ai numit şi cinstit crainic al celei noi te-ai arătat, Înaintemergătorule.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu haină de păr, Înaintemergătorule, după obicei ai suferit a-ţi acoperi cinstitul şi măritul tău cap, ca şi cu o mantie de purpură împărătească, bucurându-te.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Înaintemergătorule roagă-te să se lumineze cetatea care te cinsteşte pe tine totdeauna, cu strălucirea Dumnezeiescului Duh şi întru pomenirea ta, împreună cu îngerii să se bucure.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Mort m-a arătat pe mine mâncarea cea din pom, iar pomul Vieţii arătându-Se din tine, Preacurată, m-a înviat şi moştenitor desfătării Raiului m-a aşezat.

Catavasia: Cel ce şade în Slavă pe Scaunul Dumnezeirii, pe norul cel uşor, a venit Iisus, Cel cu totul dumnezeiesc, din prea curata Fecioară şi a mântuit pe cei ce strigă: Slavă puterii Tale, Doamne.

Cântarea a 5-a

Irmos: Cu dumnezeiască strălucirea Ta, Bunule, sufletele celor ce aleargă la Tine, cu dragoste, Te rog luminează-le ca să Te vadă, Cuvinte al lui Dumnezeu, Cel ce chemi din negura greşelilor.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nu ai fost, Botezătorule, trestia pururea clătinată de vânturile ispitelor vrăjmaşului, ci turn neclintit al dumnezeiescului popor. Căci cu puterea şi cu duhul lui Ilie tu te-ai arătat.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce se leapădă de Dumnezeire şi micşorează slava lui Hristos, cel ce a fost botezat de tine şi se desparte de dumnezeiescul tău har, după dreptate, din dumnezeieştile curţi se izgoneşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Deschis-ai celor ce te laudă pe tine cu dragoste, mărite Înaintemergătorule, uşa izvorului celui îndestulat şi dumnezeiesc, care izvorăşte apele dumnezeiescului har şi râuri de tămăduiri care pe toţi îi veselesc.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Purtând înţelegătoarea podoabă a prea frumosului tău suflet, Mireasă a lui Dumnezeu te-ai făcut; pecetluită fiind cu Fecioria, prea curată şi cu raza curăţiei lumea luminând.

Catavasia: Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta; că tu, Fecioară, neispitită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu cel peste toate şi ai născut Fiu pe Cel fără de ani, Cel ce dăruieşte pace tuturor celor ce te laudă pe tine.

Cântarea a 6-a

Irmos: Marea vieţii văzând-o înălţându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig către Tine: scoate din stricăciune viaţa mea, Mult Milostive.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prooroc te-a numit pe tine adevărul Hristos şi mai presus decât proorocii, Botezătorule şi Înaintemergătorule al Vieţii. Că tu ai văzut pe Cel pe care proorocii şi Legea mai înainte L-au vestit.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nu a îndurat a fi ascuns izvorul minunilor, visteria darurilor, măritul tău cap Botezătorule, proorocule şi Înaintemergătorule; ci, arătându-se revarsă izvoare de tămăduiri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Prea fericita laudă, podoaba luminată şi pavăza de mântuire, această iubitoare de Hristos şi mărită cetatea ta, arată la toată lumea, cinstitul şi dumnezeiescul tău cap, Înaintemergătorule.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Marele între prooroci Moise, mai înainte te-a însemnat pe tine, cu închipuirea, sicriu şi masă, sfeşnic şi năstrapă, însemnând Întruparea din tine a Celui Preaînalt, Maică Fecioară.

Catavasie: Înţelepţii de Dumnezeu, care faceţi acest praznic dumnezeiesc şi cu totul cinstit, al Maicii lui Dumnezeu, veniţi să batem din palme, slăvind pe Dumnezeu, Cel ce s-a născut dintr-însa.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând de tot necazul ne izbăvim, de Dumnezeu Născătoare.

Proorocule al lui Dumnezeu şi Înaintemergătorule al harului, aflând capul tău ca un trandafir prea sfinţit din pământ, tămăduiri luăm totdeauna; pentru că iarăşi propovăduieşti, ca mai înainte, pocăinţa în lume.

Cântarea a 7-a

Irmos: Dătător de rouă cuptorul l-a făcut îngerul pentru cuvioşii tineri. Iar pe haldei arzându-i porunca lui Dumnezeu, pe chinuitor l-a plecat a striga: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce a odrăslit din Fecioară, te-a numit pe tine, că eşti mai presus decât toţi cei născuţi din femeie; căci ca un fără de trup şi întocmai cu îngerii ai vieţuit pe pământ, strigând Lui: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe Cel ce S-a Sălăşluit în sânul Fecioarei L-ai cunoscut din pântecele cel sterp şi răspunzând prin glasul maicii tale, Înaintemergătorule, săltând ai strigat lui: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Fericitu-s-a cu adevărat între cetăţi această cetate prea mărită, câştigându-te pe tine ocrotitor cetăţii, Înaintemergătorule al lui Hristos. Pentru aceasta prăznuind, strigă: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Prin tine Maică Fecioară, lumina cea curată a Răsărit la toată lumea; că tu ai născut pe Dumnezeu, Ziditorul tuturor; pe Acela roagă-L, prea curată, să ne trimită nouă, credincioşilor, mare milă.

Catavasia: N-au slujit făpturii cugetătorii de Dumnezeu, ci numai Făcătorului; ci, groaza focului bărbăteşte înfruntând-o, se bucurau cântând: Prea lăudate Dumnezeul părinţilor noştri şi Doamne, bine eşti cuvântat!

Cântarea a 8-a

Irmos: Din văpaie ai izvorât rouă cuvioşilor tineri şi jertfa dreptului cu apă ai ars-o; că toate le faci, Hristoase, cu singură voirea; pe Tine Te prea înălţăm întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înaintemergătorul, glasul celui ce strigă în inimile cele pustiite, a fost trimis să înnoiască credinţa cea dreaptă a Fiului lui Dumnezeu, Cel ce este cu adevărat Dumnezeu; pe Acela Îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Gătiţi calea Domnului prin sfinţenie, grăieşte şi acum Înaintemergătorul, că Acesta venind cu Tatăl şi cu Duhul se va sălăşlui în inimile voastre, în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Prin auzul glasului Părintelui şi prin vederea cu ochii a Dumnezeiescului Duh şi cu totul punându-şi mâna pe Tine prin pipăire, Înaintemergătorul, Hristoase, purtător de Dumnezeu s-a făcut.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Sfeşnic cu raze de aur mai înainte te-a închipuit pe tine, Ceea ce ai primit în chip de negrăit Lumina cea neapropiată, care cu cunoştinţa Aceluia luminezi toate; pe care Îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Catavasie:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pe tinerii cei binecredincioşi, în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum plinită, pe toată lumea ridică să-Ţi cânte Ţie: pe Domnul, lucrurile, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putinţă oamenilor, spre care nu cutează a căuta Oştile îngereşti; iar prin tine, Preacurată, S-a arătat oamenilor Cuvântul Întrupat; pe care mărindu-L cu Oştile îngereşti, pe tine te fericim.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu adevărat păzitor tare fiind al celor zece porunci, Înaintemergătorule, la rândul tău ai fost cinstit de Hristos cu zeci de daruri. Pentru aceasta ştiindu-te acum pe tine tăinuitor şi prieten al Cuvântului, te fericim.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Şi prooroc al lui Hristos şi apostol şi înger şi Înaintemergător al dumnezeieştii Întrupări, Botezător şi preot şi mucenic credincios şi propovăduitor celor din iad ai fost şi îndreptător celor ce iubesc fecioria şi a pustiului odraslă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Necredinţa sufletului preotului se pilduieşte prin minunea mâinii celei paralizate; căci mâna cea neputincioasă s-a înnoit, întărindu-se iarăşi prin credinţă, când s-a arătat capul tău, fericite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Tămăduiri de boli să luăm, alergând la strălucita biserică a Înaintemergătorului. Că într-însa vin cetele îngereşti şi duhurile tuturor drepţilor şi Stăpâna, cu Botezătorul Ioan dăruind tămăduiri.

Catavasie: Tot neamul pământesc să salte cu duhul, fiind luminat şi să prăznuiască firea minţilor celor fără de trup, cinstind sfânta prăznuire a Maicii lui Dumnezeu şi să strige: Bucură-te, prea fericită Născătoare de Dumnezeu, curată, pururea Fecioară.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Porunca cea cu taină luând-o întru cunoştinţă, cel fără de trup, în casa lui Iosif degrab a stătut înainte, zicând celei ce nu ştia de nuntă: Cel ce a plecat cu pogorârea cerurile încape, fără schimbare, tot întru tine. Pe care şi văzându-L în pântecele Tău, luând chip de rob, mă spăimântez a striga către tine: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Ca o comoară pusă într-o visterie se păzea capul Înaintemergătorului; în vas de lut era ascuns glasul Cuvântului; ca grâul cel vârât în adâncul pământului încolţind a rodit dumnezeiască viaţă. Aflarea acestuia cu toţii să o cinstim, slăvind pe Hristos, cel ce i-a dat lui har, să izvorască tămăduiri.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Porunca cea cu taină luând-o întru cunoştinţă, cel fără de trup, în casa lui Iosif degrab a stătut înainte, zicând celei ce nu ştia de nuntă: Cel ce a plecat cu pogorârea cerurile încape, fără schimbare, tot întru tine. Pe care şi văzându-L în pântecele Tău, luând chip de rob, mă spăimântez a striga către tine: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Capul Botezătorului era ascuns ca un mărgăritar în pământ într-un vas de lut şi strălucind ca un sfeşnic dumnezeiesc şi luminat, luminează toată lumea cu facerea de minuni. Înaintemergătorul s-a ridicat ca un răsărit de soare prea frumos şi arătându-ne iarăşi Lumina cea neînserată strigă: iată Mielul lui Dumnezeu!

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Porunca cea cu taină...

Porunca cea cu taină luând-o întru cunoştinţă, cel fără de trup, în casa lui Iosif degrab a stătut înainte, zicând celei ce nu ştia de nuntă: Cel ce a plecat cu pogorârea cerurile încape, fără schimbare, tot întru tine. Pe care şi văzându-L în pântecele Tău, luând chip de rob, mă spăimântez a striga către tine: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

În această lună (mai) , ziua a douăzeci şi cincea - A treia aflare a cinstitului cap al Sfântului prooroc înainte mergătorului şi Botezătorului Ioan (Minei)

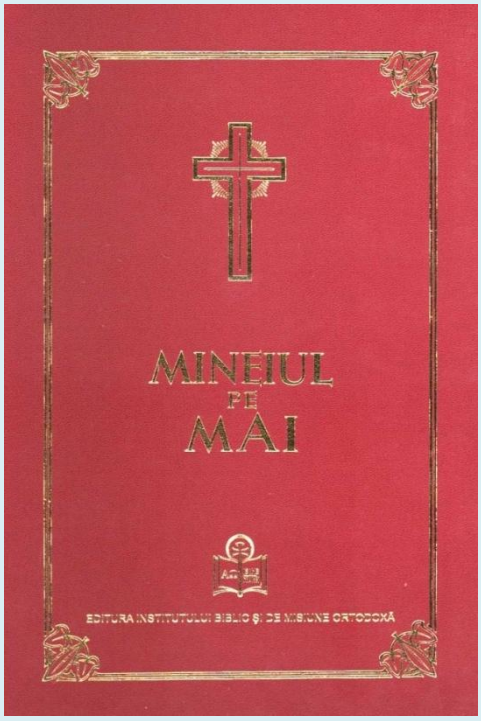

Vezi: Pentru învăţătura slujbei acestui praznic, caută înapoi la Sfinţii împăraţi Constantin şi Elena, la care asemenea întocmai să urmezi tipicului acestuia.

La Vecernie

După obişnuitul Psalm, se cântă: Fericit bărbatul...,starea întâi, iar de se va întâmpla Duminica, se citeşte Catisma întreagă. La Doamne strigat-am..., Stihirile praznicului 3 şi ale Mergătorului înainte 3, făcându-le pe 6, Iar de va fi în post, Stihirile Sfântului pe 8, glasul al 8-lea.

Stihirile Înaintemergătorului, glasul al 8-lea:

Podobie: O, prea slăvită minune! Izvorul vieţii în mormânt se pune, şi scară către Cer mormântul se face; veseleşte-te Ghetsimanì, a Născătoarei de Dumnezeu sfântă casă. Să strigăm credincioşii, pe Gavriil având începător cetelor: cea plină de dar bucură-te, cu tine este Domnul, Cel ce dă lumii prin tine mare milă.

Fericite Ioane înainte Mergătorule, răsărind din pământ capul tău, mai mult decât razele soarelui a strălucit, şi pe credincioşi a luminat; pe care ca pe o dumnezeiască

vistierie avându-l, bogat dar luăm, sfinţindu-ne sufletele şi trupurile şi gândurile, şi prăznuind te fericim pe tine.

Sfinţit capul tău cel ce izvorăşte dar pururea curgător, fericite înainte Mergătorule, s-a arătat înţeleptului de Dumnezeu preot, celui ce nu ştia. Carele sârguindu-se prin credinţă şi prin dar, a făcut arătată prăznuirea lui sfinţindu-se cu poporul cel de Dumnezeu înțelepțit, şi cu împăratul cel ce a întărit cu fierbinţeală ortodoxa credinţă.

A treia arătare a cinstitului capului tău săvârşim, pe care Treimea l-a încununat, fiind tăiat, mărite, pentru dumnezeiasca râvnă, şi întru aflarea lui se bucură cetele îngereşti, adunarea mucenicilor, dumnezeieștii apostoli, şi proorocii toți, cu care pomeneşte-ne pe noi totdeauna, al Domnului Mergătorule înainte.

Slavă..., glasul al 6-lea.

Vistieria dumnezeieştilor daruri, capul tău cel de Dumnezeu păzit înainte Mergătorule, din sânurile pământului a răsărit. Pe care noi cu credinţă primindu-l, şi închinându-ne, mărite, ne îmbogăţim prin tine Botezătorul lui Hristos, cu prea mărite minuni, şi cu iertare de greşeli.

Şi acum..., a praznicului

Iar de va fi în post, cântăm, a Născătoarei Învierii.

Cine nu te va ferici pe tine, Preasfântă Fecioară, sau cine nu va lăuda prea curată naşterea ta, că Cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl Fiul, Unul-Născut, acelaşi din tine cea curată a ieşit, negrăit întrupându-Se; din fire Dumnezeu fiind, şi cu firea Om făcându-Se pentru noi, nu în două fețe fiind despărțit, ci în două firi neamestecat fiind cunoscut. Pe acela roagă-L, curată cu totul fericită, să se miluiască sufletele noastre.

Vohod: Lumină lină a sfintei slave a Tatălui ceresc, Celui fără de moarte, a Sfântului, Fericitului, Iisuse Hristoase, venind la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, lăudăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu; vrednic eşti în toată vremea a fi lăudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce dai viaţă, pentru aceasta lumea Te slăveşte.

Prochimenul zilei şi Paremiile.

Iar de este în post, Paremiile zilei, apoi ale Sfântului.

Din proorocia Isaiei citire:

Cap. 40, Vers 1.

Aşa grăieşte Domnul: Mângâiaţi mângâiaţi pe poporul meu, grăieşte Dumnezeu. Preoţilor, grăiţi Ierusalimului în inimă, mângâiaţi-l pe dânsul. Că s-a plinit dosădirea lui, că s-a iertat păcatul lui, că a luat din mâna Domnului îndoite pentru păcatele sale. Glasul celui ce strigă în pustie. Gătiţi calea Domnului, drepte faceţi cărările Dumnezeului nostru. Toată valea se va umple, şi tot muntele şi dealul se va pleca şi vor fi cele strâmbe drepte, şi cele colţuroase, căi netede. Şi se va arăta slava Domnului şi va vedea trupul mântuirea lui Dumnezeu. În munte înalt te suie, cela ce binevesteşti Sionului, înalţă întru tărie glasul tău, cela ce propovăduieşti Ierusalimului, înalţă nu te teme. Eu sunt Domnul Dumnezeu, eu voi auzi Dumnezeul lui Israil, şi nu voi lăsa pe ei. Ci voi deschide din munţi ape, şi prin mijlocul câmpiilor, fântâni, şi voi face pustia întru bălţi, şi pământul cel însetoşat întru izvoare de ape. Veselească-se Cerul deasupra şi norii să roureze dreptate, să răsară pământul şi să încolţească, milă şi dreptate să arate împreună. Glas de veselie spuneţi, şi faceţi să se audă aceasta până la marginile pământului. Ziceţi: Izbăvit-a Domnul pe robul său Iacov, şi de vor însetoşa în pustie, scoate-va lor apă din piatră. Veseleşte-te cea stearpă, care nu naşti; glăsuieşte şi strigă, care nu aveai durere, că mai mulţi sunt fiii celei lăsate, decât ai celeia ce are bărbat.

Din proorocia lui Maleahi, citire:

Cap. 3, Vers 1.

Aşa grăieşte Domnul Atotţiitorul: Iată eu trimit îngerul meu înaintea feţii tale, care va găti calea ta înaintea ta. Şi va veni la Biserica sa Domnul, pe care voi căutaţi. Şi cine va putea suferi ziua venirii lui? Sau cine va putea sta întru vederea Lui? Pentru că acela va veni ca focul ce topeşte şi ca iarba nâlbitorilor. Şi va şedea tocind, şi curăţind ca argintul şi aurul. Şi va veni la voi cu judecată, şi va fi mărturie grabnică asupra făcătorilor de rău, şi asupra curvarilor, şi asupra celor ce jură strâmb cu numele lui, şi asupra celor ce nu se tem de dânsul, zice Domnul Atotţiitorul. Pentru că eu sunt Domnul Dumnezeul vostru, şi nu mă schimb, şi voi feciorii lui Iacov. Depărtatu-v-aţi de lege şi nu o aţi păzit. Pentru aceasta întoarceţi-vă la mine, şi mă voi întoarce la voi, zice Domnul Atotţiitorul. Şi vă vor ferici pe voi toate limbile, şi vor cunoaşte că eu sunt Domnul, cela ce voi judeca între cel drept, şi între cel fărădelege, în ziua aceea. Deci cunoaşte-ţi şi vă aduceţi aminte de legea lui Moise robul meu; precum v-am aşezat vouă în Horeb porunci şi dreptăţi, către tot poporul lui Israil. Şi iată eu voi trimite vouă pe Ilie Tesviteanul, mai-nainte până ce va veni

ziua Domnului cea mare şi luminată. Carele va întoarce inima tatălui spre fiu, şi inima omului spre vecinul lui. Ca venind să nu bat pământul fără veste, zice Domnul atotţiitorul, Dumnezeul cel sfânt al lui Israil.

Din proorocirea lui Solomon, citire:

Cap. 4. Vers 7.

Dreptul de va ajunge să se săvârşească, întru odihnă va fi. Dreptul murind va osândi pe necuraţii cei vii. Că vor vedea sfârşitul dreptului, şi nu vor cunoaşte ce a sfătuit pentru dânsul Dumnezeu. Că va arunca Domnul pe cei necuraţi jos fără de glas şi-i va clinti pe dânşii din temelii, şi până la cel de pe urmă se vor pustii întru durere şi pomenirea lor va pieri. Că vor veni întru cugetul greşelilor sale spăimântaţi, şi-i vor mustra pe dânşii împotrivă fărădelegile lor. Atuncea va sta cu multă îndrăzneală dreptul înaintea feţei celor ce l-au necăjit pe dânsul, şi a celor ce au lepădat ostenelile lui. Şi văzându-l pe el, se vor tulbura cu multă frică, şi se vor îngrozi de minunată mântuirea lui. Că vor zice întru sine căindu-se, şi întru nevoinţa duhului vor suspina şi vor zice: Acesta este pe care l-am avut oarecând de râs, şi întru pildă de ocară, noi cei fără de minte, Viaţa lui o am socotit nebunie, şi sfârşitul lui fără de cinste. Şi cum s-a socotit între fiii lui Dumnezeu, şi între sfinţi soarta lui este; rătăcit-am dar din calea adevărului, şi lumina dreptăţii nu ne-a strălucit nouă, şi soarele nu ne-a răsărit nouă. Umplutu-ne-am de cărările fărădelegii şi ale pierzării, şi am umblat pe căi neumblate iar calea Domnului nu o am cunoscut.

La Stihoavnă

Stihirile, glasul al 2-lea:

Podobie: Când de pe lemn, mort Te-ai pogorât, cel din Arimateea pe Tine, viaţa tuturor, cu smirnă şi cu giulgiu Te-a înfăşurat, Hristoase şi cu dragoste s-a îndemnat a săruta, cu inima şi cu buzele, trupul Tău cel nestricat. Însă fiind cuprins de frică, se bucura strigând către Tine: Slavă smereniei Tale, iubitorule de oameni!

Veniţi să cinstim astăzi credincioşii cinstitul cap al Botezătorului, cel tăiat de sabie, întâmpinându-l cu cântări, cinstindu-l cu dragoste, fiindcă izvorăşte daruri de tămăduiri. Pe care nebunul Irod de demult l-a tăiat, cu înfierbântarea Irodiadei împreunându-se.

Stih: Acolo voi răsări cornul lui David.

Precum aurul din metale, aşa capul Mergătorului înainte din pământ a răsărit, în năstrapă strălucind şi grăind luminos şi mustrând desfrânarea lui Irod şi uciderea, şi cu raze luminând gândurile noastre; pe care sărutându-l cu credinţă, astăzi îl cinstim cu cântări, ca pe cel ce se se roagă lui Dumnezeu pentru noi.

Stih: Gătit-am luminător Unsului Meu.

De demult ca o dumnezeiască vistierie în năstrapă ascuns fiind în pământ capul Botezătorului, astăzi s-a descoperit marginilor ca o bogăție, vărsând din sine izvoare de tămăduiri, bolile vindecând, şi sufletele luminând. Pentru aceasta dar de toată veselia luând toți, pe Mergătorul înainte al lui Hristos să-l lăudăm.

Slavă..., glasul al 2-lea.

Prea cinstitul vas al dumnezeieştilor gânduri, capul tău care mai-nainte luminat a văzut taina fiinţei celei negrăite, ca dintr-un pântece de Maică din vistieriile pământului astăzi a răsărit, Ioane prea mărite; şi a umplut de mireasmă toată partea cea de sub soare, dând din sine mir de sfinţenie; care duhovniceşte şi acum propovăduieşte calea mântuirii, şi Mântuitorului tuturor se roagă pentru sufletele noastre.

Slavă..., Şi acum... a prazniculuі.

Iar de va fi post să se zică a Născătoarei Învierii.

O minune mai nouă decât toate minunile cele de demult; că cine a cunoscut, să fi născut Maică fără de bărbat, şi să poarte în brațe pe Cel ce cuprinde toată făptura? A lui Dumnezeu este voia, Cel ce S-a născut; pe care ca pe un prunc prea curată în brațele tale purtându-L, şi îndrăzneală ca o Maică către Dânsul câştigând, nu înceta a-L ruga pentru cei ce te cinstesc, ca să miluiască şi să mântuiască sufletele noastre.

Tropar, glasul al 4-lea: Ca o dumnezeiască vistierie ascunsă în pământ Hristos a descoperit capul tău nouă, proorocule şi înainte Mergătorule, deci toți adunându-ne întru suflarea lui, cu cântări de Dumnezeu grăitoare pe Mântuitorul lăudăm, Cel ce ne mântuieşte pe noi din stricăciune cu rugăciunile tale.

Slavă..., Şi acum..., a prazniculuі

Iar de va fi în post, să se zică n Născătoarei învierii.

Taina cea din veac ascunsă şi de îngeri neştiută, prin tine, Născătoare de Dumnezeu, celor de pe pământ s-a arătat: Dumnezeu întrupându-Se, întru unire neamestecată, şi Crucea, de bunăvoie, pentru noi luând; prin care, înviind pe cel întâi zidit, a mântuit din moarte sufletele noastre.

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul..., Troparul praznicului de 2 ori.

Slavă..., al Mergă-torului înainte, ***Şi acum...,*** iar al praznicului

Iar de este afară de praznic, Troparul Mergătorului înainte de 2 ori, şi al Născătoarei Învierii.

După întâia Catismă, **Sedealna**, glasul al 4-lea:

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Din pământ răsărind capul Mergătorului înainte, razele nestricăciunii din sine răspândeşte credincioşilor tămăduiri, de sus adună mulţimea îngerilor, jos cheamă împreună neamul omenesc, să înalţe cu un glas slavă lui Hristos Dumnezeu. (de două ori)

Slavă..., Şi acum..., a praznicului

Iar de va fi în post, a Născătoarei:

Fecioară prea curată, care ai născut pe Dumnezeu cel mai presus înfiinţat, împreună cu Mergătorul înainte roagă-L neîncetat, iertare de greşeli şi îndreptare vieţii să ne dea nouă mai-nainte de sfârşit, celor ce te lăudăm pe tine după datorie cu credinţă şi cu dragoste.

După a doua Catismă, **Sedealna** glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte

cu puterea Ta pe binecredincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Ieşind ca aurul din metale sfinţitul tău cap cu prea mărire, din sânurile pământului cele ascunse, Botezătorule al lui Hristos, a îmbogăţit pe toţi, cei ce aleargă întru aflarea lui, care slăvesc cu cântări pe Mântuitorul şi Ziditorul, cel ce ne dă nouă prin tine mare milă. (de două ori)

Slavă..., Şi acum..., a praznicului

Iar de va fi în post a Născătoarei:

Nu vom tăcea niciodată Născătoare de Dumnezeu, cu mulţumire a lăuda din suflet milele tale, Stăpână, noi robii tăi, strigând şi grăind: Preasfântă Fecioară, grăbeşte şi ne scapă pe noi de vrăjmaşii cei văzuţi şi nevăzuţi, şi de toată îngrozirea, că tu eşti folositoarea noastră.

După Polieleu, **Sedealna**, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Irod, călcare de lege făcând nebuneşte, cinstit capul tău cu sabia l-a tăiat cumplit ticălosul, pe care din dragoste credincioşii îl sărutăm. (de două ori)

Slavă..., Şi acum..., a praznicului

Iar de va fi în post, a Născătoarei: Primind rugăciunea de la noi, cei ce alergăm sub acoperământul tău, prea curată Fecioară, nu înceta rugându-te Iubitorului de oameni, să ne mântuiască pe noi robii tăi.

Antifonul dintâi al glasului al patrulea.

Prochimen, glasul al 4-lea: Acolo voi răsări cornul lui David.

Stih: Gătit-am luminător Unsului Meu.

Toată suflarea...

Evanghelia de la Luca: În vremea aceea ieşit-a cuvântul de Iisus, întru toată Iudeea şi întru toată latura.

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Slavă..., glasul al 2-lea.

Pentru rugăciunile Mergătorului înainte, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Stih: ***Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale, curăţeşte fărădelegile noastre.***

Apoi **Stihira**, glasul al 2-lea: Prea cinstitul vas al dumnezeieştilor gânduri, capul tău care mai-nainte luminat a văzut taina Fiinţei celei negrăite, ca dintr-un pântece de Maică din vistieriile pământului astăzi a răsărit, Ioane prea mărite; şi a umplut de mireasmă toată partea cea de sub soare, dând din sine mir de sfinţenie; care duhovniceşte şi acum propovăduieşte calea mântuirii, şi Mântuitorului tuturor se roagă pentru sufletele noastre.

Canoanele al praznicului cu Irmosul pe 6, şi al Mergătorului înainte pe 8. Iar de va fi în post.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea 1-a

Irmos: Veniţi noroadelor să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, Celui ce a despărţit marea, şi a trecut pe poporul, pe care l-a scos din robia egiptenilor, că S-a proslăvit.

Lucrul mâinilor şi zidirea Ta sunt, Mântuitorule, iar prin amăgirea celui viclean m-am zdrobit prin desfătările cele lumeşti. Pentru aceasta iarăşi mă zideşte, prin dumnezeieştile rugăciuni ale prea curatei Maicii Tale, Cuvinte al lui Dumnezeu, Cel ce eşti proslăvit.

Alină acum cumplitul vifor al răutăţilor mele, binecuvântată Fecioară, şi biruieşte pe toţi vrăjmaşii cei nevăzuţi, care fără milă cad asupra sărăciei mele, căci singură eşti folositoarea mea, prea curată.

Unule îndurate Hristoase Dumnezeule, prin rugăciunile Maicii Tale îndură-Te şi mă miluieşte pe mine cel ce nădăjduiesc la Tine, îndreptându-mă către lumina poruncilor Tale, şi învrednicindu-mă vieţii veşnice.

Alt canon, al Mergătorului înainte

facere a lui Tarasie

Cântarea 1

Irmos: Pe Faraon cel ce era purtat în carele de război, l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni de demult, lovind în chipul Crucii şi despărţind marea. Şi pe Israel cel fugărit, care mergea pe picioare, l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu.

Cel ce ai fost glasul Cuvântului, dezleagă neglăsuirea mea, ca şi a Părintelui tău de demult, ca cu glas de bucurie să te lăudăm pe tine, întru aflarea aceasta de acum a capului tău, fericite Mergătorule înainte, cerescule omule.

Pe capul Bisericii lui Dumnezeu punându-ți mâna, Mergătorule înainte, arăţi acum a treia oară cinstitul tău cap, care a cunoscut arătarea Treimii, şi sfinţeşte luminat adunările drept-slăvitorilor.

Slavă...

Nerăbdând în multă vreme a fi ascuns Mergătorule înainte al Domnului, te-ai grijit iarăşi a te arăta astăzi, nu în năstrapă încuiat, ci în vas de argint în loc sfinţit fiind pus, şi de preot vădindu-te.

Şi acum..., a Născătoarei

Din pântece sterp ai răsărit, gătind căile, prea lăudate, Cuvântului, Făcătorului, Celui ce a răsărit negrăit din Preasfânta Fecioară, pe care de Dumnezeu Născătoare cunoscându-o, toate neamurile o fericim.

Catavasia praznicului, iar de va fi în post: Deschide-voi gura mea...

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea a 3-a

Irmos: Întăreşte-ne pe noi întru Tine, Doamne, Cela ce prin lemn ai omorât păcatul, şi frica Ta o sădeşte în inimile noastre, celor ce Te lăudăm pe Tine.

Dumnezeiască Mireasă, întru care S-a sălăşluit însuşi Cuvântul lui Dumnezeu, Cela ce luminează toată lumea, străluceşte-mi raza adevăratei pocăinţe, surpând întunericul patimilor mele prin rugăciunile tale, rogu-mă.

Eu însumi fiind robit de păcate, singur eu mi-am deschis uşile patimilor, ci către tine singură prea curată Fecioară acum alerg, întorcându-mă, prin îndurarea ta mântuieşte-mă.

Alesule Sioane, cetate împărătească, prea curată Fecioară, împreună cu toţi sfinţii, roagă pe Fiul tău Cel fără de ani, ca să mă facă cetăţean cetăţii celei din ceruri.

Alt canon, al Mergătorului înainte

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra Crugului Ceresc şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta, Cel ce eşti marginea doririlor şi credincioşilor întărire, unule Iubitorule de oameni.

Pentru jucările cele desfrânate, sfinţit capul tău dându-se plată femeii, pe mâini s-a adus; iar acum pe palmele înţeleptului sfinţitor, cu sfinţenie în Sfânta Biserică s-a adus.

Cu bună credinţă te-a întâmpinat pe tine adunarea credincioşilor, împreună cu arhiereul şi cu împăratul, mărite Mergătorule înainte, cântând cu bucurie şi ţi-a ieşit înainte cu dragoste, sfinţindu-se cu venirea ta.

Slavă...

Din sfinţitele locuri cele de desubt, ca un soare luminos prea sfinţit capul tău răsărind, toată lumea a luminat cu dumnezeieşti străluciri, proorocule al lui Hristos, şi înainte Mergătorule.

Şi acum..., a Născătoarei

Din pântece sterp luminoasă stea ai strălucit a Soarelui slavei, mergând înaintea Celui ce a răsărit din fecioresc nor, Botezătorul, şi a stricat noaptea mulţimii dumnezeilor.

Condacul şi Icosul praznicului.

Sedealna, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Arătatu-s-a astăzi capul Mergătorului înainte din sânurile pământului, ca nişte aur din metaluri dăruindu-se credincioşilor, şi roagă pe Hristos, să ne mântuiască pe noi. (de două ori)

Slavă..., Şi acum..., a praznicului

Iar de va fi în post, a Născătoarei:

Primind rugăciunea de la noi cei ce alergăm sub acoperământul tău, prea curată Fecioară, nu înceta rugându-te Iubitorului de oameni să ne mântuiască pe noi robii tăi.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea a 4-a

Irmos: Naşterea Ta cea din Fecioară, proorocul mai-nainte văzându-o, a propovăduit, strigând: Auzul Tău am auzit şi m-am temut; că de la amiazăzi, şi din munte sfânt umbros ai venit Hristoase.

Deschide-mi Fecioară dumnezeieştile intrări ale pocăinţei, închizând intrările patimilor şi ale dezmierdărilor mele, şi prin puterea ta le opreşte.

Uşă neumblată, şi ţarină nearată, sicriu şi năstrapă şi sfeşnic şi cădelniţă a Cărbunelui celui fără materie, te numim pe tine prea curată Fecioară.

Cumplita noapte a păcatelor m-a acoperit pe mine Preasfântă Fecioară, Stăpână, pentru că nu am candelă care să-mi lumineze sufletul cu untul de lemn al faptelor bune. Drept aceea şi din cămara Mirelui m-am izgonit afară.

Marie ceea ce eşti cădelniţă de aur, goneşte stricăciunea patimilor mele, şi pe mine, cel ce mă clătesc de meşteşugirile luptătorului celui înşelător, întăreşte-mă Prea-Sfântă Fecioară.

Alt canon, al Mergătorului înainte

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne, glasul iconomiei Tale şi Te-am prea slăvit pe Tine, Unule Iubitorule de oameni.

Ca un mai înalt decât proorocii, pe Cel proorocit a-L vedea te-ai învrednicit, mergând înaintea Lui cu puterea lui Ilie, fericite Mergătorule înainte.

Prea slăvit capul tău, care izvorăşte mir de tămăduiri, iată a treia oară l-ai arătat, gonind patimile cele dispreţuite.

Slavă...

Adunându-vă luaţi toţi tămăduiri nedeşertate, ca dintr-un izvor scoase, din cinstit capul Mergătorului înaintea lui Hristos.

Şi acum..., a Născătoarei

Smerindu-mă mântuieşte-mă, pe cel ce cu înaltă trufie vieţuiesc, ceea ce ai născut pe Cel ce a înălţat firea noastră cea smerită, Preacurată.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea a 5-a

Irmos: Dătătorule de lumină, şi Făcătorul veacurilor, Doamne, întru lumina poruncilor Tale povăţuieşte-ne pe noi, că afară de Tine pe alt Dumnezeu nu ştim.

Acum scap sub acoperământul tău Maică prea curată Fecioară; de bolile cele sufleteşti, şi de patimi trupeşti, mântuieşte-mă pe mine robul tău.

Mântuieşte-mă de neputinţele trupeşti, şi opreşte necuvioasele patimi ale sufletului meu, şi de veşnica muncă mă păzeşte, Fecioară de Dumnezeu dăruită.

Ceea ce ai născut izvorul tămăduirii, pe mine cel ce sunt rănit de patimile lumeşti tămăduieşte-mă Fecioară, una plină de dar, prea curată.

Iessei să se veselească, şi David să dănţuiască, căci Fecioara, toiagul cel sădit de Dumnezeu a odrăslit, pe Hristos, Floarea cea pururea vie.

Alt canon, al Mergătorului înainte

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti lumină neapusă? Că m-a acoperit întunericul cel vrăjmaş pe mine, ticălosul. Ci, Te rog, întoarce-mă şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele.

Ca cel ce ai fost mijlocitor legii celei noi şi celei vechi, prea sfinţite, cu dumnezeieştile tale mijlociri înnoieşte vechimea noastră, a celor ce săvârşim înnoirea capului tău, celui ce s-a arătat cu înnoire, fericite Mergătorule înainte.

Din Comane capul tău, cel ce a adus daruri de tămăduiri la împărăteasa cetăţilor, l-ai chemat astăzi Mergătorule înainte, întru a căruia întoarcere se veselesc mulţimile credincioşilor, de luminare nestricăcioasă umplându-se.

Slavă...

Împăratul mai mult decât de porfiră s-a bucurat întru intrarea capului tău, iar dumnezeiescul Arhiereu, cel numit cu numele celui de Dumnezeu purtat, înainte Mergătorule, pe mâini ţinându-l, bine l-a cuvântat, binecuvântând săvârşirile credincioşilor.

Şi acum..., a Născătoarei

Pe Stăpânul născând, te-ai arătat mai înaltă decât puterile cele de sus, şi firea pământenilor o ai îndumnezeit, Fecioară cu totul fără prihană. Pentru aceasta de Dumnezeu Născătoare cu suflet prea adevărat şi cu limba, credincioşii pe tine Fecioară te slăvim.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea a 6-a

Irmos: Întru adâncul greşelilor fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii Tale cel neurmat. Din stricăciune, Dumnezeule, scoate-mă.

Inima mea cea înnegrită de împresurările cele întunecate ale păcatului, străluceşte-o cu lumina cea dintru tine, Mireasă dumnezeiască care nu ştii de mire, ca una ce ai născut pe Soarele Hristos.

Lumina cea din Lumină, născându-o nouă prea curată Fecioară, a risipit întunericul nedumnezeirii; drept aceea pe mine cel legat la întunericul patimilor lumeşti, luminează-mă, Născătoare de Dumnezeu, şi prin rugăciunile tale dezlegându-mă, dă-mi lumina cea veşnică.

Una prea curată Fecioară care ai născut pe Hristos Soarele cel neapus, fă rugăciune către Dânsul, rugându-te pururea ca să se milostivească spre mine cel smerit.

Alt canon, al Mergătorului înainte

Cântarea a 6-a

Irmos: Curăţeşte-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele şi Te rog, ridică-mă din adâncul răutăţilor; căci către Tine am strigat şi mă auzi, Dumnezeul mântuirii mele.

Capul cel adevărat al Botezătorului Tău, Hristoase, din pământ răsărind minciuna a gonit, şi a stricat iarna cea amară a eresurilor, şi lumea a luminat.

Scoateţi luminare şi dar dumnezeiesc şi milă, atingându-vă capetele şi sufletele de capul Mergătorului înainte al darului, cel ce s-a atins în ape de capul cel dumnezeiesc.

Slavă...

Roagă-te Mergătorule înainte, să se zdrobească capetele vrăjmaşilor noştri sub picioarele împăratului nostru, celui ce cinsteşte cu dragoste cinstit capul tău, al celui ce a mustrat pe Irod.

Şi acum..., a Născătoarei

Celor din iad ai propovăduit lumina Celui ce a venit din sângele fecioresc, şi cu trup S-a îmbrăcat, Om făcându-Se, spre facerea de bine a oamenilor, fericite Mergătorule înainte.

Condac, glasul al 6-lea:

Podobie: Plinind rânduiala...

Stâlpul cel luminos şi durnnezeiesc, care s-a arătat în lume, sfeşnicul cel mergător înaintea Soarelui, arătând în toate marginile lumii, luminatul şi cinstitul său cap, sfinţeşte pe cei ce cu credinţă se închină lui, şi strigă: Înţelepte Botezătorule al lui Hristos, mântuieşte-ne pe noi pe toți.

Icos: Din pământ ca un izvor al Raiului, capul cel de Dumnezeu iubitor al Mergătorului înainte, râuri de dar izvorăşte, şi ape de tămăduiri dă tuturor celor ce le trebuiesc. Deci să ne apropiem toți, să luăm cu osârdie aceste dumnezeieşti izvoare de tămăduiri. Că adapă sufletele cu daruri pururea curgătoare, şi îneacă durerile trupeşti, şi toată boala în vreme trebuincioasă o scoate. Deci pe acesta să-l lăudăm cu dragoste, şi cu credință să-l sărutăm, cu cinste cuprinzându-l, şi cu cântări ca cu nişte cununi pe acesta să-l încununăm credincioşii. Să ne curăţim întinăciunile minții noastre, şi cu dumnezeieşti bunătăţi să ne împodobim sufletele, şi tare să strigăm: Înţelepte Botezătorule al lui Hristos, mântuieşte-ne pe noi pe toți.

Sinaxar

Întru această lună în 25 de zile, a treia aflare a cinstitului cap, al Sfântului slăvitului prooroc Înainte Mergătorului şi Botezătorului Ioan.

Stih: Glasul celui ce strigă, fiind ascuns în adâncul pământului,
Despicându-se pământul cu străin chip a răsunat glasul lui.
Întru a douăzeci şi cincea zi,
Capul Mergătorului înainte din pământ se ivi.

Acest cinstit şi sfânt cap fiind ascuns de multă vreme, acum a izbucnit din sânurile pământului, ca aurul din baie, nu închis în vas de lut ca mai înainte, ci la loc sfânt în vas de argint, şi fu spus de un preot, şi aducându-se din Comane, fu primit de strălucita cetăţilor, împreună cu credinciosul împărat şi credinciosul norod, cu toată bucuria. Şi cu credinţă închinându-se, se puse iarăşi la loc sfânt.

Tot în această zi, Sfântul mucenic Celestin pătrunzându-i-se gleznele cu cuie de fier, s-a săvârşit.

Stih: Pătrunzându-ți-se Celestine cu cuie de fier gleznele.
Pe păzitorul de călcâie călcând, ai zdrobit şarpele.

Tot în această zi, cuviosul Olvian, cu pace s-a săvârşit.

Stih: Pe Olvian a cărui viață a fost prea fericită.

Îl scriu că a avut şi săvârşirea prea fericită.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea a 7-a

Irmos: Chipul cel de aur în câmpul Deira cinstindu-se, cei trei tineri au defăimat, porunca cea prea fără de Dumnezeu, şi fiind aruncaţi în mijlocul focului, răcorindu-se au cântat: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Izvor primitor de viaţă şi uşa Luminii celei neapuse, tu singură eşti Preasfântă Fecioară; deci, prin rugăciunile tale stinge-mi focul patimilor lumeşti, de care pururea mă aprind, şi-mi potoleşte văpaia cea înaltă a cugetelor mele celor necurate, ca să strig Fiului tău: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, ia aminte acum spre rugăciunea robului tău, şi-mi opreşte degrab năvălirile cele rele, şi asuprelile încetează-le Stăpână, ca cu credinţă să te slăvesc pe tine binecuvântată prea curată.

Usucă mulţimea răutăţilor mele, Fecioară, care ai născut pe Hristos noianul milostivirii, pe Mântuitorul şi Domnul, căruia toţi strigăm: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Alt canon, al Mergătorului înainte

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii cei ce veniseră din Iudeea în Babilon oarecând, cu credinţa Treimii văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Al Soarelui slavei prea luminat sfeşnic ai fost Mergătorule înainte, întunericul înşelăciunii gonind, şi luminând pe cei ce strigă cu credinţă: Dumnezeul părinţilor bine eşti cuvântat.

Această prăznuire a ta de peste an, cinstita Biserică luminat o săvârşeşte Mergătorule înainte, capul tău cinstind, şi după obişnuinţă strigând: Dumnezeul părinţilor bine eşti cuvântat.

Slavă...

Mai înainte ai vestit înfricoşată venirea Cuvântului cu dumnezeieşti săltări, vestit-ai şi aflarea capului tău proorocule cu gură nemincinoasă, Păstorului celui de sfinţenie lucrător, care cu căldură dorea de tine.

Şi acum..., a Născătoarei

Fecioria şi naşterea mai presus de fire şi de cuvânt întru tine s-a împreunat că pe Dumnezeu întrupat L-ai născut negrăit de Dumnezeu Născătoare căruia cântăm: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Dumnezeu Cuvântul, care cu negrăită înţelepciune toate le-a alcătuit, şi dintru nefiinţă întru fiinţă toate le-a adus; bine Îl cuvântaţi lucrurile ca pe Domnul, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Mijloceşte prea curată de mă scoate din prăpastia cea prea adâncă a patimilor mele celor stricătoare de suflet, şi către munţii cei înalţi ai faptelor celor bune mă ridică pe mine, care cu mulțumire te laud pe tine, Fecioară.

Născându-ne nouă viața cea înființată, care prin moarte a încetat pe moarte, Fecioară, pe mine cel ce sunt omorât de împresurările cele rele, înviază-mă prin rugăciunile tale prea curată, binecuvântată şi prea slăvită.

Eu cântăreţul tău, prea curată Fecioară, cel ce fără de iertare am păcătuit, îndreptează-mă, mă rog ție, către calea pocăinţei, Mireasă a lui Dumnezeu, ceea ce negrăit ai născut pe Cuvântul, cel ce curăţeşte păcatele lumii.

Alt canon, al Mergătorului înainte

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori cuptorul, chinuitorul haldeilor, l-a ars nebuneşte, pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar văzându-i pe aceştia mântuiţi de o putere mai mare, Făcătorului şi Izbăvitorului a strigat: Tineri, binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Botezătorul şi Mergătorul înainte, îngerul cel pământesc, defăimătorul cel cu osârdie al fărădelegii, cel ce mai înainte a văzut arătarea Treimii în Iordan, a treia oară şi-a arătat capul său tuturor celor ce cântă cu dragoste: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Întâmpinatu-te-a pe tine cu osârdie împăratul cel prea blând, împreună cu iubitorul de Hristos popor prea lăudate; iar păstorul cel mai mare şi-a întins mâinile sale către tine şi punându-te la pieptul său, a săltat cu veselie, şi a strigat cu mulțumire: Noroade prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Mai mult decât aurul strălucind capul tău înainte Mergătorule pus fiind în vas de argint, ca o bogăţie de mult preţ cetății celei împărăteşti s-a dat, îmbogăţindu-o pe ea cu daruri dumnezeieşti, care cu osârdie cântă: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălțați pe Hristos în veci.

Şi acum..., a Născătoarei

Celui purtat în pântece, care toate le poartă, fericite Ioane, te-ai închinat bucurându-te, ascuns fiind în pântece sterp, prea lăudate; pe care după ce S-a născut din Sfânta Fecioară, Miel al lui Dumnezeu propovăduindu-L, cu bună credinţă, ai strigat: Noroade prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe tine ceea ce pe luminătorul Dumnezeu, Cel ce a răsărit mai-nainte de soare, care trupeşte la noi a venit, din coapsele cele fecioreşti negrăit L-ai întrupat, binecuvântată prea curată de Dumnezeu Născătoare te slăvim.

Zămislirea ta cea mai presus de cuvânt, Mireasă a lui Dumnezeu, care ai născut pe Dumnezeu Cuvântul cel ce a scăpat pe oameni din necuvântare. Drept acea dă-mi şi mie cuvânt, ca să te laud pe tine prea curată Fecioară.

Eu sunt cel ce am căzut între tâlhari, în cugetele cele rele şi întru patimile cele lumeşti ce mi-au rănit sufletul meu, însăți tu Preasfântă Stăpână, vindecă-mă pe mine cel ce mă nădăjduiesc spre tine.

Uşă neumblată care ai răsărit lumii pe Împăratul slavei şi după naştere iarăşi Fecioară ai rămas, primeşte cântarea aceasta ce o închin către tine Stăpână Fecioară, şi să-mi răsari mie răsăritul pocăinţei, ca după vrednicie să te fericesc pururea, prea curată.

Alt canon, al Mergătorului înainte

Cântarea a 9-a

Irmos: Spăimântatu-s-a de aceasta cerul şi marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor trupeşte şi pântecele tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceasta, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, începătoriile cetelor îngereşti şi omeneşti, te măresc.

Odrasla cea cuvioasă a celei sterpe, cel mai înalt decât cei născuţi din femei, ostaşul Împăratului Hristos, marele Mergătorul înainte, cel ce a propovăduit pe Mieluşelul care a ridicat păcatele lumii, să se laude cu sfinţite cântări.

Pahar umplând din destul, chemi cu înaltă propovăduire Biserica lui Hristos întru aflarea capului tău, înainte Mergătorule, strigând: Veniţi de vă săturaţi de cele frumoase, care am gătit, şi slăviţi pe Cel ce a dat oamenilor fiinţa.

Slavă...

Împăratul cel cu nume îngeresc numit, îngere al lui Dumnezeu, întru împărăţia Sa bucurându-Se, pe tine te-a primit, împreună slujind spre aceasta cu bună credinţă mai ales mai marele păstorilor, cel cinstit arătat cu chemarea şi cu darul, Arhiereul cel de Dumnezeu purtător, şi de Dumnezeu înţelepţit.

Şi acum..., a Născătoarei

Miluieşte-mă, Mântuitorule, Cel ce Te-ai născut, şi ai păzit nestricată după naştere pe ceea ce Te-a născut, când vei şedea să judeci faptele mele, trecând cu vederea fărădelegile şi păcatele mele, Cela ce eşti Îndurat şi Milostiv, bunule şi Iubitorule de oameni.

Luminânda

Podobie: Cercetatu-ne-a de sus...

Nesuferind a ascunde multă vreme pământul capul tău, ca glasul celui ce a strigat, tu aflarea lui ca un oareșicare chip, mai-nainte ai vestit, Mergătorule înainte Ioane. Pentru aceasta te cinstim pe tine.

Slavă...,

Altă **Luminândă:**

Podobie: Cu ucenicii să ne suim în muntele Galileei, prin credinţă să vedem pe Hristos zicând: Că a luat putere a celor de sus şi a celor de jos; să ne învăţăm cum învaţă, a boteza toate neamurile în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh şi a petrece cu tăinuitorii, precum S-a făgăduit până în sfârşitul vea-cului.

Întru aflarea cinstitului tău cap înainte Mergătorule iubitorul de Hristos împărat, mai mult s-a bucurat decât de a sa porfiră; pe care cu biruinţe de răsplătiri de sus întărindu-l, şi pe noi cei ce prăznuim luminat, şi te cinstim pe tine cu dragoste, păzește-ne şi ne acoperă cu rugăciunile tale Botezătorule prea lăudate.

Şi acum..., a prazniculuiui

Iar du va fi în post, a Născătoarei: Spre tine după Dumnezeu cel ce a ieşit din tine, nădăjduim Preacurată, împreună răstignindu-ne cu Hristos; cu rugăciunile tale cele către Dânsul, păzeşte-ne pe noi până în sfârşit nevătămaţi.

La Laude

Stihirile pe 4, glasul al 5-lea:

Podobie: Bucură-te, cămara...

Bucură-te, sfinţite cap de lumină purtător, şi de îngeri cinstit, care cu sabie te-ai tăiat de demult, şi cu ascuţite mustrări ruşinea necuratei o ai tăiat. Izvorule care cu minunile pe credincioşi adapi, şi venirea Mântuitorului cea mântuitoare o ai vestit, şi pogorârea Duhului, ceea ce S-a sălăşluit peste Dânsul de demult, o ai văzut şi darul ai mijlocit între legea cea veche şi cea nouă; pe Hristos roagă-L, să dea sufletelor noastre mare milă.

În vas de argint fiind ascuns capul Botezătorului, s-a arătat din sânurile pământului, arătat scoţându-se, şi curgeri de minuni izvorând; pentru că în ape au spălat capul celui ce acoperă acum cu ape cele mai pe deasupra şi izvorăşte oamenilor

dumnezeiasca iertare. Deci pe acesta ca pe cel cu adevărat slăvit să-l fericim, şi cu bucurie să prăznuim întru aflarea acestuia, care pe Hristos Îl roagă, să dăruiască lumii mare milă.

Capul care a propovăduit pe Mielușelul lui Dumnezeu, cel ce S-a arătat cu trup, şi tuturor căile pocăinței cele de mântuire, cu dumnezeieşti aşezăminte le-a adeverit; care de demult a mustrat călcarea de lege a lui Irod, şi pentru aceasta de la trup s-a tăiat, şi după vremi a luat descoperire, ca un soare luminos ne-a răsărit nouă, cela ce a strigat: Pocăiți-vă, şi cu umilința sufletului la Domnul vă apropiați; cel ce dă lumii mare milă.

Slavă..., glasul al 6-lea

Prea cinstit capul Botezătorului Tău, Doamne, care s-a arătat astăzi din pământ, cu glas de laudă primindu-l cu credinţă, spre rugăciune Iubitorule de oameni aducându-l noi păcătoşii robii Tăi, ne rugăm Ție, ca să dobândim printr-însul în ziua judecății de la tine curăţire, şi mare milă.

Şi acum..., a prazniculuiu

Iar de este post, a Născătoarei: Iubitorule de bine Dumnezeule şi Mântuitorule, pe robii Tăi mântuieşte-i de toată asupreala cea cumplită, pentru rugăciunile înainte Mergătorului, şi ale tuturor sfinţilor, şi pentru rugăciunile Maicii Tale.

Slavoslovia cea mare. Ecteniile şi Otpustul. Ceas întâi şi cel desăvârşit otpust.

La Liturghie

Fericirile prazniculuiu: Cântarea cea de rând pe 4, şi ale Mergătorului înainte Cântarea a 3-a, pe 4; iar de va fi în post, să zicem numai dintru ale Mergătorului înainte Cântarea a 3-a, şi a 6, pe 8, Prochimenul, glasul al 7-lea: Veseli-se-va dreptul de Domnul... Stih: Auzi Dumnezeule glasul meu... Apostolul către Corinteni: Fraţilor, Dumnezeu care a zis să lumineze lumina dintru întuneric... Aliluia, glasul al 5-lea: Lumină a răsărit dreptului... Evanghelia de la Matei: În vremea aceea, auzind Ioan din închisoare de lucrurile lui Iisus. Chinonicul: Întru pomenire veşnică va fi dreptul...

Vezi: Pentru aflarea cinstitului cap al Mergătorului înainte, ori în ce zi de praznic se va întâmpla, caută învăţătura la Penticostar, pe larg.

Canon de rugăciune către Sfântul Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, la prăznuirea celei de a treia aflări a cinstitului său cap (25 mai)

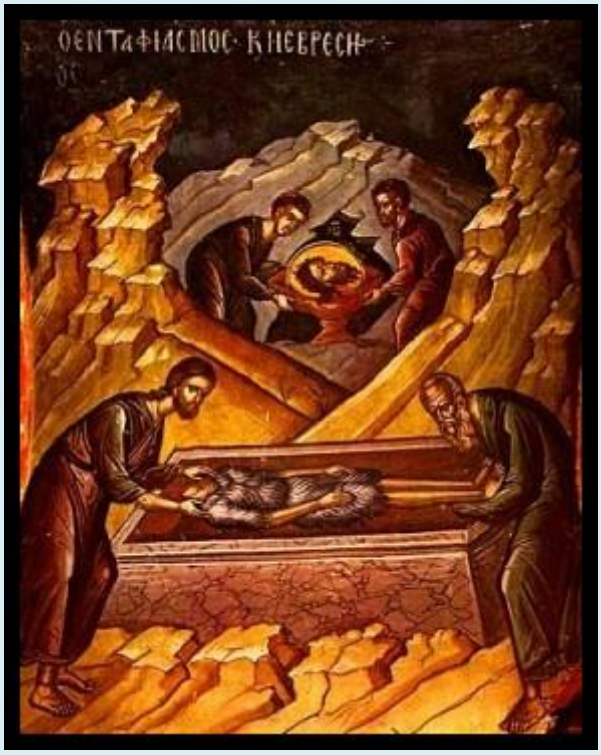

Troparul celei de a treia aflări a cinstitului cap al Sfântului prooroc Înaintemergătorului şi Botezătorului Ioan, glasul al 4-lea: Ca pe o dumnezeiască vistierie ascunsă în pământ, Hristos a descoperit capul tău nouă, proorocule şi Înainte-mergătorule; deci toţi adunându-ne întru aflarea lui, cu cântări de Dumnezeu grăitoare pe Mântuitorul lăudăm, cel ce ne mântuieşte pe noi din stricăciune cu rugăciunile tale.

Cântarea 1

Irmos: Pe Faraon cel ce era purtat în carele de război, l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni de demult, lovind în chipul Crucii şi despărţind marea. Şi pe Israel cel fugărit, care mergea pe picioare, l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce ai fost glasul Cuvântului, dezleagă neglăsuirea mea, ca şi a părintelui tău de demult, ca să te lăudăm cu glas de bucurie pe tine, întru aflarea aceasta de acum a capului tău, Înaintemergătorule, omule ceresc.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe capul Bisericii lui Dumnezeu punându-ţi mâna, Înaintemergătorule, arăţi acum a treia oară cinstitul tău cap, care a cunoscut arătarea Treimii şi sfinţeşte luminat adunările dreptmăritorilor creştini.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Nerăbdând în multă vreme a fi ascuns Înaintemergătorule al Domnului, te-ai îngrijit iarăşi a te arăta astăzi, nu în năstrapă încuiat, ci în vas de argint, în loc sfinţit fiind pus şi de preot vădindu-te.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Din pântece sterp ai răsărit, gătind căile, prea lăudate, Cuvântului Făcătorului, Celui ce a răsărit negrăit din Preasfânta Fecioară, pe care de Dumnezeu Născătoarea cunoscând-o, toate neamurile o fericim.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra Crugului Ceresc şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta, Cel ce eşti marginea doririlor şi credincioşilor întărire, unule Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pentru jocurile cele desfrânate, sfinţit capul tău dându-se plată femeii, pe mâini s-a adus; iar acum pe palmele înţeleptului sfinţitor, cu sfinţenie în Sfânta biserică s-a adus.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu dreaptă credinţă te-a întâmpinat pe tine adunarea credincioşilor, împreună cu arhiereul şi cu împăratul, mărite Înaintemergător, cântând cu bucurie şi ţi-a ieşit înainte cu dragoste, sfinţindu-se cu venirea ta.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Din sfinţitele locuri cele de dedesubt, ca un soare luminos prea sfinţit capul tău răsărind, toată lumea a luminat cu dumnezeieşti străluciri, proorocule al lui Hristos şi Înaintemergătorule.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Din pântece sterp luminoasă stea ai strălucit a Soarelui slavei, mergând înaintea Celui ce a răsărit din fecioresc nor, Botezătorule şi a stricat noaptea mulţimii zeilor.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne, glasul iconomiei Tale şi Te-am prea slăvit pe Tine, Unule Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca un mai înalt decât proorocii, pe Cel proorocit a-L vedea te-ai învrednicit, mergând înaintea Lui cu puterea lui Ilie, fericite Înaintemergătorule.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prea mărit capul tău, care izvorăşte mir de tămăduiri, iată a treia oară l-ai arătat, alungând patimile cele dispreţuite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Adunându-vă luaţi toţi tămăduiri nedeşertate, ca dintr-un izvor scoase, din cinstit capul al Mergătorului înaintea lui Hristos.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Smerindu-mă miluieşte-mă, pe mine cel ce cu înaltă trufie vieţuiesc, ceea ce ai născut pe Cel ce a înălţat firea noastră cea smerită, Preacurată.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti lumină neapusă? Că m-a acoperit întunericul cel vrăjmaş pe mine, ticălosul. Ci, Te rog, întoarce-mă şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca cel ce ai fost mijlocitor Legii celei noi şi celei vechi, prea sfinţite, cu dumnezeieştile tale mijlociri înnoieşte vechimea noastră, a celor ce săvârşim înnoirea capului tău, celui ce s-a arătat cu înnoire, fericite Înaintemergătorule.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Din Comane capul tău, cel ce a adus haruri de tămăduiri la împărăteasa cetăţilor, l-ai chemat astăzi Înaintemergătorule, întru a cărui întoarcere se veselesc mulţimile credincioşilor, de luminare nestricăcioasă umplându-se.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Împăratul mai mult decât de porfiră s-a bucurat întru intrarea capului tău, iar dumnezeiescul arhiereu, cel numit cu numele celui de Dumnezeu purtat, Înaintemergătorule, pe mâini ţinându-l l-a binecuvântat, cu desăvârşire bine-cuvântând pe credincioşi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe Stăpânul născând, te-ai arătat mai înaltă decât puterile cele de sus şi firea pământenilor o ai îndumnezeit, Fecioară cu totul fără prihană. Pentru aceasta de Dumnezeu Născătoare, cu suflet adevărat şi cu un glas, credincioşii pe tine Fecioară te slăvim.

Cântarea a 6-a

Irmos: Curăţeşte-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele şi Te rog, ridică-mă din adâncul răutăţilor; căci către Tine am strigat şi mă auzi, Dumnezeul mântuirii mele.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Capul cel adevărat al Botezătorului Tău Hristoase, din pământ răsărind, minciuna a gonit şi a stricat iarna cea amară a ereziilor şi lumea a luminat.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Scoateţi luminare şi har dumnezeiesc şi milă, atingându-vă capetele şi sufletele de capul Înaintemergătorului harului, cel ce s-a atins în ape de capul cel dumnezeiesc.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Roagă-te, Înaintemergătorule, să se zdrobească capetele vrăjmaşilor noştri sub picioarele Împăratului nostru, celui ce cinsteşte cu dragoste cinstit capul tău, al celui ce a mustrat pe Irod.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Celor din iad ai propovăduit lumina Celui ce a venit din sângele fecioresc şi cu trup S-a îmbrăcat, om făcându-Se, spre facerea de bine a oamenilor, fericite Înaintemergătorule.

Condac, glasul al 8-lea. **Podobie:** Plinind rânduiala cea pentru noi şi cele de pe pământ împreunându-le cu cele cereşti, Te-ai înălţat întru slavă, Hristoase, Dumnezeul nostru, nicidecum despărţindu-Te, ci rămânând nedeşertat şi strigând celor ce Te iubesc pe Tine: Eu sunt cu voi şi nimeni împotriva voastră.

Stâlpul cel luminos şi dumnezeiesc, care s-a arătat în lume, sfeşnicul cel mergător înaintea Soarelui, arătând în toate marginile lumii luminatul şi cinstitul său cap, sfinţeşte pe cei ce cu credinţă se închină lui şi strigă: înţelepte Botezătorule al lui Hristos, miluieşte-ne pe noi pe toţi.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii cei ce veniseră din Iudeea în Babilon oarecând, cu credinţa Treimii văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Al Soarelui slavei prea luminat sfeşnic ai fost Înaintemergătorule, întunericul înşelăciunii gonind şi luminând pe cei ce strigă cu credinţă: Dumnezeul părinţilor bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Această prăznuire a ta de peste an, cinstita Biserică luminat o săvârşeşte Înaintemergătorule, capul tău cinstind şi după obişnuinţă strigând: Dumnezeul părinţilor bine eşti cuvântat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Mai înainte ai vestit înfricoşătoare venire a Cuvântului cu dumnezeieşti săltări; vestit-ai şi aflarea capului tău, proorocule cu gură nemincinoasă, Păstorului celui de sfinţenie lucrător, care cu căldură dorea de tine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fecioria şi naşterea mai presus de fire şi de cuvânt întru tine s-a împreunat, că pe Dumnezeu întrupat L-ai născut negrăit, de Dumnezeu Născătoare, căruia cântăm: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori cuptorul, chinuitorul haldeilor, l-a ars nebuneşte, pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar văzându-i pe aceştia mântuiţi de o putere mai mare, Făcătorului şi Izbăvitorului a strigat: Tineri, binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Botezătorul şi Înaintemergătorul, îngerul cel pământesc, defăimătorul cel cu osârdie al fărădelegii, cel ce mai înainte a văzut arătarea Treimii în Iordan, a treia oară şi-a arătat capul său tuturor celor ce cântă cu dragoste: preoţi binecuvântaţi, popoare prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Întâmpinatu-te-a pe tine cu osârdie Împăratul cel blând, împreună cu iubitorul de Hristos popor prea lăudate; iar păstorul cel mai mare şi-a întins mâinile sale către tine şi punându-le la pieptul său, a săltat cu veselie şi a strigat cu mulţumire: popoare prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Mai mult decât aurul strălucind capul tău, Înaintemergătorule, pus fiind în vas de argint, ca o bogăţie de mult preţ cetăţii celei împărăteşti s-a dat, îmbogăţind-o pe ea cu daruri dumnezeieşti, care cu osârdie cântă: preoţi binecuvântaţi, popoare prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Celui purtat în pântece, care toate le poartă, fericite Ioane, te-ai închinat bucurându-te, ascuns fiind în pântece sterp, prea lăudate; pe care după ce S-a născut din Sfânta Fecioară, Miel al lui Dumnezeu propovăduindu-L, cu dreaptă credinţă, ai strigat: popoare prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Cântarea a 9-a

Irmos: Spăimântatu-s-a de aceasta cerul şi marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor trupeşte şi pântecele tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceasta, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, începătoriile cetelor îngereşti şi omeneşti, te măresc.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Odrasla cea cuvioasă a celei sterpe, cel mai înalt decât cei născuţi din femei, ostaşul Împăratului Hristos, marele Înaintemergătorul, cel ce a propovăduit pe Mieluşelul, care a ridicat păcatele lumii, să se laude cu sfinţite cântări.

Stih: ***Sfinte proorocule Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pahar umplând din destul, chemi cu înaltă propovăduire Biserica lui Hristos întru aflarea capului tău, Înaintemergătorule, strigând: veniţi de vă săturaţi de cele frumoase, pe care le-am gătit şi slăviţi pe Cel ce a dat oamenilor fiinţa.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Împăratul cel cu nume îngeresc numit, înger al lui Dumnezeu, întru împărăţia sa bucurându-se, pe tine te-a primit, împreună slujind spre aceasta cu dreaptă credinţă mai ales mai-marele păstorilor, cel cinstit arătat cu chemarea şi cu harul, arhiereul cel de Dumnezeu purtător şi de Dumnezeu înţelepţit.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Miluieşte-mă Mântuitorule, Cel ce Te-ai născut şi ai păzit nestricată după naştere pe ceea ce Te-a născut, când vei şedea să judeci faptele mele, trecând cu vederea fărădelegile şi păcatele mele, Cel ce eşti îndurat şi milostiv, Bunule şi Iubitorule de oameni.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Arătatu-s-a astăzi capul Înaintemergătorului din sânurile pământului, ca nişte aur din metale dăruindu-se credincioşilor şi roagă pe Hristos să ne mântuiască pe noi.

Acatistul Sfântului Ioan Botezătorul

alcătuire a Sfinţitului patriarh Isidor al Constantinopolului

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Acatistul Sfantului Ioan Botezătorul - Arhidiacon Vlad Rosu:
https://www.youtube.com/watch?v=hWt5gCnMuUc

***

Troparul, glasul al 4-lea: Proorocule și Înaintemergătorule al venirii lui Hristos, după vrednicie a te lăuda pe tine nu ne pricepem noi cei ce cu dragoste te cinstim; că nerodirea celei ce te-a născut și amuțirea părintelui tău s-a dezlegat la mărita și cinstită naşterea ta, și întruparea Fiului lui Dumnezeu lumii se propovăduieşte.

Condac 1
Prin tine izbăvindu-ne de tot necazul, după datorita mulțumire, pe tine apărătorul și fierbinte sprijinitorul nostru te rugăm, cel ce ai îndrăznire către Domnul, din toate nevoile ne slobozește pe noi ca să-ți cântăm: ***Bucură-te, Sfinte Ioane, prea cinstite Înaintemergătorule!***

Icos 1
Înger înaintestătător, al cetelor drepților, tu ești Ioane proorocule, că strălucind cu dumnezeiasca lumină, luminezi pe toți cei ce laudă dumnezeiască pomenirea ta, și cu fierbințeală și dragoste te măresc și zic către tine așa:
Bucură-te, stea de lumină purtătoare lumii;

Bucură-te, făclie strălucitoare a toată făptura;
Bucură-te, cădere de pierire demonilor;
Bucură-te, ridicarea pământenilor celor căzuți;
Bucură-te, lumină necuprinsă de ochii omenești;
Bucură-te, adânc mare văzut de gândurile credincioșilor;
Bucură-te, că tu ești povățuitorul mântuirii;
Bucură-te, că luminezi inimile credincioșilor;
Bucură-te, dătătorule de bucurie al creștinilor;
Bucură-te, pierzătorul blestemului pământenilor;
Bucură-te, prin care se luminează făptura;
Bucură-te, prin care se gonește necazul;
Bucură-te, Sfinte Ioane, prea cinstite Înaintemergătorule!

Condac 2

Văzând toți prea luminată vedenia ta, proorocule, și noi zicem că prea măritul tău chip cu nepricepută înstrăinare nouă se arată, căci, atingându-te cu mâna de creș-tetul Stăpânului, ai grăit așa: ***Aliluia!***

Icos 2

Înțelegere din buze întinate, cum este cu putință a lăuda, numele tău, dumne-zeiescule Ioane proorocule și cel mai întâi tuturor cetelor drepților? Ci rugăciune cu cântare aducem ție așa:
Bucură-te, luminătorul vedeniei celei neobișnuite;
Bucură-te, plinirea a multă lumină;
Bucură-te, laudă dumnezeiască a sfinților lui Hristos;
Bucură-te, cer cinstit al drepților lui Dumnezeu;
Bucură-te, cunoștința fără de număr ce o dăruiești cântăreților tăi;
Bucură-te, sănătate prea minunată îimpărțită credincioșilor;
Bucură-te, minune mult mărită de îngeri;
Bucură-te, cel ce ești rană demonilor de mult plâns;
Bucură-te, lumină mai strălucită decât soarele;
Bucură-te, zarea focului celui dumnezeiesc;
Bucură-te, luminarea și dulceața credincioșilor;
Bucură-te, povața și lumina orbilor;
Bucură-te, Sfinte Ioane, prea cinstite Înaintemergătorule!

Condac 3

Putere din cer, Ioane proorocule, dăruiește nouă celor ce lăudăm înfricoșătoarea și uimitoarea ta minune cea purtătoare de lumină și ca aurul strălucitoare și prea

mărită, că luminezi inimile credincioșilor, celor ce cu credință cântă lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 3

Toată lumea te are pe tine mare apărător și bun ajutor întru nevoi; pentru aceea ca pe un apărător al credincioșilor, și grabnic izbăvitor, te cinstim pe tine, și întru pomenirea ta daruri ca acestea aducem ție:
Bucură-te, făcătorule de multe minuni;
Bucură-te, înțelepte dătător de poruncă nouă;
Bucură-te, fierbinte risipitor de vrăjmași;
Bucură-te, mângâietor al firilor celor necăjite;
Bucură-te, că te rogi pentru noi către Domnul;
Bucură-te, că tu pe tiranul îl gonești de la noi;
Bucură-te, că luminezi inimile credincioșilor;
Bucură-te, că îndepărtezi gândurile cele pline de răutate;
Bucură-te, fierbinte folositor al bolnavilor;
Bucură-te, mărgăritarul cel luminat al lui Hristos;
Bucură-te, prin care se luminează lumea;
Bucură-te, prin care s-a gonit vicleșugul;
Bucură-te, Sfinte Ioane, prea cinstite Înaintemergătorule!

Condac 4

Din toate necazurile slobozești pe toți, care cu dragoste și bucurie săvârșesc pomenirea ta cea purtătoare de lumină, Sfinte Ioane proorocule și botezătorule; căci, ca o făclie purtătoare de strălucire, luminezi pe cei ce laudă pe Dumnezeu cu cântarea: ***Aliluia!***

Icos 4

Soare purtător de lumină, sfeșnic cu strălucire de aur, sfințește, curățește pe cei ce prăznuiesc pomenirea ta cea dumnezeiască, că se înfricoșează toți, grăind ție așa:
Bucură-te, sfeșnicul luminii celei neapuse;
Bucură-te, scaun de nematerialnic foc;
Bucură-te, mângâierea sufletească a pământenilor celor necăjiți;
Bucură-te, sănătate trupească a oamenilor celor bolnavi;
Bucură-te, stâlpul de bucurie cel în chip de foc al drepților;
Bucură-te, cetate de Dumnezeu sădită, și frumusețea oamenilor;
Bucură-te, cârmaci prea luminat celor ce înoată;
Bucură-te, hrănitor prea mărit al celor flămânzi;
Bucură-te, stea mai luminată decât soarele;
Bucură-te, sfeșnic strălucitor cu raze de aur;

Bucură-te, dătătorule de daruri înțelepților;
Bucură-te, ajutătorul celor lipsiți;
Bucură-te, Sfinte Ioane, prea cinstite Înaintemergătorule!

Condac 5

Proorocule, vrând să mântuiască Domnul pe pământeni din înșelăciune, ai ieșit din pustie ca un Înaintemergător al Domnului și ai înmulțit pe pământ darul din destul, sfinte, și toate le-ai luminat cu dumnezeiască cunoștință; pentru aceea cântăm lui Dumnezeu așa: ***Aliluia!***

Icos 5

Văzut-au fiii oamenilor, proorocule, cinstită mâna ta, când s-a atins să boteze pe Domnul și s-au înfricoșat, și cântare dumnezeiască cu bună alcătuire s-au nevoit a cânta ție așa:
Bucură-te, slujitorul cel prea luminat al lui Hristos;
Bucură-te, înțelepciunea tuturor neamurilor;
Bucură-te, doctore luminat al bolnavilor;
Bucură-te, gonitorul cel înfricoșător al demonilor;
Bucură-te, frumusețea cea prea luminată a Bisericii lui Hristos;
Bucură-te, loc prea cinstit cu bun miros al lui Dumnezeu;
Bucură-te, minunea minunilor cu multă mărire;
Bucură-te, dare cinstită cu multă dăruire;
Bucură-te, vas duhovnicesc prea luminat;
Bucură-te, comoara darului cea prea cinstită;
Bucură-te, luminătorule al măriților mucenici;
Bucură-te, podoaba cea cinstită a preoților;
Bucură-te, Sfinte Ioane, prea cinstite Înaintemergătorule!

Condac 6

Capul tău cel dumnezeiesc tăindu-ți-se, Ioane proorocule, Irodiada purtându-l se minuna, că n-a cunoscut de ce se mustra; și acum ca un înger petreci și cu oamenii vorbești, iar ucenicii, văzând tăierea ta, tânguindu-se, au cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 6

Proorocule, când ai zis: nu sunt vrednic a dezlega curelele de la picioarele Celui ce vine după mine, s-au înfricoșat toți auzind acestea, până când au văzut pe Acela botezat, și cântând au grăit către tine unele ca acestea:
Bucură-te, mărgăritar de mult preț;
Bucură-te, gura cântărilor celor cinstite;

Bucură-te, lauda cea dulce a proorocilor;
Bucură-te, arma cea nebiruită a credincioșilor;
Bucură-te, graiul cel frumos al pustnicilor;
Bucură-te, mirul cel cu bun miros al cucernicilor preoți;
Bucură-te, turnul cel nebiruit al credincioșilor;
Bucură-te, făclia cea prea luminată a Bisericii;
Bucură-te, hrănitorul săracilor și al străinilor;
Bucură-te, vindecătorul orbilor și al șchiopilor;
Bucură-te, piatră scumpă de mult preț;
Bucură-te, făclie mult-luminoasă;
Bucură-te, Sfinte Ioane, prea cinstite Înaintemergătorule!

Condac 7

Mare acoperitor și folositor, ca pe un turn de tărie, te-a aflat pe tine Ioane lumea, cel ce ești mai cinstit decât toți pământenii, și decât toți drepții și prea cuvioșii și arhiereii, că se spăimântează toți cunoscându-ți viața cea nematerialnică și de aceea cântă lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 7

Arătat-a făptură nouă Stăpânul tuturor, prin tine, Ioane, căci, fiind atins creștetul Stăpânului de mâna ta care tremură, ne-a sfințit pe noi, și a luminat pe cei ce grăiesc către tine unele ca acestea:
Bucură-te, dătătorul bucuriei celei dumnezeiești;
Bucură-te, pierzătorul blestemului înșelăciunii celei diavolești;
Bucură-te, luminarea și lauda sfintelor;
Bucură-te, desfătarea și bucuria dreptcredincioșilor;
Bucură-te, trandafir cu frumoase vopsele ale mirosului celui de taină;
Bucură-te, crin cu bun miros;
Bucură-te, vedenie înfricoșătoare;
Bucură-te, că umpli de bună mireasmă sufletele;
Bucură-te, păzitorul cel nebiruit al pământenilor;
Bucură-te, scara cea cu bună-suire a credincioșilor;
Bucură-te, prin care se înnoiesc cele de jos;
Bucură-te, prin care se închină cele de sus;
Bucură-te, Sfinte Ioane, prea cinstite Înaintemergătorule!

Condac 8

Vedenie străină dacă a văzut Zaharia pentru tine, fiul lui, Ioane proorocule, s-a spăimântat când a văzut pe Gavriil, de a cărui frică a rămas mut până când te-ai născut, și îndată a cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 8

Cu totul ești tu celor din nevoi strajă tare, și ocârmuitorilor slavă și stăpânie, că prin tine, Ioane, credincioșii biruiesc toate semințiile vrăjmașilor și, lăudându-te, te măresc cu tocmită cântare așa:

Bucură-te, izbăvirea și curățirea păcatelor;
Bucură-te, vas cinstit al Domnului;
Bucură-te, cântare înfrumusețată a Stăpânului;
Bucură-te, cetate de Dumnezeu sădită și rai de hrană;
Bucură-te, loc de Dumnezeu umblat și lumina vieții;
Bucură-te, că ai înflorit rodul curăției;
Bucură-te, că izvorăști raiul înțelepciunii;
Bucură-te, săditorul livezii celor fără de materie;
Bucură-te, lucrătorul odraslei celei nestricăcioase;
Bucură-te, prin care ne-am luminat toți;
Bucură-te, prin care s-au mântuit credincioșii;
Bucură-te, că izvorăști luminarea dreptei credințe;
Bucură-te, Sfinte Ioane, prea cinstite Înaintemergătorule!

Condac 9

Înfricoșatu-s-a Elisabeta, dacă a văzut pe Maica lui Iisus, venind către dânsa la închinare, și pruncul în pântecele ei cu bucurie a grăit: Cel ce luminezi toate, luminează-ne și pe noi care cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 9

Dacă au intrat în urechile lui Zaharia graiurile Elisabetei înțelegând dezlegarea celor nevăzute ce vor să fie, toți s-au minunat și au grăit așa:

Bucură-te, tăinuitorule al celor negrăite;
Bucură-te, dezlegătorule al stricăciunii celui întâi-zidit;
Bucură-te, dătătorul cunoștinței de cele ce vor să fie;
Bucură-te, surpătorul mândriei celor potrivnici;
Bucură-te, reazem și tărie dreptmăritorilor ocârmuitori;
Bucură-te, tărie și folositor credincioșilor domni;
Bucură-te, că luminezi ochii inimilor;
Bucură-te, că întuneci gândurile cele rele;
Bucură-te, cântare frumoasă și cu bun miros;
Bucură-te, suflet cinstit al sufletelor celor bune;
Bucură-te, doctorul sufletelor și al trupurilor;
Bucură-te, arătătorul minunilor celor multe;
Bucură-te, Sfinte Ioane, prea cinstite Înaintemergătorule!

Condac 10

Sfinte, izbăvește de toate nevoile pe toți cei ce aleargă către tine, la dumnezeiască pomenirea ta cea purtătoare de lumină și cu raze strălucitoare; că ai îndrăznire către Dumnezeu, și poți să izbăvești din nevoi pe cei ce cu dragoste Îi cântă Lui: ***Aliluia!***

Icos 10

Zid ești oamenilor, Sfinte Ioane, și turn nebiruit întru războaie, că, prin folosirea ta cea nebiruită, se biruiesc taberele vrăjmașilor; iar noi, fiind mântuiți grăim către tine unele ca acestea:

Bucură-te, folositorul cel tare al pământenilor;
Bucură-te, alungătorul cel tare al dușmanilor;
Bucură-te, cel ce biruiești tabere în zile de război;
Bucură-te, cel ce dăruiești sfaturi de taină;
Bucură-te, crin iubitor de mir al mirosului celui de taină;
Bucură-te, trandafirul cel nevestejit al mirosului celui dumnezeiesc;
Bucură-te, că izvorăști râul vindecării;
Bucură-te, că din tine curg pâraie minunate;
Bucură-te, steaua care luminezi lumea;
Bucură-te, lumina care luminezi cele întunecate;
Bucură-te, umblarea și tăria șchiopilor;
Bucură-te, povața și lumina orbilor;
Bucură-te, Sfinte Ioane, prea cinstite Înaintemergătorule!

Condac 11

Proorocule sfinte Botezătorule, pentru mulțimea minunilor tale celor vrednice de laudă, de ți-am aduce cântări și glasuri care să minuneze tot neamul omenesc, nimic nu săvârșim cu vrednicie, față de darurile tale, pe care le dăruiești nouă celor ce cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 11

Purtătorule de lumină și dumnezeiescule Ioane proorocule, cu înfricoșătoarele și luminatele tale minuni luminează și strălucește inima noastră a celor ce cu dragoste aducem ție rugăciuni și graiuri ca acestea:

Bucură-te, folositorul săracilor și al văduvelor;
Bucură-te, vindecătorule al multor neputincioși și bolnavi;
Bucură-te, lauda cea dulce a celor necăjiți;
Bucură-te, mângâierea frumoasă a celor osteniți;
Bucură-te, întărirea cea prea mărită și minunată a credincioșilor;
Bucură-te, proorocia și îngrădirea de apărare a Bisericilor;
Bucură-te, că celor ce înoată tu le ești povățuitor;

Bucură-te, că te-ai arătat doctor celor bolnavi;
Bucură-te, locul hranei celei fără de moarte;
Bucură-te, pacea vieții celei nestricăcioase;
Bucură-te, țarină a pomilor celor înfloriți;
Bucură-te, rădăcina din odrasla pururea vie;
Bucură-te, Sfinte Ioane, prea cinstite Înaintemergătorule!

Condac 12
Sfinte botezătorule, dă dar dumnezeiesc din cer cântăreților tăi, că luminezi ca o făclie prea luminată pe cei credincioși și arzi pe cei ce nu cântă cinstitei tale biserici și lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 12
Se luminează credincioșii de a ta vedere, lăudându-te cu cântări prea mărite, căci ca un rai frumos dumnezeiesc și stăpânesc, botezătorule sfinte, înmiresmezi sfințind pe cei ce te laudă pe tine cu fierbințeală și-ți cântă așa:
Bucură-te, mărgăritarul cel frumos și de mult preț;
Bucură-te, izvorul cel prea frumos și prea bogat;
Bucură-te, vasul cel iubitor de mir îngerilor și oamenilor;
Bucură-te, numele cel scump al proorocilor și al apostolilor;
Bucură-te, sabie înfricoșătoare asupra ereticilor;
Bucură-te, pecetea celor două Testamente;
Bucură-te, că izbăvești din nevoi pe cei robiți;
Bucură-te, că biruiești pe cei potrivnici credincioșilor;
Bucură-te, floarea cea prea frumoasă a dreptei credințe;
Bucură-te, mirul celor cu bun dar;
Bucură-te, Sfinte Ioane, prea cinstite Înaintemergătorule!

Condac 13 (de trei ori)
Sfinte Ioane proorocule, dulceața lumii, frumusețea cerului cea împătrit luminată, primind această rugăciune de acum, izbăvește pe toți din toate nevoile, și-i scoate din chinul cel ce va să fie pe cei ce te laudă cu credință, cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Apoi se zice iarăși:

Icos 1
Înger înaintestătător, al cetelor drepților, tu ești Ioane proorocule, că strălucind cu dumnezeiasca lumină, luminezi pe toți cei ce laudă dumnezeiască pomenirea ta, și cu fierbințeală și dragoste te măresc și zic către tine așa:

Bucură-te, stea de lumină purtătoare lumii;
Bucură-te, făclie strălucitoare a toată făptura;
Bucură-te, cădere de pierire demonilor;
Bucură-te, ridicarea pământenilor celor căzuți;
Bucură-te, lumină necuprinsă de ochii omenești;
Bucură-te, adânc mare văzut de gândurile credincioșilor;
Bucură-te, că tu ești povățuitorul mântuirii;
Bucură-te, că luminezi inimile credincioșilor;
Bucură-te, dătătorule de bucurie al creştinilor;
Bucură-te, pierzătorul blestemului pământenilor;
Bucură-te, prin care se luminează făptura;
Bucură-te, prin care se gonește necazul;
Bucură-te, Sfinte Ioane, prea cinstite Înaintemergătorule!

Condac 1

Prin tine izbăvindu-ne de tot necazul, după datorita mulțumire, pe tine apărătorul și fierbinte sprijinitorul nostru te rugăm, cel ce ai îndrăznire către Domnul, din toate nevoile ne slobozește pe noi ca să-ți cântăm: ***Bucură-te, Sfinte Ioane, prea cinstite Înaintemergătorule!***

Ieromonah Ghelasie Gheorghe - Acatistul Sfântului Ioan Botezătorul

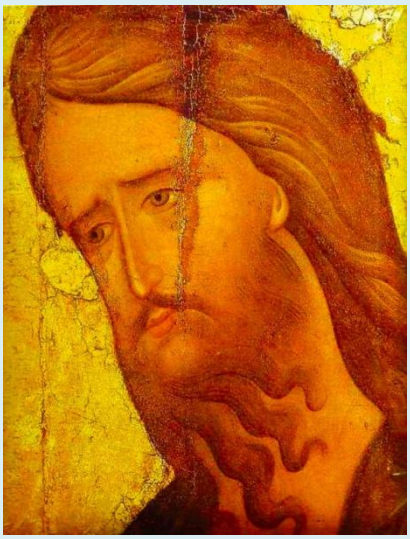

Se citeşte la zilele sărbătoririi Sfântului:

- *la 24 iunie (Naşterea - Sânzienele),*
- *la 23 septembrie (Zămislirea);*
- *7 ianuarie (Soborul);*
- *24 Februarie (întâia şi a doua aflare a capului);*
- *25 mai (a treia aflare a capului);*
- *29 august (Tăierea capului - a treia aflare).*

Se mai citeşte şi mai des de cei care îl au ca sfântul numelui. Este şi chipul celui mai mare ascet şi pustnic. Cei nevoitori îl cinstesc în mod deosebit şi astfel îi citesc şi mai des Acatistul.

După obişnuitul început se zice; Troparul din Minei, apoi:

Condacul 1

După datorie, ţie fierbintelui nostru rugător, ce ai mare îndrăzneală către Domnul, în Faţa căruia totdeauna stai, îţi aducem cuvenita noastră cinstire, în cântarea de sus: ***Bucură-te, Înainte Mergătorule şi Botezătorule, Ioane!***

Icosul 1

Înainte-stătător în ceata Sfinţilor eşti, Sfinte Ioane proorocule, că prin tine a strălucit lumina dumnezeiască a lui Hristos, căruia te-ai făcut marele glas de vestire şi mărturisire.
Bucură-te, glasul vestirii celei mari;

Bucură-te, proorocia de mult aşteptată;
Bucură-te, că prin tine se împlineşte;
Bucură-te, amintirea jertfei lui Abel;
Bucură-te, cel care ca şi Abel ridici altar Domnului;
Bucură-te, că altarul este însăşi mărturisirea lui Hristos;
Bucură-te, că aduci oile cele pierdute la altarul Domnului;
Bucură-te, că le speli de murdăria păcatului prin Botez;
Bucură-te, că aşa le faci prinosuri plăcute;
Bucură-te, marele preot al Vechiului Legământ;
Bucură-te, că primeşti şi preoţia noului altar al lui Hristos;
Bucură-te, Înainte Mergătorule şi Botezătorule, Ioane!

Condacul al 2-lea

Nume de sus spus de înger tatălui tău Zaharia, cum să te lăudăm noi cei de jos, decât prin cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Dintre drepţi şi prooroci ai fost ales să fii însuşi vestitorul venirii marelui Împărat dumnezeiesc şi botezătorul pocăinţei ce să-i pregătească înainte Calea.
Bucură-te, taină cerească şi pământească;
Bucură-te, lumină ce peste neguri răsare;
Bucură-te, naşterea altei lumini;
Bucură-te, noua zidire a lumii;
Bucură-te, uimirea Îngerilor;
Bucură-te, taină înfricoşată;
Bucură-te, taina Întrupării lui Hristos;
Bucură-te, marea aşteptare împlinită;
Bucură-te, Înainte-Mergător al acesteia;
Bucură-te, marele grăitor;
Bucură-te, glasul ce strigă din pustie;
Bucură-te, Înainte Mergătorule şi Botezătorule, Ioane!

Condacul al 3-lea

Cerul se deschide, Pământul se desface, şi lumina dumnezeiască se coboară cu însuşi chipul Făcătorului Lumii, taină pe care doar tu, ca un prooroc, o vezi, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Tu ştiai că Mielul lui Dumnezeu pe Pământ a venit, şi la apa botezului pocăinţei pe toţi îi chemai, ca prin curăţire să-L poată primi după cuviinţă.

Bucură-te, ştiutorule de cele ascunse;
Bucură-te, descoperitorule de cele tăinuite;
Bucură-te, trimisul înainte al Împăratului dumnezeiesc;
Bucură-te, dregător cu chip de sus;
Bucură-te, slujitor de mare cinste;
Bucură-te, trâmbiţă înfricoşătoare;
Bucură-te, vestirea ce cutremură Pământul;
Bucură-te, glasul de mare fulger;
Bucură-te, clătinarea temeliilor lumii;
Bucură-te, oprirea în loc şi a stihiilor;
Bucură-te, închinarea de mare taină;
Bucură-te, Înainte Mergătorule şi Botezătorule, Ioane!

Condacul al 4-lea

Duhul cel PreaSfânt în chip de porumbel a coborât peste Ape, şi glasul Tatălui Dumnezeu s-a auzit cu binecuvântare, şi Fiul cel Dumnezeiesc afundă păcatul în tainicul Botez, şi aşa noua cântare de: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Doar tu, Sfinte Ioane Botezătorule, ai văzut şi ai înţeles lucrarea uimitoare dumnezeiască, pe care o vesteai cu înfocată bucurie.
Bucură-te, văzătorule de cele nevăzute;
Bucură-te, auzirea de cele neauzite;
Bucură-te, părtaşul marilor Taine;
Bucură-te, că mai mult decât toţi proorocii ai ştiut;
Bucură-te, că mai mult decât lui Moise ţi s-a arătat;
Bucură-te, că pe Însuşi Împăratul dumnezeiesc L-ai primit;
Bucură-te, că Lui te-ai închinat;
Bucură-te, că şi El te-a întâmpinat;
Bucură-te, că te-a ales lucrător al tainei Sale;
Bucură-te, că te-a făcut cel mai apropiat al Său;
Bucură-te, că şi tu ca nimeni altul L-ai slujit;
Bucură-te, Înainte Mergătorule şi Botezătorule, Ioane!

Condacul al 5-lea

Când însuşi Făcătorul Lumii în ape s-a afundat, ca din nou să plămădească Pământul cel uscat de păcat, tu de creştetul Lui te-ai atins cu mare înfricoşare, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Fiul Dumnezeiesc întrupat, prin botezul tău în ape S-a Botezat, că doar El, Făcătorul, putea şterge blestemul căderii în păcat, ca ape noi de viaţă să izvorască.
Bucură-te, Botezătorule al Tainelor dumnezeieşti;
Bucură-te, botezul lucrării Fiului lui Dumnezeu;
Bucură-te, tu însuţi lucrător;
Bucură-te, că doar tu acestea înţelegeai;
Bucură-te, însoţitorul pământesc al Ziditorului;
Bucură-te, împreună cu El, Mergătorule;
Bucură-te, ca nimeni altul părtaş la cele de Taină;
Bucură-te, ca nimeni altul ales;
Bucură-te, că însuşi Fiul Dumnezeiesc alături te-a pus;
Bucură-te, dregătorie chiar înaintea îngerilor;
Bucură-te, de-a pururea stătător înaintea lui Dumnezeu;
Bucură-te, Înainte Mergătorule şi Botezătorule, Ioane!

Condacul al 6-lea
În faţa Tainei celei mai presus de grăire, tu însuţi doar cu închinare stăteai, încât se mirau toţi de tăcerea ta, doar cu: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea
„Nu sunt vrednic să dezleg nici cureaua încălţămintelor Sale", aşa grăiai cu mare strigare, şi aşa mărturisirea ta vestirea cea mare se făcea.
Bucură-te, cel mai mare închinător al lui Dumnezeu;
Bucură-te, plecarea cea mai adâncă a capului;
Bucură-te, îngenuncherea cea mai de jos;
Bucură-te, smerenia totală a făpturii;
Bucură-te, chipul făpturii dinaintea Făcătorului;
Bucură-te, zidire la picioarele Ziditorului;
Bucură-te, făptură ce nu se mai arde de focul dumnezeiesc;
Bucură-te, făptură ce poate privi pe Dumnezeu;
Bucură-te, cel învrednicit de mare cinste;
Bucură-te, cel dăruit cu daruri de sus;
Bucură-te, cel mai mare născut al Pământului;
Bucură-te, Înainte Mergătorule şi Botezătorule, Ioane!

Condacul al 7-lea
Pe toţi ucenicii tăi la Hristos i-ai trimis, şi tu ai mers la Irod împăratul, ca şi lui să-i vesteşti pe Împăratul Dumnezeiesc, ca şi el să cânte: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Acolo însă mare „necurăţie” ai văzut, că Irod pe soţia fratelui său avea, şi mustrându-i, în temniţă ai fost aruncat.
Bucură-te, vestitorule neînfricat al lui Hristos;
Bucură-te, temerea Irodiadei;
Bucură-te, că şarpele din ea l-ai răscolit;
Bucură-te, că şarpele păcatului l-ai trezit;
Bucură-te, că şi acesta moartea ţi-a urzit;
Bucură-te, că viclenia lui ai văzut;
Bucură-te, ultima zvâcnire a şarpelui ascuns;
Bucură-te, chemarea fiicei Evei la ascultare;
Bucură-te, chemarea fiului lui Adam la îndreptare;
Bucură-te, râvnitor al mântuirii omului;
Bucură-te, povăţuitorul spre cele sfinte;
Bucură-te, Înainte Mergătorule şi Botezătorule, Ioane!

Condacul al 8-lea
O, amarnică fiică a Evei, ce n-ai înţeles marea vestire a noului Rai, că pe şarpele demonic l-ai ascultat şi pe fiul lui Adam morţii l-ai dat, uitând de: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea
O, mare prooroc al venirii lui Hristos, te-ai lovit primul de urgia păcatului blestemat, ce „capul” ţi l-a tăiat.
Bucură-te, luptătorule dârz cu păcatul;
Bucură-te, că nu te-ai temut de vechiul şarpe;
Bucură-te, că ai călcat capul lui;
Bucură-te, că prin „tăierea capului” tău l-ai biruit;
Bucură-te, că şi de blestemul lui Cain ai fost împuns;
Bucură-te, că sângele tău, sângele lui Abel a preînchipuit;
Bucură-te, că ai trecut peste toată „răutatea veche”;
Bucură-te, că ai păşit pe „noua cale”;
Bucură-te, că ai deschis noul drum;
Bucură-te, că vestirea lui Hristos în toată lumea s-a auzit;
Bucură-te, că te-ai făcut crainicul celei mai mari grăiri;
Bucură-te, Înainte Mergătorule şi Botezătorule, Ioane!

Condacul al 9-lea
O, Sfinte Ioane cel mare, cel mai apropiat de Hristos, noua istorie a lumii ai deschis, cu însăşi jertfirea ta în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Priveai cu înspăimântare la „drumul Crucii” cel greu de dus, pe care Însuşi Hristos l-a ales, şi aşa cu multă închinare şi mai mult Lui te plecai.
Bucură-te, bucuria vieţii celei noi;
Bucură-te, dar şi jertfă ei;
Bucură-te, veselia venirii lui Dumnezeu pe Pământ;
Bucură-te, şi crucea Lui;
Bucură-te, noul început al Lumii;
Bucură-te, şi „însângerarea” lui;
Bucură-te, biruirea „păcatului strămoşesc”;
Bucură-te, şi răbdarea „rănii” lui;
Bucură-te, noule Rai pe Pământ;
Bucură-te, şi „noua” întâlnire cu „şarpele”;
Bucură-te, trecerea peste „prăpastia căderii în păcat”;
Bucură-te, Înainte Mergătorule şi Botezătorule, Ioane!

Condacul al 10-lea
Puţine putem noi şti din tainele tale, Sfinte mare Ioane, cum puţine ştim din Tainele dumezeieşti ale lui Hristos, dar şi cu acestea noi cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea
Şi cum ai fost odinioară cel mai mare „chemător al Botezului pocăinţei”, şi acum eşti cel mai mare rugător pentru iertarea păcatelor noastre.
Bucură-te, Sfinte Ioane, folositorul cel mare al lumii;
Bucură-te, chipul botezului curăţitor;
Bucură-te, nume venit din Cer;
Bucură-te, nume sfânt pe Pământ;
Bucură-te, ultimul prooroc;
Bucură-te, şi primul apostol;
Bucură-te, cel mare între oameni;
Bucură-te, cel care te cobori şi la noi;
Bucură-te, ajutător şi doctor al nostru;
Bucură-te, către Domnul mare rugător;
Bucură-te, sfinte, Biserica cea de sus;
Bucură-te, Înainte Mergătorule şi Botezătorule, Ioane!

Condacul al 11-lea
Proorocule sfinte, pentru mulţimea minunilor tale cele vrednice de laudă, şi nouă să ne fii întotdeauna aproape în multele nevoi şi strâmtorări, ca să cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

Purtătorule de taină lui Hristos, taina Cuvântului întrupat, glasul tău la pocăinţă să ne îndemne şi pe noi la cuvenita îndreptare.
Bucură-te, purtătorul tainei întrupării Cuvântului;
Bucură-te, glasul ce se aude fără oprire;
Bucură-te, vestirea Cuvântului fără contenire;
Bucură-te, împlinirea cea mare a proorocirilor;
Bucură-te, arătarea venirii lui Dumnezeu în lume;
Bucură-te, grădina noului Rai;
Bucură-te, Raiul doar cu pomii lui Dumnezeu;
Bucură-te, scoaterea afară a şarpelui-demon;
Bucură-te, chipul Împărăţiei dumnezeieşti;
Bucură-te, rodul cel copt;
Bucură-te, curăţirea lumii de stricăciune;
Bucură-te, Înainte Mergătorule şi Botezătorule, Ioane!

Condacul al 12-lea
Făclia dumnezeieştii Lumini a lui Hristos eşti pentru totdeauna lumii, fără de care iarăşi am cădea în întunericul cel mai de jos; aprinde-ne şi nouă inimile de cântarea: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea
Răsună în toată lumea glasul tău mai tare ca tunetul şi mai cutremurător ca fulgerul glasul chemării la pocăinţă, prin care şi noi putem îmbrăca haina lui Hristos.
Bucură-te, tunetul glasului celui mai mare;
Bucură-te, fulgerul ce deschide tot Cerul;
Bucură-te, desfacerea întregului Pământ;
Bucură-te, primirea lui Dumnezeu în lume;
Bucură-te, chipul cel din nou zidit;
Bucură-te, chipul Bisericii Creştine;
Bucură-te, izvorul apei lui Hristos;
Bucură-te, pacea cea fără de moarte;
Bucură-te, şi al copiilor bun învăţător;
Bucură-te, şi al tinerilor iscusit povăţuitor;
Bucură-te, şi al mamelor mare ocrotitor;
Bucură-te, Înainte Mergătorule şi Botezătorule, Ioane!

Condacul al 13-lea (de trei ori)
O, Sfinte Ioane Botezătorule, darul cel de mare preţ al lui Dumnezeu pentru noi, şi darul cel mai curat al Lumii, care stai pururea înaintea scaunului Celui de sus, nu înceta şi pe noi să ne pomeneşti, ca să cântăm: ***Aliluia!***

Se citesc apoi din nou:

Icosul 1

Înainte-stătător în ceata Sfinţilor eşti, Sfinte Ioane proorocule, că prin tine a strălucit lumina dumnezeiască a lui Hristos, căruia te-ai făcut marele glas de vestire şi mărturisire.
Bucură-te, glasul vestirii celei mari;
Bucură-te, proorocia de mult aşteptată;
Bucură-te, că prin tine se împlineşte;
Bucură-te, amintirea jertfei lui Abel;
Bucură-te, cel care ca şi Abel ridici altar Domnului;
Bucură-te, că altarul este însăşi mărturisirea lui Hristos;
Bucură-te, că aduci oile cele pierdute la altarul Domnului;
Bucură-te, că le speli de murdăria păcatului prin Botez;
Bucură-te, că aşa le faci prinosuri plăcute;
Bucură-te, marele preot al Vechiului Legământ;
Bucură-te, că primeşti şi preoţia noului altar al lui Hristos;
Bucură-te, Înainte Mergătorule şi Botezătorule, Ioane!

Condacul 1

După datorie, ţie fierbintelui nostru rugător, ce ai mare îndrăzneală către Domnul, în Faţa căruia totdeauna stai, îţi aducem cuvenita noastră cinstire, în cântarea de sus: ***Bucură-te, Înainte Mergătorule şi Botezătorule, Ioane!***

(Extras din cartea: Ieromonah Ghelasie Gheorghe - Imnografie II Acatistier ediţie îngrijită şi adăugită de Ierom. Ghelasie şi Ierom. Valerian - Editura Platytera, Colecţia Isihasm)

Imnografie

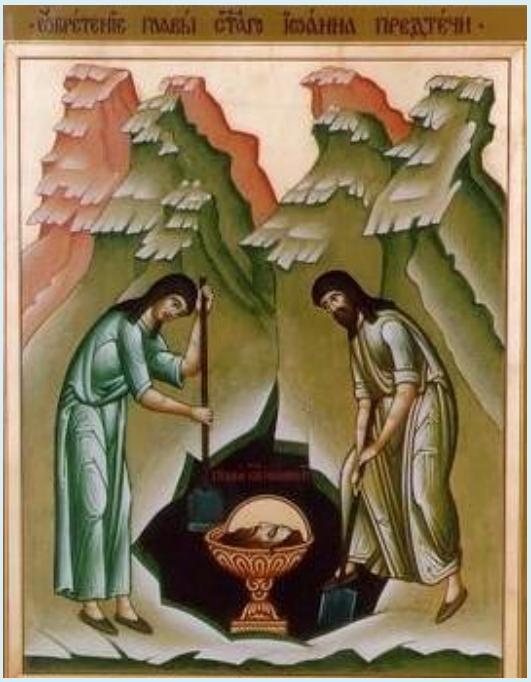

Tropar la sărbătoarea celei dintâi şi celei de a doua aflări a cinstitului cap al Sfântului prooroc Ioan Botezătorul, glasul al 4-lea (24 feb): Din pământ răsărind capul Înaintemergătorului, aruncă credincioşilor razele nestricăciunii tămăduirilor. De sus adună mulţimea îngerilor, de jos cheamă împreună neamul omenesc, ca să înalţe cu un glas: Slavă lui Hristos Dumnezeu.

Condac la sărbătoarea celei dintâi şi celei de a doua aflări a cinstitului cap al Sfântului prooroc Ioan Botezătorul, glasul al 2-lea (24 feb): Proorocule al lui Dumnezeu şi Înaintemergătorule al harului, aflând capul tău ca un trandafir prea sfinţit din pământ, tămăduiri luăm totdeauna; pentru că iarăşi propovăduieşti, ca mai înainte, pocăinţa în lume.

Troparul Sfântului Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, la prăznuirea celei de a treia aflări a cinstitului său cap (25 mai): Ca pe o dumnezeiască vistierie ascunsă în pământ, Hristos a descoperit capul tău nouă, proorocule şi Înaintemergătorule; deci toţi adunându-ne întru aflarea lui, cu cântări de Dumnezeu grăitoare pe Mântuitorul lăudăm, cel ce ne mântuieşte pe noi din stricăciune cu rugăciunile tale.

Condacul Sfântului Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, la prăznuirea celei de a treia aflări a cinstitului său cap (25 mai): Stâlpul cel luminos şi

dumnezeiesc, care s-a arătat în lume, sfeşnicul cel mergător înaintea Soarelui, arătând în toate marginile lumii luminatul şi cinstitul său cap, sfinţeşte pe cei ce cu credinţă se închină lui şi strigă: înţelepte Botezătorule al lui Hristos, miluieşte-ne pe noi pe toţi.

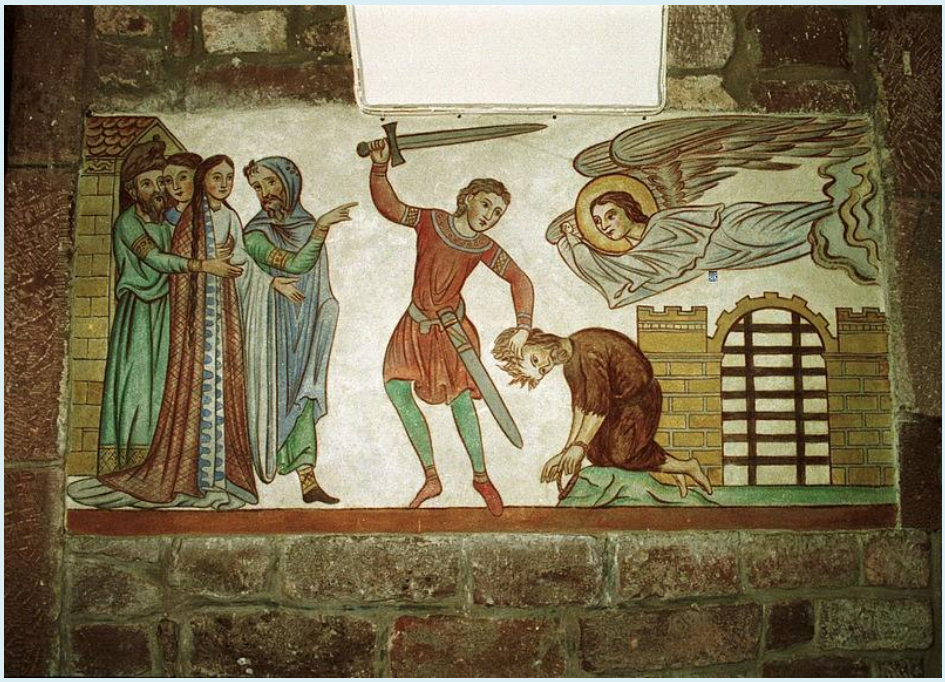

Vieţile Sfinţilor - Aflarea cinstitului cap al slăvitului prooroc Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului (24 februarie)

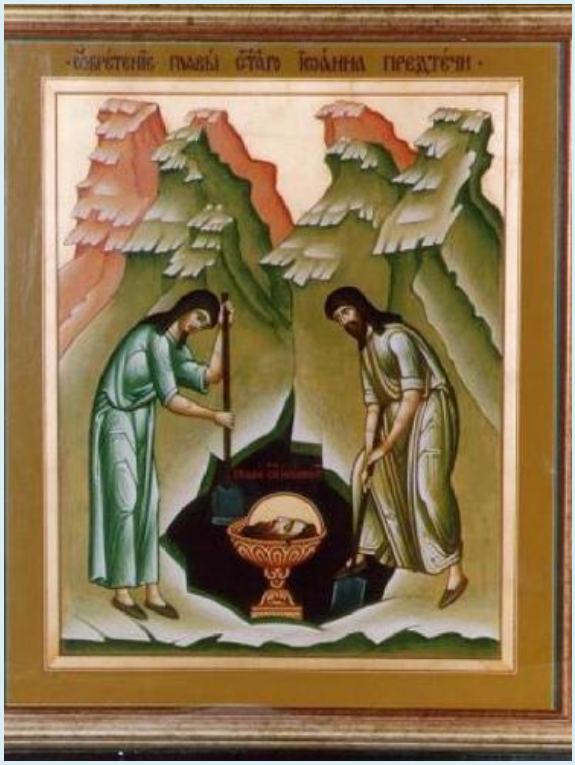

Fiind tăiat cinstitul cap al Sfântului Ioan Înaintemergătorul, l-a luat pe tipsie necurata jucătoare şi l-a dus maicii sale, Irodiada. Iar ea, împungând cu acul limba Sfântului care mustra fărădelegea lor, nu l-a dat să-l îngroape odată cu trupul, pentru că se temea ca nu cumva Ioan să învieze când capul lui se va lipi de trup şi iar o va mustra. Deci, ea a poruncit ca trupul să-l arunce, iar ***ucenicii, luându-l noaptea în taină, l-au îngropat în Sevastia, cetatea Samariei.***

Însă capul l-a îngropat Irodiada, în curtea sa, în pământ adânc, la un loc ascuns şi necinstit. Despre aceasta ştia numai ***femeia lui Huza, economul lui Irod, cea cu numele Ioana, care se pomeneşte în Evanghelia lui Luca. Aceea, având jale de uciderea cea nevinovată a Sfântului Marelui prooroc Ioan şi de batjocura ce se făcuse cinstitului său cap, l-a luat de acolo noaptea, în taină, şi, punându-l într-un vas de lut, l-a îngropat în muntele Eleonul, unde era satul lui Irod.***
Când a auzit Irod vestea despre Iisus, a gândit împreună cu Irodiada, nu cumva a înviat Ioan? Căutând capul lui Ioan şi negăsindu-l, nu se pricepeau ce să fie. Apoi a zis Irod către casnicii săi despre Iisus: "*Ioan pe care l-am tăiat, acela s-a sculat din morţi şi pentru aceasta se lucrează puteri prin el*".

***

După aceasta, trecând multă vreme, *un bărbat oarecare slăvit, care era dintr-un palat împărătesc şi crezuse în Domnul nostru Iisus Hristos, anume Inochentie, lepădându-se de lume, a mers în Sfânta Cetate a Ierusalimului şi, cumpărând în muntele Eleonului locul acela, care altădată era satul lui Irod, a zidit acolo o chilie şi, îmbrăcându-se în rânduiala monahicească, vieţuia după Dumnezeu. Vrând să zidească o biserică mică de piatră, a săpat un şanţ pentru temelie. Şi, după dumnezeiasca rânduială, a găsit capul ascuns în pământ, în vasul cel de lut.*

Din unele minuni care se făceau în acea vreme şi prin dumnezeiască descoperire, cunoscând că acela este capul Mergătorului înainte, îl păstra la sine cu cinste. Iar când era să se sfârşească, văzând urâciunea pustiirii, stând la locul cel sfânt - căci în acele vremuri împărăţia închinătorilor la idoli, stăpânind pretutindeni sfintele locuri în Ierusalim, cu idoli şi cu urâtele lor jertfe, monahul acela a ascuns sfântul cap al Mergătorului înainte iarăşi în sânul pământului, în acelaşi loc, ca să nu i se facă vreo necinste după sfârşitul său. Dar acel loc, ce a fost altădată satul lui Irod şi în care era chilia şi biserica cea mică, pustiindu-se după dânsul prin lungimea vremii, a căzut şi s-a asemănat cu pământul şi iarăşi acel cinstit cap a fost neştiut de nimeni, vreme de mulţi ani.

***

Împărăţind marele împărat Constantin şi luminându-se cu Sfântul Botez, iar prin maica sa, Sfânta Elena, curăţind şi înnoind sfintele locuri ale Ierusalimului, iar sfânta credinţă înflorind pretutindeni şi strălucind ca soarele, *doi monahi de la răsărit s-au sfătuit să se închine cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci în Ierusalim, care s-a aflat de împărăteasa Elena, precum şi Mormântului Domnului şi la toate sfintele locuri. Deci, ajungând la Ierusalim, se închinau şi se rugau, înconjurând sfintele locuri. Apoi s-a arătat unuia dintre dânşii Sfântul Ioan Mergătorul înainte, în vedenia somnului, poruncindu-i să scoată din sânul pământului cinstitul lui cap, arătându-i locul în satul lui Irod unde era ascuns. El, deşteptându-se, a spus prietenului său. Însă acela, socotind lucrul ca un vis, n-a crezut şi l-a făcut şi pe acela să nu creadă. În altă noapte iarăşi s-a arătat în vedenie Sfântul Înaintemergător, la amândoi, fiecăruia deosebit, şi le-a zis: "Toată necredinţa şi lenevirea lepădând-o, faceţi ceea ce v-am poruncit".*

Sculându-se amândoi, spunând unul altuia vedenia, au mers în satul lui Irod, la locul ce li se arătase în vedenie şi, săpând, au aflat comoara cea fără de preţ, adică sfântul cap al Mergătorului-Înainte, şi, punându-l într-un sac din păr de cămilă, s-au întors la locul lor.

***

În acea vreme, *un om din cetatea Emesa, sărac, cu meşteşugul olar*, lăsând patria sa şi soţia, din pricina sărăciei, se ducea în altă ţară. Atunci a nimerit în cale pe cei doi monahi şi, apropiindu-se de dânşii, mergeau împreună. Iar monahii, primind pe omul acela să călătorească cu dânşii, i-au dat sacul cu capul să-l ducă, însă omul nu ştia ce este în sac. *Şi iată i s-a arătat Sfântul Înaintemergătorul, zicându-i: "Lăsând pe călătorii tăi, fugi de dânşii cu acest sac, pe care îl ai în mâini".*

Aceasta a poruncit-o sfântul de vreme ce vedea neosârdia şi lenevirea monahilor, care la început nu credeau în arătarea lui. Apoi nu voiau să ducă singuri cinstitul cap, ci îl încredinţară unui om necunoscut. Dar a vrut să facă bine acelui sărac şi să fie pricinuitor vieţii celei bune şi plăcute lui Dumnezeu. Deci, *olarul acela, ascultând pe sfânt, s-a ascuns de monahi şi a fugit de ei. Apoi s-a întors acasă la soţia sa, ducând, ca pe o comoară de mare preţ, capul Mergătorului-Înainte, cel mai scump decât toate bogăţiile, pentru care Dumnezeu a binecuvântat casa olarului cu toată îndestularea şi vieţuia întru multă îmbelşugare, uitând pătimirea cea dintâi, dând şi la alţi săraci şi scăpătaţi din bogăţiile sale.*

Ştiind pe Sfântul Ioan Mergătorul-Înainte pricinuitor de atâtea bunătăţi, cinstea capul lui precum se cădea, tămâindu-l în toate zilele, aprinzându-i lumânări şi rugându-se. Astfel, cealaltă vreme a vieţii sale a petrecut-o bine. *Iar când era să moară, l-a pus într-un vas cu apă - astfel voind însuşi Sfântul Înainte-Mergătorul, şi după moarte arătând chip de sărăcie. Punând vasul acela cu tot cu cap într-un sicriu, l-a petcetluit şi a încredinţat această comoară surorii sale, spunându-i cu amănuntul cum, pentru acel sfânt cap, din sărăcia cea mai de pe urmă a ajuns în mare bogăţie.* Şi a poruncit surorii sale să aibă acel sfânt cap în mare cinste, păzindu-l cu cucernicie şi cu frică, dar să nu deschidă sicriul până ce, singur Înainte-Mergătorul nu va voi să se deschidă. Iar dacă va veni la sfârşitul vieţii sale, să-l încredinţeze unui bărbat temător de Dumnezeu şi îmbunătăţit.

Astfel, cinstitul şi sfântul cap al Mergătorului-Înainte a trecut de la unul la altul, prin multe mâini.

***

După aceea, *a ajuns la un monah presbiter, anume Eustatie, care vieţuia aproape de cetatea Emesa, într-o peşteră.* Acela, deşi era rău-credincios, vătămat cu eresul lui Arie, totuşi mergeau la el neputincioşii să se tămăduiască cu darul cel minunat, care ieşea din capul Mergătorului-Înainte, cel ţinut în taină de el. Monahul acela, precupeţind darul lui Dumnezeu, acele minuni le atribuia relei sale credinţe celei ereticeşti, tăinuind adevărul înaintea oamenilor, încât pe mulţi de un gând cu el îi înşela. Înştiinţându-se despre reaua lui credinţă, toţi cei din cetatea Emesa s-au

sfătuit împreună cu episcopul şi cu voievodul şi au trimis să-l izgonească din peştera aceea şi din hotarele Emesei. Iar el a rugat pe cei ce-l goneau ca să-l lase în ziua aceea să petreacă în peşteră, făgăduind că a doua zi să iasă singur. Dobândind acea vreme, ***a îngropat noaptea, vasul cel de apă cu sfântul cap, în peştera aceea, adânc în pământ, nădăjduind că în altă vreme va veni în taină să-l ia şi iarăşi, făcând prin el minuni, să-şi întindă credinţa sa cea rea.*** Însă n-a câştigat ceea ce nădăjduia, pentru că, după ieşirea din peştera aceea, îndată s-au sălăşluit acolo nişte binecredincioşi monahi îmbunătăţiţi, unde nu mai era cu putinţă acelui eretic să intre şi să fure comoara cea duhovnicească, ascunsă în pământ.

După multă vreme, adunându-se mulţi fraţi, s-a aşezat mănăstire lângă peştera aceea; iar ***capul Mergătorului înainte nu era ştiut de nimeni, fiind sub obroc.***

***

Trecând mulţi ani, l-a găsit ***Marcel, arhimandritul acelei mănăstiri de lângă peştera Emesei***, bărbat îmbunătăţit, de care lucru singur pomeneşte astfel:

"Bine este cuvântat Domnul nostru Iisus Hristos, că m-a învrednicit pe mine, Marcel, robul Său, a fi văzător al vedeniei de faţă, care mi s-a făcut în 18 zile ale lunii Februarie, în săptămâna din mijlocul postului sfintelor 40 de zile, descoperindu-se în somn noaptea, căci am văzut toate porţile mănăstirii noastre deschise. Deci m-am înfricoşat şi mi se părea că ies să le închid. Apoi iarăşi am văzut un râu trecând prin poarta mănăstirii, şi mă miram de unde iese acea mulţime de apă. Pe când gândeam aceasta, am auzit un glas de multe cete, venind spre noi dinspre răsărit, cu sunet mare, iar fiecare ceată avea deosebit grai şi striga: "Iată, se arată Sfântul Ioan, Botezătorul lui Hristos".

Astfel strigând, cetele au intrat în mănăstire. Iar eu, lăsând porţile şi privirea râului, de frică acoperindu-mă, am alergat şi m-am suit în vârful scării, pe care stând, mi se părea că văd în mănăstire două curţi, una spre apus, iar altă spre miazăzi, şi o biserică între dânsele. Apoi fiecare ceată intra în curtea dinspre apus, iar de acolo mergea în biserică şi, închinându-se, ieşea pe uşa dinspre miazăzi.
După ce au stat cetele din umblarea lor, iarăşi am auzit un glas, strigând: "Iată Sfântul marele Ioan Botezătorul". Apoi, privind, l-am văzut în biserică şi cu dânsul pe alţi doi, unul de-a dreapta şi altul de-a stânga. Atunci, îndată cetele au mers la dânsul, una după alta, şi luau de la dânsul binecuvântare. Şi eu, în sine-mi, gândeam să mă apropii şi să mă binecuvânteze. Intrând eu mai pe urmă decât toţi, pe altă uşă, cu frică şi cu cutremur, m-am închinat înaintea lui până la pământ şi m-am atins de picioarele lui. Iar el, ridicându-mă, m-a cuprins cu

dragoste, atingându-se de barba şi de gura mea, cu sfânta sa gură, apoi, scoţând din sânul său un vas plin de miere, mi-a dat, zicând: "Primeşte binecuvântare". Acestea zicând, el mergea, dar mergeam şi eu în urma lui şi am văzut un stâlp de foc înaintea lui şi înfricoşându-mă, m-am deşteptat.

După aceasta, trecând ziua, am poruncit ca seara să cânte fraţii obişnuita rânduială, adică psalmii cu stihuri. Pe când cântau ei, fratele Isachie, ridicându-şi ochii, a văzut foc prin ferestruie arzând în biserica sfintei peşteri, unde era cinstitul cap al Sfântului Ioan, de care noi nu ştiam. Dar fratele, văzând focul, a strigat: "Domnul meu, iată văd foc arzând la sfânta peşteră". Eu am zis către dânsul: "Nu te teme, frate, ci însemnează-te cu semnul Crucii şi taci!"

După cinci zile, pe la miezul nopţii, pe când dormeam, o mână m-a atins de trei ori în coasta cea dreaptă şi un glas a zis către mine: "Iată, m-am dăruit vouă. Scoală şi urmează stelei ce merge înaintea ta şi unde te va duce, acolo să sapi în pământ, că mă vei afla". Iar eu, cu frică şi cu cutremur deşteptându-mă din somn, şedeam şi am văzut o ceată stând înaintea uşii chiliei în care eram. Înfricoşându-mă foarte, m-am însemnat cu semnul Crucii şi am ieşit, iar steaua mergea înaintea mea. După aceea, *am intrat în peşteră şi, ducându-mă până la locul unde era cinstitul cap al Sfântului Ioan Mergătorul-Înainte, s-a făcut nevăzută. Iar eu m-am închinat Domnului, căzând cu faţa la pământ, şi am făcut multă rugăciune. Apoi, aprinzând lumânare şi tămâie şi luând sapa, am început a săpa chemând pe Domnul.*

Săpând eu, se auzea sunet mare şi era pământul vârtos ca aramă. Apoi, ostenindu-mă mult, am aflat cărămizi, pe care scoţându-le, am văzut o lespede de piatră şi pe aceea, scoţând-o cu multă osteneală, am aflat purtătorul şi sfinţitul vas, în care era cinstitul şi vrednicul de fericire cap al Mergătorului-Înainte. Apoi, cuprinzându-mă bucurie şi frică, am luat o lumânare şi tămâie şi, îndrăznind a pipăi, m-am închinat şi iarăşi am acoperit vasul cinstit, după aceea m-am dus din peşteră.

În uşă m-a întâmpinat *preacinstitul arhimandrit Ghenadie*, care venise în mănăstirea noastră, şi, luându-mă înăuntrul peşterii, a făcut rugăciune şi după aceea a început a-mi spune vedenia sa: *"Am văzut, zise el, că în acest loc, unde stăm acum, stăteam amândoi şi era multă pâine de orz curată, mai luminată decât soarele. Apoi am văzut popor fără număr intrând în peşteră şi luă din mâinile noastre pâinile acelea, însă pâinile nu scădeau, ci mai mult se înmulţeau".*

Acestea auzindu-le eu de la părintele Ghenadie, am înţeles că de la Dumnezeu era acea vedenie, care însemna darul cel neîmpuţinat al Botezătorului, care era să se dea tuturor cu îndestulare în acel loc. Deci i-am spus şi eu cele ce am văzut şi i-am arătat preacinstita comoară aflată. Văzând-o el, s-a bucurat foarte mult şi ne-am sfătuit ce am putea face. Şi ne-am învoit amândoi ca să nu spunem îndată cuiva despre aceea, nici episcopului Uranie, păstorul Bisericii Emesei. Ci mai întâi să arătăm taina aceasta fericitului stareţ, părintelui Ştefan, care era povăţuitor de nevoinţele pustniciei în mănăstirea Daromiei. După aceasta, el să arate episcopului, pentru că îi era iubit. Dar, mergând în mănăstirea Daromiei, n-am găsit pe părintele Ştefan, fiindcă se dusese să cerceteze alte mănăstiri. Deci am trimis la cucernicul diacon Chiriac, care era în cetate, în sfinţitul locaş cel dintâi.

Acela, venind şi închinându-se nouă întru Hristos, a spus vedenia sa, pe care a văzut-o în vis, după toate asemenea cu vedenia aceea pe care minunatul Ghenadie a văzut-o şi i-am spus lui a noastră taină despre Sfântul Mergătorul-Înainte. Deci au zis diaconul Chiriac şi părintele Ghenadie că se cade ca îndată să anunţăm despre aceea pe păstorul bisericesc. Iar eu aşteptam până ce stareţul Ştefan se va întoarce de la mănăstirile sale şi am petrecut cinci zile. Iar sosind sâmbăta şi noi vorbind, deodată am căzut şi zăceam de o boală neaşteptată, încât nu puteam nici a mă scula. Deci, Ghenadie şi Chiriac se mirau de răul ce mi se întâmplase şi au făcut rugăciune către Domnul, pentru mine. Iar după rugăciune ziseră către mine: "Au nu ţi-am spus că se cade a spune episcopului taina?" Iar eu, auzind această, mă defăimam, fiindcă nu am făcut bine ascunzând o taină ca aceasta, pe care se cădea a o arăta îndată pentru slava lui Dumnezeu. Deci, rămăsesem netămăduit, dar făcându-se seară, după obişnuita cântare, venind la mine acei cinstiţi bărbaţi, Ghenadie şi Chiriac, mi-au spus că s-au jurat cu jurământ să spună arhiereului de taină aceea din vremea utreniei, mai înainte de răsăritul soarelui. Şi eu am zis către dânşii: "Bun este sfatul vostru, fraţilor. Deci fie ceea ce v-aţi sfătuit".

Astfel, întorcându-mă cu dânşii, îndată m-am îndreptat din boală şi m-am făcut sănătos. Apoi m-am dus în cetate cu dânşii foarte de dimineaţă şi am aflat pe episcop ieşind din biserică, de la cântarea Utreniei, şi i-am spus lui toate cele despre arătarea cinstitului cap al Sfântului Mergătorului-Înainte. Iar el, umplându-se de mare bucurie, ne-a poruncit ca, nespunând nimănui taina, să ne ducem la mănăstire. ***A doua zi, presbiterii şi diaconii au venit în mănăstirea noastră şi, săvârşind soborniceşte sfânta slujbă, s-au apropiat de locul acela în care era vasul cu sfântul cap. Şi diaconul glăsui: "Genunchii plecaţi-vă şi Domnului să ne rugăm"; toţi ne-am închinat la pământ. Iar episcopul Uranie, rugându-se, a scos vasul cu cinstitul cap din sânul pământului.***

Era acolo cu episcopul un presbiter, anume Malh, care, necrezând, a zis: "De unde poate fi aici capul Mergătorului-Înainte?" Şi, îndrăznind, a pus mâna sa pe vas şi s-a atins de vârful cinstitului şi prea lăudatului cap, şi îndată, pentru necredinţa lui, s-a uscat mâna aceea care s-a atins şi s-a lipit de vas. Toţi văzând acea minune, s-au mirat foarte mult. Iar păstorul, cu cei ce stau de faţă, rugându-se lui Dumnezeu cu dinadinsul, presbiterul cel pedepsit abia a putut să-şi dezlipească mâna de pe vas, însă i-a rămas neputincioasă.

***Iar plăcutul lui Dumnezeu păstor, cu tot clerul bisericesc, luând sfinţitul vas, cu comoara ce se afla într-însul, l-a dus în sfânta biserică şi l-a pus într-un loc sfinţit al altarului, până ce s-a zidit Mergătorului-Înainte biserică deosebită, dumnezeiască, în cetatea Emesei, luând sfârşit cu frumoasă podoabă; întru care, când era să se aducă acel sfinţit cap**, *s-a arătat Botezătorul în vedenie presbiterului Malh, celui care nu crezuse, şi i-a poruncit ca în vremea aducerii să-şi pună mâna cea bolnavă pe vas că se va tămădui. Deci, făcând aceea, presbiterul îndată a câştigat tămăduire.*

***

Chiar şi *Sfântul Simeon Metafrast*, *în viaţa cuvioasei Matroana*, scrie astfel despre aflarea acelui cinstit cap al Mergătorului-Înainte: "*În acel timp, un om, arându-şi holda sa, a văzut la un loc, unde era peştera aceea în mănăstire, un foc ieşind din pământ. Şi nu o dată a văzut aceea, ci de mai multe ori; că în multe zile se arăta o văpaie de foc neîncetat, ieşind din pământ. Deci a mers omul acela în cetate - ziua aceea era Duminică, în care şi Marcel cu Ghenadie şi cu Chiriac au mers la episcop - şi au spus lui Uranie, episcopul Emesei. Iar episcopul, cunoscând că este un lucru mare, a luat pe clericii săi şi au mers la locul acela, în peştera în care altă dată locuia Eustatie, ereticul; şi făcând rugăciune a poruncit ca în locul acela să sape pământul.*

Aceasta făcându-se, s-a găsit vasul, care avea într-însul nu aur sau argint, ci capul Sfântului Ioan Înainte-mergătorul şi Botezătorul Domnului, cel mai scump decât toate comorile pământeşti. Şi a străbătut pretutindeni vestea despre aceasta, apoi s-a adunat acolo tot poporul, nu numai din cetatea Emesei, ci şi din toate cetăţile şi satele din jur. Şi a mers Cuvioasa Matroana din mănăstirea sa, cu toate surorile, ca să se închine Capului celui găsit al Sfântului Ioan. Şi a izvorât din acel cinstit cap mir bine mirositor, şi preoţii ungeau cu acest mir pe poporul ce se adunase, făcându-le semnul Crucii pe fruntea lor.

Deci a luat din mirul acela şi Sfânta Matroana, într-un vas mic, vrând să-l ducă în mănăstirea sa, spre binecuvântare. Dar poporul, sârguindu-se către acel mir

sfânt, o îmbulzea încât ea nu putea să treacă. Alţii, văzând la dânsa sfântul mir, o rugau ca să-i însemneze cu mirul acela, căci nu puteau să ajungă la preoţi; care lucru îl şi făcea ea, fiind silită. Şi s-a întâmplat acolo un orb care din naşterea sa nu văzuse lumina. Acela a rugat pe Matroana ca să-l însemneze şi pe el cu sfântul mir. Iar ea i-a uns ochii lui şi îndată a văzut bine.

***

După mulţi ani, acel sfânt cap s-a adus cu slavă din cetatea Emesei în Constantinopol şi s-a aşezat în biserica Mergătorului-Înainte, în locul Edomon cel prea frumos, zidit prin împărătească rânduială. Dar după mulţi ani, venind eresul luptării contra sfintelor icoane - când nu numai sfintele icoane, ci şi sfintele moaşte ale sfinţilor, unele erau arse, altele erau aruncate în mare şi în râuri, iar altele călcate cu picioarele şi în multe feluri batjocorite - atunci, ***unii creştini, fugind din împărătească cetate - cea plină de fărădelegea ereticească, au luat în taină Capul Botezătorului şi l-au dus la Comani, unde altădată a răposat Sfântul Ioan Gură de Aur şi, ducându-l acolo, l-au ascuns iarăşi în sânul pământului, în vas de argint.***

Acolo a stat neştiut de nimeni, până în vremea împăratului Mihail, fiul lui Teofil şi al maicii sale Teodora, împărăteasa, cei ce au restabilit dreapta credinţă, pe vremea împărăţiei căruia, prin dumnezeiasca arătare, iarăşi s-a aflat şi s-a adus în Constantinopol, de prea sfinţitul patriarh Ignatie al Constantinopolului, întru cinstea şi slava lui Hristos, Dumnezeul nostru, cel împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh slăvit în veci. Amin.

Vieţile Sfinţilor - A treia aflare a cinstitului cap al Sfântului Ioan Botezătorul (25 mai)

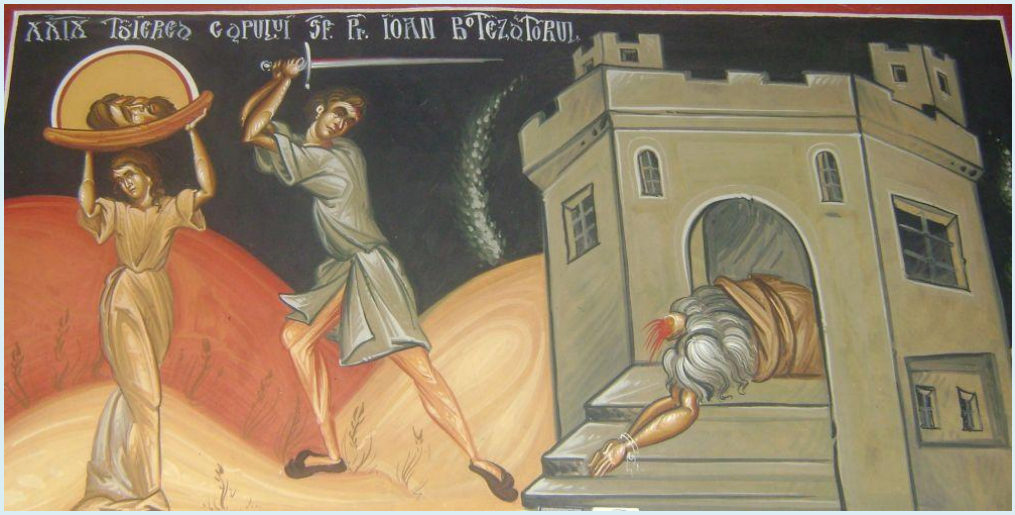

Acest cinstit şi sfânt cap, fiind ascuns multă vreme, acum a izbucnit din sânurile pământului ca aurul din baie, nu închis în vas de lut ca mai înainte, ci la loc sfânt în vas de argint. Şi, fiind vestit acest lucru de un preot, a fost adus din Comane şi primit de strălucita cetate a cetăţilor, împreună cu credinciosul împărat şi popor, cu toată bucuria. Şi cu credinţă închinându-se cinstitului şi sfântului cap, acesta a fost pus la loc sfânt.

Sinaxar - Pomenirea aflării cinstitului cap al Sfântului prooroc Înaintemergător şi Botezător Ioan (24 februarie)

În această lună, ziua a douăzeci şi patra, pomenirea aflării cinstitului cap al Sfântului prooroc Înaintemergător şi Botezător Ioan.

Cinstitul cap şi de îngeri mult preţuit al Înaintemergătorului s-a aflat,

- *întâia oară după bunăvoirea şi arătarea Sfântului Ioan Înaintemergătorul, de **doi monahi** oarecare, în casa lui Irod, mergând aceştia la Ierusalim, spre a se închina la purtătorul de viaţă mormânt al Domnului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos.*
- *Iar de la aceşti monahi luându-l un **oarecare olar**, l-a dus în cetatea emesenilor şi cunoscând olarul cum că prin mijlocirea sfântului cap avea bună norocire, îl cinstea în chip de negrăit. Când a fost să moară, l-a lăsat **surorii sale**, zicându-i să nu-l mişte de la locul său, nici să-l descopere, ci numai să-l cinstească.*
- *Iar după moartea acelei femei, sfântul cap al Botezătorului a ajuns de la unii la alţii şi*
- *mai pe urmă a ajuns la un oarecare **Eustaţiu monah şi preot**, care era de aceeaşi credinţă cu eresul arienilor. Acesta fiind alungat de către drept-credincioşii din peştera unde locuia, căci precupeţea tămăduirile care se*

făceau de sfântul cap şi le arăta ca făcute de eresul lui, din voia lui Dumnezeu cinstitul cap a rămas în peşteră şi a fost ascuns acolo,

- *până în vremea lui **Marcel** care era **arhimandrit** pe vremea împărăţiei lui Valentin cel tânăr şi a lui Uraniu episcopul Emesiei. Atunci mulţi având descoperiri, cinstitul cap a fost găsit a doua oară, într-o oală de lut, care servea pentru apă şi a fost adus şi pus în biserică de episcopul Uraniu, făcând nenumărate tămăduiri şi minuni.*

Cu ale Înaintemergătorului Tău rugăciuni, Hristoase Dumnezeul nostru, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Sinaxar - Întâia şi a doua aflare a cinstitului cap al Sfântului prooroc, Înaintemergătorul şi Botezătorul Ioan

Ştim din Evanghelia de la 29 august, când se prăznuieşte tăierea capului Sfântului Ioan Botezătorul, cum s-a înfăptuit uciderea acestuia, din porunca lui Irod şi, cum, cinstitul cap al Botezătorului a ajuns pe tipsie în mâinile Ierodiadei, în ziua ospăţului, pentru ziua naşterii lui Irod.

Multă vreme a stat cinstitul cap îngropat în loc ascuns de Ierodiada, la castelul din Maherus, unde se săvârşise uciderea. ***Şi ştia despre aceasta şi Sfânta Ioana, femeia dregătorului lui Irod, de care pomeneşte, în Evanghelia sa, Sfântul Luca. După tradiţie, ea este aceea care l-a luat de acolo în taina şi l-a îngropat la Ierusalim, în muntele Eleonului, într-un vas de lut. Şi s-a păstrat ştirea aceasta***

între creştini, din neam în neam. Aceasta e socotită **cea dintâi aflare a sfântului cap.**

***

Deci, a stat acolo, până pe vremea Sfinţilor împăraţi Constantin şi Elena, când, *prin doi monahi, cinstitul cap a ajuns la Emesa, în Siria, la un olar.* O vreme, cinstitul cap a trecut acolo, din loc in loc, în mâinile credincioşilor, până *în anul 453, când episcopul Uranie al Emesei, aflându-l, l-a aşezat în biserica din această cetate, unde da tămăduire multor bolnavi. Aceasta este socotită a doua aflare a cinstitului cap al Botezătorului.*

***

După mulţi ani, cinstitul cap a fost dus cu slavă la locul numit Evdomon, în Constantinopol, iar pe vremea luptei împotriva Sfintelor icoane, a fost ascuns tocmai la Comane, la hotarul împărăţiei cu Armenia şi îngropat acolo, de unde a fost adus, din nou, în Constantinopol, pe vremea împăratului Mihail, de către Sfântul Ignatie, patriarhul din Constantinopol (860). Aceasta este cea de-a treia şi cea din urmă aflare a cinstitului cap.

***

În timpul cruciadelor, *intrând latinii în Constantinopol, la anul 1204, aceştia au luat o parte din capul Sfântului şi l-au dus în Franţa, aşezându-l într-o biserică din Amiens, unde se află şi astăzi.*

Întru pomenirea acestor fapte din tradiţie, *Sfânta Biserică a rânduit praznicul de astăzi şi cel de la 25 mai, proslăvind pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, în veci, Amin.*

Sinaxar - Întâia și a doua aflare a capului Sfântului proroc Ioan Botezătorul - 24 februarie

https://www.trinitas.tv/intaia-si-a-doua-aflare-a-capului-sfantului-proroc-ioan-botezatorul-24-februarie/

***

Cel mai mare om născut din femeie, Sfântul Ioan Botezătorul, și-a pierdut viața prin tăierea capului de către regele Irod. Odorul de mare preț al sfintelor sale moaște a fost în mai multe rânduri pierdut și redescoperit. Biserica Ortodoxă dedică ziua de astăzi tocmai amintirii bucuriilor regăsirii sfintelor sale moaște.

Cunoaștem din relatările Noului Testament cum Sfântul profet Ioan Botezătorul a fost decapitat de către Irod ca împlinire a unei nelegiuite făgăduințe. Fericitul Ieronim și istoricul bizantin Nichifor Calist ne-au lăsat în scris soarta pe care a avut-o sfântul trup al Botezătorului după moartea sa.

După ce capul lui Ioan a fost tăiat, Irodiada i-a înțepat limba cu acul său de păr. Astfel, ea a batjocorit limba care nu a pregetat să mustre cu profetic curaj nelegiuirea incestuoasă în care se afla familia regelui Irod.

Trupul lui Ioan a fost aruncat spre hrană câinilor, dar ucenicii lui Ioan l-au luat în ascuns și l-au dus în Sevasta. Sfântul cap al Botezătorului a fost îngropat de Irodiada într-un loc ascuns al palatului. Despre aceasta știa doar regina și o

apropiată a ei, Ioana, femeia lui Huza, un iconom al lui Irod. Ioana este menționată în Evanghelia după Luca între femeile mironosițe. Ea a mutat capul într-un loc ascuns pe Muntele Măslinilor unde a rămas tăinuit pentru câteva sute de ani.

În timpul împăratului Constantin, Sfântul Ioan s-a arătat de mai multe ori la doi monahi care i-au descoperit cinstitul cap. De la cei doi monahi, tot prin voința Sfântului Ioan, Sfintele moaște au ajuns în casa unui olar evlavios și a surorii sale, revărsând multe binecuvântări asupra acestor binecredincioşi.

Capul Sfântului Ioan a ajuns apoi, într-un mod nefericit, în posesia unui monah arian numit Eustațiu care l-a ascuns într-o peșteră lângă Emesa. În apropierea peșterii s-a construit o mânăstire, însă monahii nu știau de faptul că moaștele Sfântului Ioan erau ascunse în apropiere.

Aflarea cinstitului cap al Botezătorului a avut loc după mulți ani, în anul 452 când arhimandritul Marcel, starețul mânăstirii și un frate Isachie au văzut în timpul rugăciunii din Biserică un foc mare la peștera apropiată.

Starețul Marcel a fost apoi trezit din somn de Sfântul Ioan și mergând a săpat în locul descoperit de acesta. Sfintele moaște au fost duse la catedrală de către episcopul Uranius al Emesei de unde au fost mutate apoi la Constantinopol.

În timpul prigoanei împotriva sfintelor icoane și a sfintelor moaște poruncite de împăratul Leon Isaurul, sfântul cap al Botezătorului au fost ascunse de către creștinii evlavioși în ținutul Pontului la Comani. Tot prin descoperire minunată au fost aflate aici în secolul al XI-lea și aduse înapoi de către patriarhul Ignatie al Constantinopolului.

Bucuriile acestea ale regăsirii prin arătare minunată le-a fost dedicată ziua de astăzi, zi în care Sfântul Ioan Botezătorul mijlocește deosebit pentru sufletele celor ce îl cinstesc cu evlavie.

Sinaxar - A treia aflare a capului Sfântului proroc Ioan Botezătorul - 25 mai

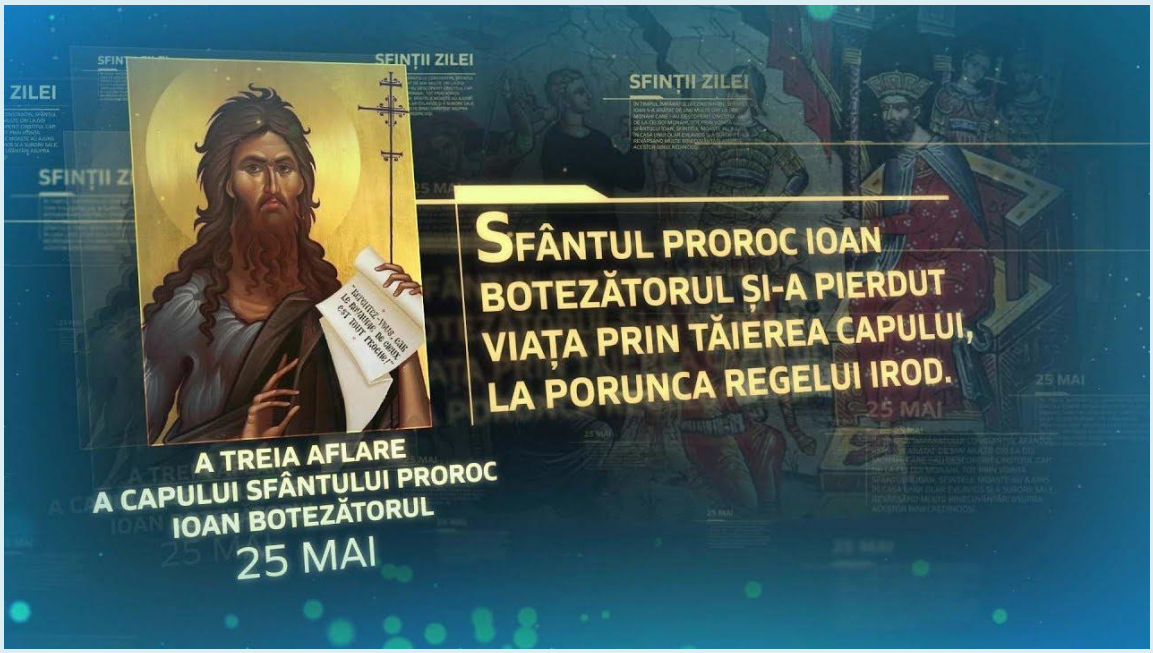

https://www.trinitas.tv/a-treia-aflare-a-capului-sfantului-proroc-ioan-botezatorul-25-mai/

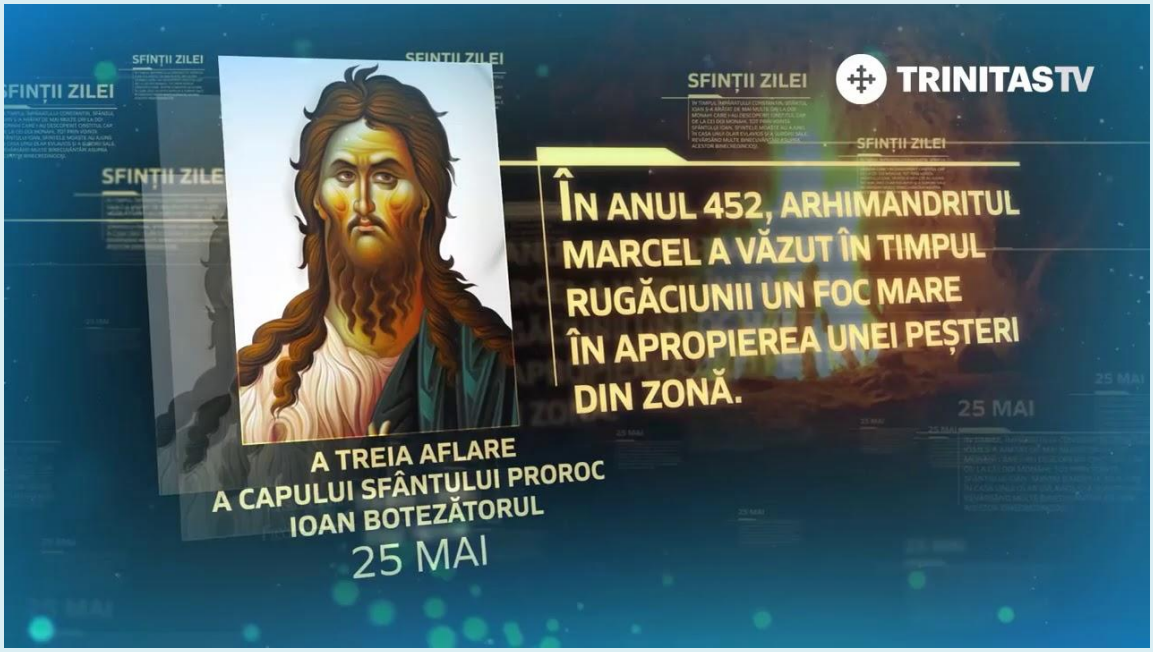

Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Întâia şi a doua aflare a capului Sfântului proroc Ioan Botezătorul

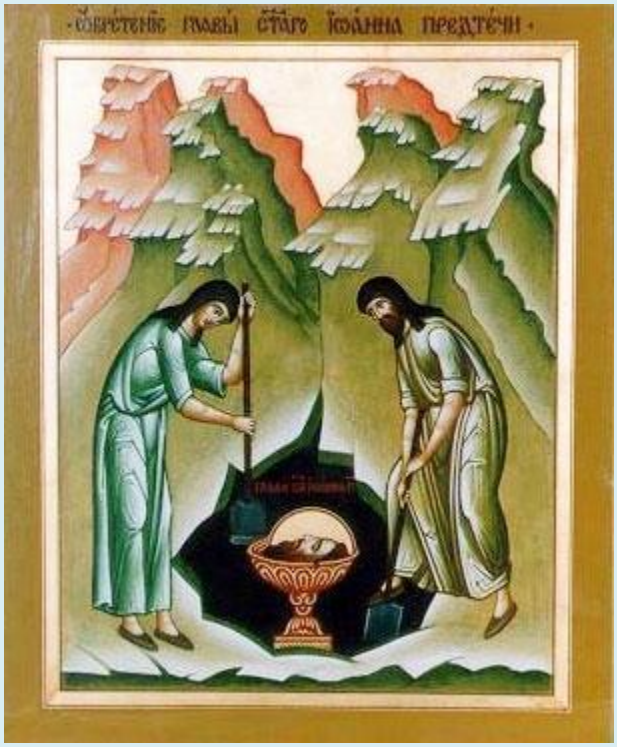

Ştim din Evanghelie cum Sfântul proroc Ioan a fost ucis din porunca lui Irod şi cum cinstitul său cap a ajuns pe tipsie, în mâinile Irodiadei.

Multă vreme cinstitul cap a stat îngropat într-un loc ascuns, la castelul din Maherus, unde se săvârşise uciderea. Despre acest loc ştia însă Sfânta mironosiţă Ioana, soţia lui Huza, dregătorul lui Irod, iar aceasta, luându-l de acolo în taină, l-a îngropat la Ierusalim, pe Muntele Măslinilor, într-un vas de lut. A stat acolo până pe vremea Sfinţilor împăraţi Constantin şi Elena, când, prin doi monahi, cinstitul cap a ajuns la un olar din Emesa, în Siria.

În 453, episcopul Uranie al Emesei l-a aşezat în biserica din cetate. Aceasta e socotită a doua aflare a cinstitului cap al Botezătorului.

După mulţi ani, cinstitul cap a fost dus în Constantinopol, iar pe vremea iconoclasmului a fost ascuns la Comane. De aici a fost adus din nou la Constantinopol de către Sfântul Ignatie (aceasta este a treia aflare a cinstitului cap, serbată la 25 mai).

În timpul cruciadelor, în anul 1204, latinii, intrând în Constantinopol, au luat o parte din capul Sfântului Ioan, pe care au dus-o în Franţa, într-o biserică din Amiens, unde se află şi astăzi.

Întru pomenirea acestor fapte din tradiţie, Sfânta Biserică a rânduit sărbătoarea de astăzi şi cea de la 25 mai, întru cinstea Înaintemergătorului Ioan.

Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - A treia aflare a capului Sfântului proroc Ioan Botezătorul (25 mai)

Astăzi, Biserica Ortodoxă cinsteşte a treia aflare a capului Sfântului Ioan Botezătorul, care s-a întâmplat pe vremea patriarhului Ignatie, la anul 860, când un preot a găsit cinstitul cap la Comane, de unde a fost adus la Constantinopol şi aşezat în biserica Botezătorului de la Mănăstirea Studiţilor.

Din Evanghelia Sfântului evanghelist Matei aflăm că regele Irod, la un ospăţ mare prilejuit de ziua sa de naştere, i-a tăiat capul Sfântului proroc Ioan Botezătorul, pe când acesta se afla întemniţat la castelul lui Irod din Maherus.

Ioan îl mustra permanent pe Irod pentru că trăia nelegitim cu soţia fratelui său, spunându-i: „Nu ţi se cuvine s-o ai de soţie” (Matei 14, 4). Din acest motiv, Irodiada îl ura de moarte pe prorocul Domnului şi, când i s-a oferit posibilitatea, a învăţat-o pe Salomeea, fiica ei, care dansase pentru Irod, să ceară capul Botezătorului drept răsplată.

După moartea Sfântului proroc Ioan, ucenicii lui i-au luat trupul şi l-au îngropat cu cinste, dar capul său a avut o istorie aparte. Acesta a fost de trei ori pierdut şi de

trei ori aflat, fiecare găsire a cinstitului cap fiind pentru creştini un nou îndemn la pocăinţă şi la credinţa în Iisus Hristos Domnul.

Prima şi a doua aflare a capului proorocului le cinstim în fiecare an la 24 februarie, şi ele au avut loc la Ierusalim şi la Emesa, în Siria. A treia aflare o cinstim astăzi, pe 25 mai, după cum am amintit deja la început. Pe vremea Cruciadei a 4-a, cruciaţii latini, intrând în Constantinopol în 1204, au luat o parte din capul sfântului şi, ducându-l în Franţa, l-au aşezat în biserica din Amiens, unde se află şi astăzi.

Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Întâia şi a doua aflare a capului Sfântului proroc Ioan Botezătorul

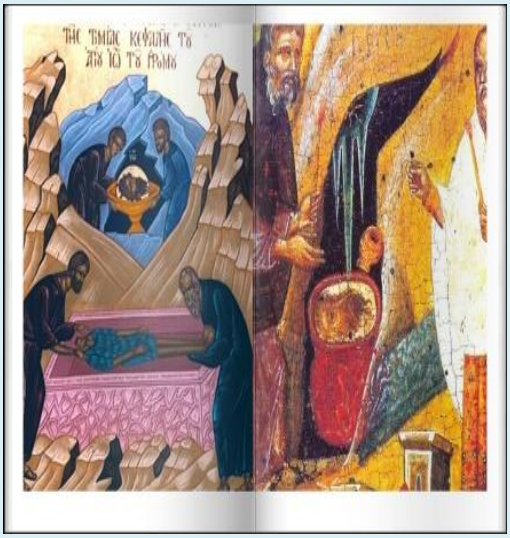

Capul Sfântului Ioan Botezătorul a fost îngropat de Irodiada într-un loc ascuns din curtea palatului său. Nu ştia de aceasta decât Ioana, soţia lui Huza, intendentul (administratorul) lui Irod Antipa, care, după cum arată Sfântul evanghelist Luca în Evanghelia sa (8, 3), a fost una din femeile mironosiţe. Ioana a luat capul proorocului şi l-a îngropat în Muntele Eleonului.

După un timp, Inochentie, unul dintre slujitorii de seamă ai lui Irod, şi-a cumpărat un loc din Muntele Eleonului, şi-a făcut o chilie şi s-a retras în ea în chip sihăstresc. Zidind lângă chilie o bisericuţă de piatră, a găsit capul Sfântului Ioan, însă imediat l-a îngropat la loc. Inochentie a murit luând cu sine această taină.

După aproape 300 de ani, adică în zilele împăratului Constantin cel mare (306-337), Sfântul Ioan Botezătorul s-a arătat la doi călugări, poruncindu-le să sape locul şi să dezgroape cinstitul său cap, aceasta fiind prima aflare a lui. Pe când călugării se întorceau cu capul proorocului într-un sac, s-au întâlnit cu un olar şi i-au dat acestuia să ducă sacul.

Pentru această stare de lenevire a celor doi călugări, Sfântul Ioan a îndemnat pe olar să fugă cu sac cu tot. Ajungând în propria casă, olarul a văzut că se învrednicea de multe binefaceri şi ştiind că acest lucru se datorează prezenţei capului Sfântului Ioan Botezătorul, a început să îl cinstească împreună cu familia sa.

Simţind că i se apropie sfârşitul, olarul a pus capul proorocului într-o raclă şi l-a dăruit surorii sale, sfătuind-o să-l cinstească şi să nu-l deschidă până când însuşi sfântul îi va porunci.

În acest fel, racla a ajuns din mână în mână în grija unui monah pe nume Eustatiu. Acesta trăia într-o peşteră din apropierea oraşului Emesa din Siria. Deşi monahul Eustatiu era arian, la peştera lui se făceau minuni, datorită sfântului cap. Eustatiu a fost izgonit din peşteră şi trimis în exil. În peştera lui au intrat ulterior nişte monahi credincioşi, care mai târziu au zidit în apropiere o mănăstire.

În anul 452, arhimandritul Marcel, stareţul acelei mănăstiri, a aflat capul sfântului în chip minunat, văzând foc mare la peştera de lângă oraşul Emesa în timpul cântării psalmilor, aceasta fiind cea de-a doua aflare a capului Sfântului Ioan, Înaintemergătorul Domnului.

În anul 850, cinstitul cap a fost aflat pentru a treia oară în chip minunat, patriarhul Ignatie ducându-l în Constantinopol.

Sorin Ioniţe - Calendar Ortodox - A treia aflare a capului Sfântului proroc Ioan Botezătorul

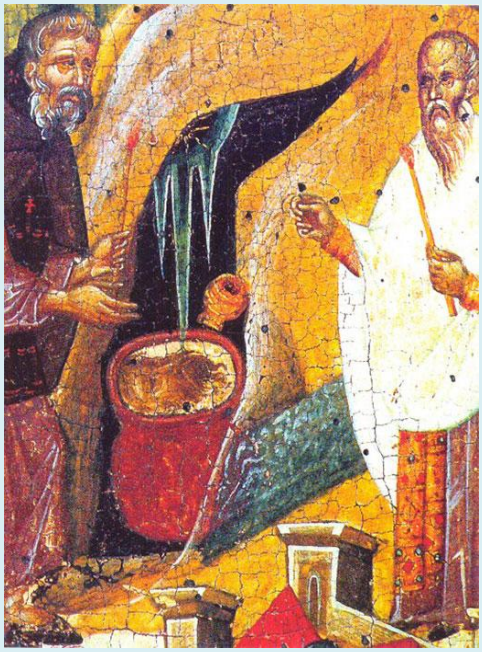

Cinstitul cap al Sfântului proroc Ioan Botezătorul a fost îngropat de Irodiada într-un loc ascuns din curtea palatului său. Nu știa de aceasta decât Ioana, soția lui Huza, intendentul (administratorul) lui Irod Antipa, care, după cum arată Sfântul evanghelist Luca în Evanghelia sa (8: 3), a fost una din femeile mironosițe. Ioana a luat capul proorocului și l-a îngropat în Muntele Eleonului.

După un timp, Inochentie, unul dintre slujitorii de seamă ai lui Irod, și-a cumpărat un loc din Muntele Eleonului, și-a făcut o chilie și s-a retras în ea în chip sihăstresc. Zidind lângă chilie o bisericuță de piatră, a găsit capul Sfântului Ioan, însă imediat l-a îngropat la loc. Inochentie a murit luând cu sine această taină.

După aproape 300 de ani, în zilele împăratului Constantin cel mare (306-337), Sfântul Ioan Botezătorul s-a arătat la doi călugări, poruncindu-le să sape locul și să dezgroape cinstitul său cap, aceasta fiind prima aflare a lui.

Pe când călugării se întorceau cu capul proorocului într-un sac, s-au întâlnit cu un olar și i-au dat acestuia să ducă sacul.

Pentru această stare de lenevire a celor doi călugări, Sfântul Ioan a îndemnat pe olar să fugă cu sac cu tot.

Ajungând în propria casă, olarul a văzut că se învrednicea de multe binefaceri și știind că acest lucru se datorează prezenței capului Sfântului Ioan Botezătorul, a început să îl cinstească împreună cu familia sa.

Simțind că i se apropie sfârșitul, olarul a pus capul proorocului într-o raclă și l-a dăruit surorii sale, sfătuind-o să-l cinstească și să nu-l deschidă până când însuși sfântul îi va porunci.

În acest fel, racla a ajuns din mână în mână în grija unui monah pe nume Eustatiu. Acesta trăia într-o peșteră din apropierea orașului Emesa din Siria. Deși monahul Eustatiu era arian, la peștera lui se făceau minuni, datorită sfântului cap. Eustatiu a fost izgonit din peșteră și trimis în exil.

În peștera lui au intrat ulterior niște monahi credincioși, care mai târziu au zidit în apropiere o mănăstire.

În anul 452, arhimandritul Marcel, starețul acelei mănăstiri, a aflat capul sfântului în chip minunat, văzând foc mare la peștera de lângă orașul Emesa în timpul cântării psalmilor, aceasta fiind cea de-a doua aflare a capului Sfântului Ioan, Înaintemergătorul Domnului.

În anul 850, cinstitul cap a fost aflat pentru a treia oară în chip minunat, patriarhul Ignatie ducându-l în Constantinopol, unde a fost așezat într-un loc sfințit. El a fost aflat a treia oară când a ieșit din pământ la Comane.

Proloagele din 24 februarie

Luna februarie în 24 de zile: Întâia și a doua aflare a cinstitului cap al Sfântului prooroc, Înaintemergătorul și Botezătorul Ioan.

Știm din Evanghelia de la 29 august, când se prăznuiește tăierea capului Sfântului Ioan Botezătorul, cum s-a înfăptuit uciderea acestuia, din porunca lui Irod și, cum, cinstitul cap al Botezătorului a ajuns pe tipsie în mâinile Ierodiadei, în ziua ospățului, pentru ziua nașterii lui Irod. Multă vreme a stat cinstitul cap îngropat în loc ascuns de Ierodiada, la castelul din Maherus, unde se săvârșise uciderea.

Și știa despre aceasta și Sfânta Ioana, femeia dregătorului lui Irod, de care pomenește, în Evanghelia sa, Sfântul Luca. După tradiție, ea este aceea care l-a luat de acolo în taină și l-a îngropat la Ierusalim, în muntele Eleonului, într-un vas de lut. Și s-a păstrat știrea aceasta între creștini, din neam în neam. Aceasta e socotită cea dintâi aflare a sfântului cap.

Deci, a stat acolo, până pe vremea Sfinților împărați Constantin și Elena, când, prin doi monahi, cinstitul cap a ajuns la Emesa, în Siria, la un olar. O vreme, cinstitul cap a trecut acolo, din loc în loc, în mâinile credincioșilor, până în anul 453, când

episcopul Uranie al Emesei, aflându-l, l-a așezat în biserica din această cetate, unde dă tămăduire multor bolnavi. Aceasta este socotită a doua aflare a cinstitului cap al Botezătorului.

După mulți ani, cinstitul cap a fost dus cu slavă la locul numit Evdomon, în Constantinopol, iar pe vremea luptei împotriva Sfintelor icoane, a fost ascuns tocmai la Comane, la hotarul împărăției cu Armenia și îngropat acolo, de unde a fost adus, din nou, în Constantinopol, pe vremea împăratului Mihail, de către Sfântul Ignatie, patriarhul din Constantinopol (860). Aceasta este cea de-a treia și cea din urmă aflare a cinstitului cap.

În timpul cruciadelor, intrând latinii în Constantinopol, la anul 1204, aceștia au luat o parte din capul Sfântului și l-au dus în Franța, așezându-l într-o biserică din Amiens, unde se află și astăzi.

Întru pomenirea acestor fapte din tradiție, Sfânta Biserică a rânduit praznicul de astăzi și cel de la 25 mai, proslăvind pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, în veci, Amin.

Întru această zi, cuvânt din apostolicele hotărâri, despre cum se cuvine a viețui.

Aşezătorul de Lege al israilitenilor, Moise, a zis, ca din partea lui Dumnezeu: "Iată, am dat înaintea feței voastre, calea vieții și calea morții; deci, să-ți alegi ție viața, ca să fii viu".

Dar noi, urmând mai ales Învățătorului Hristos zicem: "Două căi sunt: una a vieții, iar alta a morții". Deci, întâi este calea vieții, care pune lege așa: "Să iubeşti pe Domnul Dumnezeul tău, din tot sufletul tău și pe aproapele tău, ca pe tine însuți și, pe scurt, ceea ce nu voiești pentru tine însuți, aceea nici altuia să nu faci". Să binecuvântezi pe cei ce te blestemă pe tine; roagă-te pentru cei ce te mânie pe tine. Să iubești pe vrăjmașii tăi. Că ce folos vă este vouă, zice, dacă iubiți pe cei ce vă iubesc pe voi, că și păgânii așa fac.

Lasă-te de poftele tinerești. De te va lovi cineva peste un obraz, să-i întorci lui și pe celălalt. De te va lua pe tine cineva cu sila o stadie de loc, mergi cu dânsul două. Celuia ce vrea să se judece cu tine, ca să-ți ia haina ta, să-i lași lui și cămașa. Și, de la cel ce-ți ia ale tale, să nu le ceri. Celui ce cere, dă-i, și, pe cel ce voiește să se împrumute de la tine, să nu îl respingi. Să te sârguieşti a da tuturor ceea ce este drept și din ostenelile tale cele drepte.

Să cinsteşti pe sfinţi. Să nu ucizi. Să nu desfrânezi. Fereşte-te de păcatul sodomiei, pentru că blestemat este tot cel ce face unele ca acestea, că nu va fi, între fiii lui Israel, cel ce se desfrânează.

Să nu furi, pentru că Acan, furând în Ierihon, ucis cu pietre a plecat din viaţă, iar Ghiezi, minţind pentru furtişag, a moştenit lepra lui Neeman. Iuda, furând bogăţia cea pentru săraci, a vândut şi pe Domnul şi, căindu-se, s-a spânzurat. Iar Anania şi Safira, furând din ale lor şi ispitind pe Duhul Domnului, îndată au murit, după cuvântul lui Petru, apostolul.

Să nu vrăjeşti, să nu otrăveşti, să nu faci farmece, pentru că fermecătorul zice, nu face vii, ci ucide pe prunci în pântece; toată zidirea care a primit suflet de la Dumnezeu, fiind ucisă cu nedreptate, se va răzbuna. Să nu pofteşti ţarina aproapelui, nici femeia lui, nici boul, nici calul lui. Să nu-l asupreşti pe el cu jurăminte, că s-a zis: "Să nu juri strâmb".

Să nu clevetești, că cel ce clevetește mânie pe Cel ce l-a făcut pe el. Să nu fii pomenitor de rău, că osânda pomenitorilor de rău este moartea. Să nu fii limbut, că omul limbut nu se va îndrepta pe pământ, şi curse tari îi sunt omului buzele lui. Fereşte-te să nu-ţi fie cuvântul tău deşert. Pentru tot cuvântul zadarnic, vei da răspuns şi din cuvintele tale sau te vei îndrepta, sau te vei osândi.

Să nu minţi, că va pierde Domnul pe toţi cei ce grăiesc minciuna. Să nu jefuieşti pe fratele tău. Să nu fi făţarnic, ca să nu-ţi fie partea ta rânduită cu făţarnicii. Să nu te mândreşti, că Domnul stă împotriva celor mândri. Să nu te ruşinezi de cei de faţă, la judecată, că a Domnului este judecata. Să nu urăşti pe fratele tău în inima ta. Cu mustrare să mustri pe fratele tău, zice, ca să nu ai păcat pentru dânsul. Să fugi de tot răul şi să nu te temi. Să nu fii mânios, nici măreţ, nici iute, nici îndrăzneţ, ca să nu iei răsplătirea lui Cain, a lui Saul şi a lui Ioab. Că, cel dintâi, adică, a ucis pe Abel, fratele său, pentru că s-a aflat el mai bun la Dumnezeu, iar Saul prigonea pe David, cel ce a biruit pe Goliat, fiindcă a pizmuit laudele cele frumoase, pe care dănţuitoarele i le aduceau lui David. Iar Ioab a ucis doi viteji conducători de oaste, pe Avenir şi pe Amesis, tot din pizmă.

Să nu faci farmece, nici descântece, nici să te deprinzi la învăţătura rea, că toate acestea strică Legea. Să nu grăieşti vorbe de ruşine, nici să faci cu ochiul, nici să fii beţiv, că, dintru acestea, se ajunge la desfrânare şi la adulter.

Să nu te încrezi în vise, că vrăjitorie faci, ca să nu te amăgeşti pe tine şi pe alţii. Să nu iubeşti aurul, ca nu, în locul lui Dumnezeu, să slujeşti lui Mamona. Să nu fii

măreț, ca un fariseu, că, cel ce se înalță, se va smeri. Și cel măreț, între oameni, urât este înaintea lui Dumnezeu. Să nu fii aspru, nici grabnic la mânie, că amândouă duc la desfrânare. Ci, fi răbdător și blând, întru înțelepciune, pentru că cei blânzi vor moșteni pământul celor vii. Să nu fii îndrăzneț, că omul îndrăzneț cade în rele. Să nu certi pe slujitorul tău, întru mânia sufletului tău, ca nu cumva să suspine din pricina ta, căci, atunci, va fi asupra ta mânia lui Dumnezeu. Să nu faci nedreptate, zice, nici unui om, ca să nu te blesteme pe tine. Că pe cel ce te blestemă, întru mânia sufletului său, îl va auzi Făcătorul lui.

Pe frați și pe cei de aproape ai tăi să nu-i treci cu vederea, că pe ai tăi, zice, pe cei de o semințe, să nu-i urăști. Să nu intri la rugăciune în ziua vicleșugului tău, mai înainte de a îmblânzi mânia ta. Pătimirile cele ce ți se întâmplă ție, să le primești cu liniște, iar ispitele, fără de necaz, știind că plată, de la Dumnezeu, ți se va da ție, precum lui Iov și lui Lazăr. Pe cei ce-ți grăiesc ție cuvântul lui Dumnezeu, proslăvește-i și să-ți aduci aminte de ei, ziua şi noaptea, să-i cinstești pe ei, ca pe niște mijlocitori buni ai tăi, că unde este învățătura lui Dumnezeu, acolo și Dumnezeu este.

Să cauți în toate zilele la fețele sfinților bărbați, ca să le cinstești cuvintele lor și ca să nu intri în vrajbă cu dânșii aducându-ți aminte de Core, Datan și Aviron, care au supărat pe Moise și i-a înghițit pământul. Această cale este calea vieții, despre care am vorbit până acum. Iară calea morții este aceea ce se lucrează prin înstrăinarea de cunoștința lui Dumnezeu, adică prin faptele cele rele văzute, precum sunt: desfrânările, uciderile, și celelalte.

Iar de voim să ne izbăvim de toate răutățile acestea ce zac asupra noastră, apoi, să iubim înfrânarea de la mâncare și băutură, precum a zis apostolul: "Ori de mâncați, ori de beți, ori altceva de faceți, toate întru slava lui Dumnezeu să le faceți".

Iar celor lacomi le zice: "Pântecele lor este Dumnezeul lor și rușinea lor este slava lor". Și iarăși, prin proorocul zice Domnul: "Fiți sfinți, precum și Eu sfânt sunt". Aceluia să-I înălțăm slavă, nu numai cu cuvintele, ci și cu faptele noastre cele bune, întru Hristos Iisus, Domnul nostru, Căruia I Se cuvine slava, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Întru această zi, cuvânt din Pateric despre Melchisedec.

Spunea ava Daniil, despre un oarecare bătrân, care se nevoia în părțile cele de jos ale Egiptului, că, după credința lui, zicea, că Melchisedec este fiul lui Dumnezeu, și s-a vestit fericitului Chiril, arhiepiscopul Alexandriei, despre dânsul. Dar

fericitul Chiril, știind că bătrânul este făcător de minuni și că, orice cere el de la Dumnezeu, i se descopere lui și, după credința lui, a zis cuvântul acesta, a folosit acest fel de înțelepciune, trimițând pe oarecine la dânsul, ca să-i zică: "Ava, rogute, fiindcă gândul îmi zice că Melchisedec este fiul lui Dumnezeu, iar alt gând îmi zice că nu, ci că este om și arhiereu al lui Dumnezeu, deci, fiindcă mă îndoiesc de aceasta, am trimis la tine ca să te rogi lui Dumnezeu, să-ți descopere și să cunoaștem adevărul".

Iar bătrânul, întemeindu-se pe petrecerea sa, a zis cu îndrăzneală: "Dă-mi trei zile și eu voi întreba pe Dumnezeu, despre aceasta, și îți voi vesti ce este".

Deci, mergând, se ruga lui Dumnezeu pentru cuvântul acesta și, venind după trei zile, spuse fericitului Chiril, că om este Melchisedec.

Și îi zise lui arhiepiscopul: "Cum știi aceasta ava?"

Iar el a zis: "Dumnezeu mi-a descoperit pe toți patriarhii, trecând așa câte unul dinaintea mea, de la Adam și până la Melchisedec. Și îngerul mi-a zis: "Acesta este Melchisedec și crede că așa este".

Deci, ducându-se la chilia sa, el însuși propovăduia că om este Melchisedec. Și mult s-a bucurat fericitul Chiril, că fratele acela a câștigat mântuire.

Sfântul Nicolae Velimirovici – Proloagele de la Ohrida - Aflarea capului Sfântului Înaintemergător şi Botezător Ioan (24 februarie)

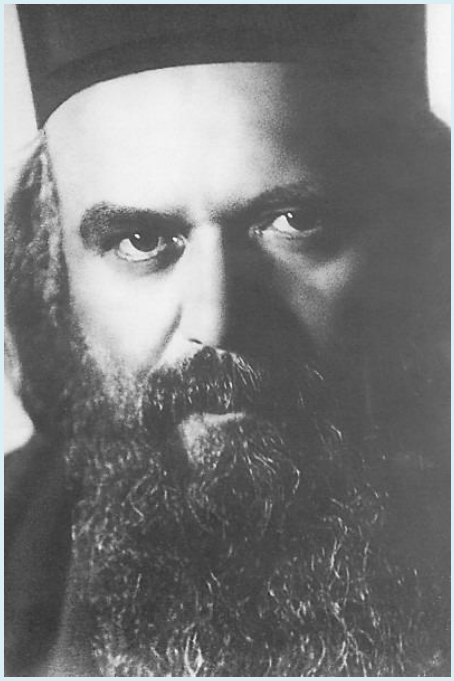

Sfântul şi întru tot slăvitul Botezător Ioan a fost decapitat la dorinţa expresă şi la instigarea nelegiuitei Irodiada, soţia nelegitimă a ticălosului împărat Irod. Când lui Ioan i s-a tăiat capul în închisoare, Irodiada a dat poruncă ca să nu-i fie îngropat capul împreună cu trupul, căci nelegiuita se temea că oarecum, prorocul ar putea astfel învia. De aceea, ea i-a luat capul şi 1-a îngropat adânc într-un loc ascuns şi spurcat.

Dar ea avea o doamnă de companie, pe Ioana, care era soţia demnitarului Huza de la curtea lui Irod. Aceasta bună şi cu frică de Dumnezeu Ioana nu a putut tolera ca să vadă capul Omului lui Dumnezeu zăcând în necurăţie. De aceea ea 1-a dezgropat în ascuns, 1-a dus la Ierusalim şi 1-a îngropat în Muntele Măslinilor.

Neştiind de aceasta, când regele Irod a auzit de minunile prea mari pe care le săvârşeşte Mântuitorul, s-a înfricoşat şi a spus: *Acesta este Ioan Botezătorul [pe care l-am ucis] el s-a sculat din morţi şi de aceea se fac minuni prin El* (Matei 14: 2).

După o mare bucată de vreme, un proprietar bogat şi slăvit a crezut în Hristos şi lepădând poziţie socială şi toată deşertăciunea acestei lumi, s-a făcut monah luându-şi numele de Inochentie. Ca monah, el s-a sălăşluit în Muntele Măslinilor,

chiar la locul unde se afla îngropat capul Botezătorului Ioan. Dorind să-şi zidească o chilie, el a săpat adânc şi a descoperit un vas de pământ în care se afla un cap, ce prin descoperire dumnezeiască a aflat că este al lui Ioan Botezătorul. El a cinstit cu evlavie acele sfinte moaşte, apoi le-a ingropal la loc acolo unde le-a găsit.

Mai târziu, prin pronia Dumnezeiască, aceste sfinte moaşte făcătoare de minuni (adică sfântul cap al Botezătorului Ioan) au călătorit din loc în loc, cufundate în întunericul uitării, până iar au fost descoperite, în sfârşit, sub domnia cucernicei împărătese Teodora, mama lui Mihail şi soţia lui Teofil şi pe timpul Patriarhului Ignatie, acest sfânt cap a fost adus la Constantinopol.

Multe vindecări minunate s-au lucrat la moaştele cinstitului cap al Înaintemergătorului.

Dar este important şi interesant de notat că, deşi în timpul vieţii înaintemergătorul nu a făcut nici o minune, *Ioan nu a făcut nici o minune* (Ioan 10: 41), totuşi, sfintele sale moaşte s-au aflat lucrătoare de nenumărate şi puternice minuni de-a lungul veacurilor, după strămutarea lui la ceruri.

Cântare de laudă la Sfântul Ioan Botezătorul

Să ne rugăm lui Ioan,
Slăvitului Înaintemergător
Al Domnului,
Trâmbiţa Ziditorului,
Robul lui Dumnezeu
Trimis spre ajutorul oamenilor.

Să ne rugăm lui Ioan
Cel înfricoşat şi sfânt,
Ca prin el Dumnezeu Cel Preaînalt
Să se milostivească spre noi.

De primejdii ascunse şi năprasnice
Fereşte-ne pe noi,
Sfinte Părinte Ioane!

Pentru păstrarea curată a Credinţei
Pe acest pământ,
Ajută-ne nouă,
Sfinte Părinte Ioane!

Îndestularea grâului pe acest pământ,
Până la sfârştiul veacurilor
Dăruieşte-ne-o nouă,
Sfinte Părinte Ioane,
Ca în fiecare snop să vedem
În fiecare snop,
Paşii lui Dumnezeu!

La căderea nopţii,
Întăreşte-ne pre noi întru nădejdea
Răsăritului,
Sfinte Părinte Ioane.

O, Sfinte Părinte Ioane,
Ajută-ne nouă ca mai înainte de căderea
Nopţii morţii noastre
întru pocăinţă adevărată să ne îmbrăcăm,
Şi Răsăritul înfricoşatei Judecăţi
Cu nădejde să-l întâmpinăm.

Sfântul Nicolae Velimirovici – Proloagele de la Ohrida - Pomenirea celei de a treia aflări a capului Sfântului Ioan Botezătorul (25 mai)

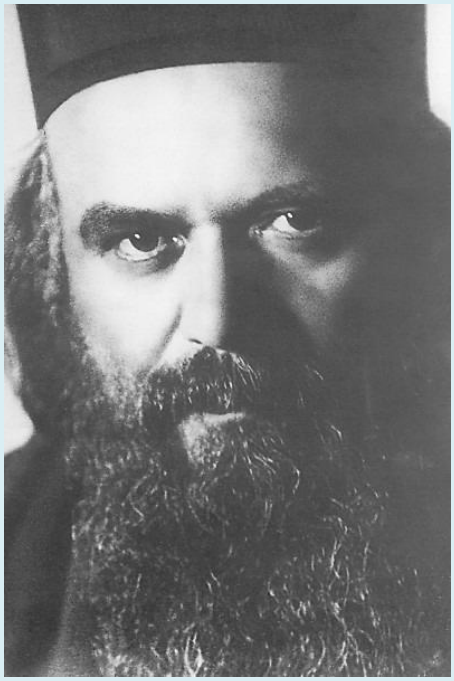

În veacul al optulea, în timpul sângeroasei prigoane împotriva Sfintelor icoane, sfântul cap al Sfântului Ioan Botezătorul a fost adus la Comane, locul de surghiun al Sfântului Ioan Gură de Aur.

Când la anul 850 luptele împotriva cinstirii Sfintelor icoane au încetat, în timpul domniei împăratului Mihail şi pe când Patriarh la Constantinopol era arhiereul Ignatie, cinstitul cap al Sfântului Ioan Botezătorul a fost adus în Cetatea lui Constantin şi aşezat cu cinste în paraclisul Curţii Imperiale.

Pr. Ioniţă Apostolache - „Aflarea capului Sfântului Ioan Botezătorul”, o veche traducere în latină

Secolul al V-lea a adus la Roma cele mai importante traduceri ale Părinţilor din Biserica de Răsărit. Din vremea pontificatului lui Ghelasie I (492-496) au început să fie traduse numeroase surse nomocanonice de la sinoadele greceşti. Între cele mai importante se numără şi lucrarea „Aflarea capului Sfântului Ioan Botezătorul”, tradusă în limba latină de Sfântul Dionisie Exiguul şi cuprinsă în marele său compendiu „Collectio Dionysiana”.

Perioada patristică a făcut ca în cancelariile papale să vină oameni luminaţi, care mânuiau foarte bine instrumentele limbii. Între ei, Sfântul Dionisie Exiguul a fost cu siguranţă „cel mai cunoscut”. De vreme ce vorbea şi studia fluent atât în greacă, cât şi în latină, el a reuşit să producă numeroase traduceri de calitate, în special pe textele sinoadelor greceşti. Deşi a slujit în această ascultare sub zece pontifi, Sfântul Dionisie se leagă în special de numele papei Hormisdas (514-523). În vremea acestuia a reuşit să finalizeze cea de-a treia şi ultima colecţie canonică, oferind totodată lângă traducerea latină şi varianta originală a textului grec. Corpusul canonic al Sfântului Dionisie a fost adunat într-un întreg, alcătuindu-se astfel „Collectio Dionysiana”. Este de asemenea de amintit aici şi despre colecţia celor 41 de decrete sau scrisori papale, strânse din vremea papei Siricius (384-399) până la Anastasie II (496-498).

Lucrarea teologică a Sfântului Dionisie Exiguul, desprinsă în mare parte din cele zece Prefeţe ale traducerilor sale, dezvoltă o dimensiune misionară aparte. Din acest punct de vedere, însemnările sale asigură legătura de gândire şi mărturisire de la Sfântul Ioan Cassian la călugării sciţi. Mai mult, contribuţia sa teologică poate fi

înţeleasă într-o dinamică proprie, contribuind efectiv la soluţionarea unor probleme doctrinare şi de ordin practic din viaţa Bisericii.

Între lucrările traduse de Sfântul Dionisie amintim aşadar: „Viaţa Sfântului Pahomie cel Mare", „Pocăinţa minunată a Sfintei Thaisis", „Aflarea capului Sfântului Ioan Botezătorul". Acestor lucrări li se adaugă alcătuirea unui florilegiu în care a cuprins, „Exempla Sanctorum Patrum", însumând o sută de pasaje patristice prin care se stabileau „mai multe punţi de legătură între fraţii creştini". Toate acestea însumează o contribuţie monumentală pentru literatura patristică apuseană, ţinând cont de atracţia latinilor pentru experienţele mistice ale Părinţilor Orientali şi aşezarea lor recurentă în viaţa comunităţilor monahale apusene.

Din traducerea Sfântului Dionisie despre aflarea capului Sfântului Ioan Botezătorul ştim că, în vremea domniei sale, Iulian Apostatul a dat poruncă să fie risipite moaştele Sfântului Ioan Botezătorul. Dumnezeu a rânduit însă ca ele să fie salvate de doi monahi, care se aflau în apropierea locului unde au fost aruncate. Cinstitele odoare au fost adăpostite în bisericile de lângă Muntele Măslinilor, capul fiind mai întâi aşezat într-o biserică din Ierusalim şi apoi dus la Alexandria. Aici a fost adus împreună cu moaştele Sfântului Proroc Elisei, fiind primite de Sfântul Atanasie cel Mare, „care le-a păstrat într-o livadă până a fost ridicată o biserică în cinstea lor, unde au fost astfel aşezate". Sfântul locaş s-a ridicat abia în vremea Patriarhului Teofil, fiind aşezat în locul numit Karmuz. În 391, împăratul Valens a dorit cu tot dinadinsul ca cinstitul odor să fie adus în Constantinopol. Cassiodor spune că, pe când delegaţia trecea prin apropiere de Calcedon, carul cu boi în care se afla racla cu sfintele moaşte s-a oprit şi nu a mai vrut să înainteze. Văzând în aceasta semn de la Dumnezeu, împăratul a aşezat capul Înaintemergătorului într-o bisericuţă, pe care i-a închinat-o lui. Cea de-a doua aflare a capului s-a împlinit la Emesa, în Siria (453). Povestirea tradusă de Sfântul Dionisie se pare că-i aparţine arhimandritului Marcel din Emesa.

Demersul de a traduce lucrarea „Aflarea capului Sfântului Ioan Botezătorul" a venit la rugămintea „preacinstitului abate Gaudenţiu" (ad Gaudentium Abbatem). În prefaţa lucrării aflăm de asemenea că Înaintemergătorul Domnului s-a arătat în vedenie unor monahi palestinieni, „care au ridicat preasfinţitul lui cap din casa acelui necredincios rege Irod, apoi l-au dus la Emesa, unde mult timp a rămas necunoscut, până ce tot monahilor s-a arătat, la fel acum, prin osârdia smeriţilor monahi, Sfântul Ioan s-a învrednicit să-şi dea pe faţă romanilor povestirea sa, îndemnat, cred eu, de supunerea la o poruncă evlavioasă, prin cei care duc o viaţă singură, să-şi arate slava sa întru Hristos".

Mihai-Alex Olteanu - Întâia aflare a capului Sfântului Ioan Botezătorul, în iconografie

Conform Erminiei picturii bizantine a lui Dionisie din Furna, întâia aflare a capului Sfântului Ioan Botezătorul se zugrăveşte cu următoarele detalii: Unul din planuri cuprinde o casă cu uşa, de sub care coboară o scară până în dreptul unui mormânt descoperit, ce are în el capul Sfântului Ioan. Lângă mormânt sunt zugrăviţi doi călugări, unul ţine în mână o sapă cu două colţuri cu care trage piatra de pe mormânt, iar celălalt ţine în mână o cutie.

Într-un plan mai îndepărtat, aceiaşi doi călugări, unul ţinându-şi haina pe umăr înfăşurată pe cârjă, iar celălalt, înaintea lui, sunt zugrăviţi oferind capul Sfântului Ioan Botezătorul unui om care se îndreaptă spre cetate. Deasupra acelui om se află inscripţia: „Olarul ia de la călugări capul Înaintemergătorului”.

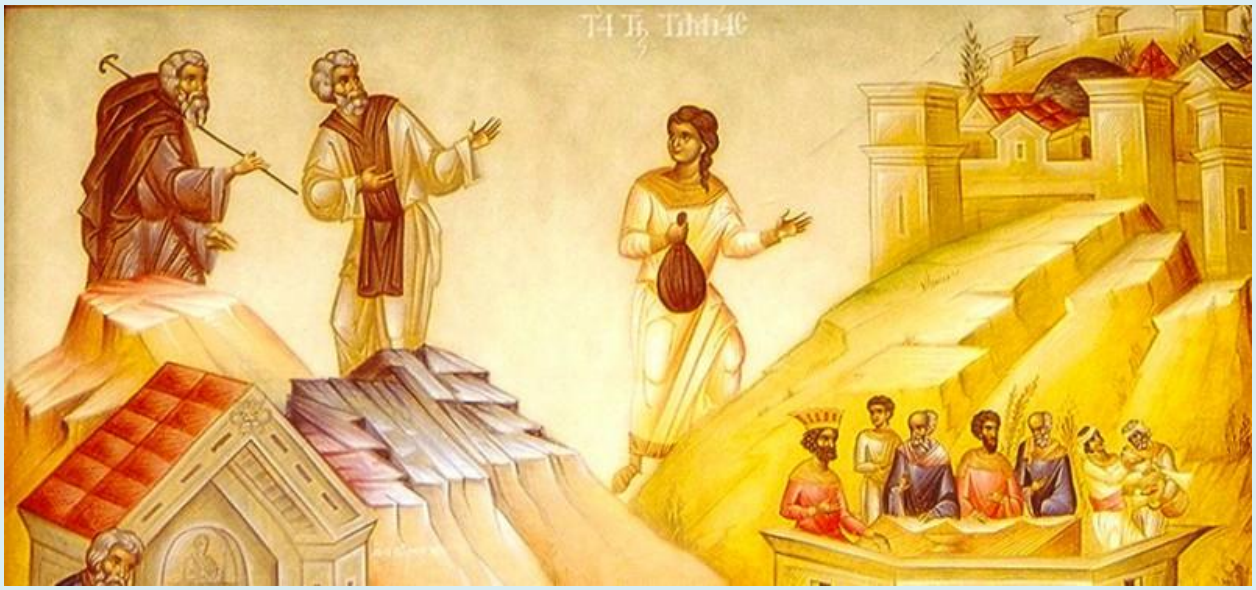

Această scenă a aflării capului Sfântului Ioan Botezătorul mai este zugrăvită şi în icoana aghiografică a Sfântului Ioan.

Mihai-Alex Olteanu - A doua aflare a capului Sfântului Ioan Botezătorul, în iconografie

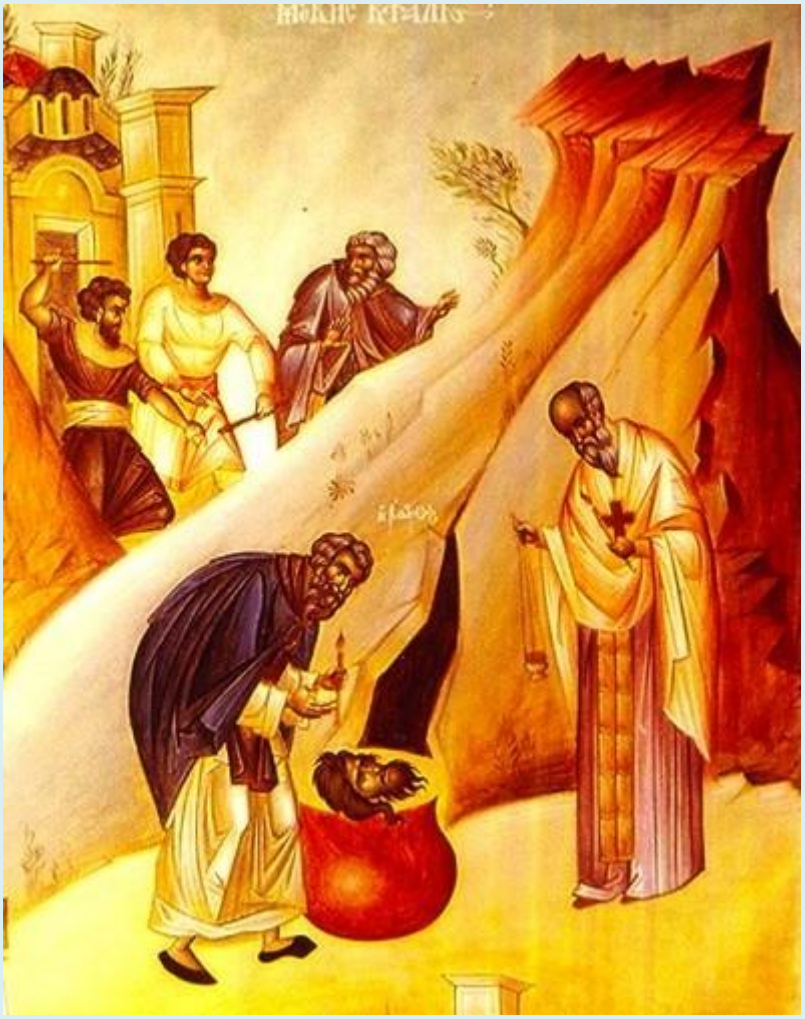

Conform Erminiei picturii bizantine a lui Dionisie din Furna, a doua aflare a capului Sfântului Ioan Botezătorul se zugrăveşte cu următoarele detalii:

Capul Sfântului Ioan Botezătorul se zugrăveşte într-o peşteră, aşezat într-o cupă. Lângă el, stă un preot ţinând făclie şi cădelniţa cu tămâie. În faţa lui este pictat un călugăr puţin aplecat, care ţine într-o mână o făclie, iar cu cealaltă arată către cinstitul cap.

Dionisie mai precizează că în peşteră se vede o „căscioară mititică”.

Într-un plan mai îndepărtat, deasupra dealului, se zugrăveşte un călugăr bătrân cu barba lungă, fugind şi uitându-se înapoi. În urma lui sunt zugrăviţi doi mireni care-

l gonesc lovindu-l cu lemne. Deasupra lor se zugrăveşte inscripţia: „Eustatie arianul se goneşte de cei drept-credincioşi, pentru că precupeţeşte minunile cinstitului cap”.

Această scenă a aflării capului Sfântului Ioan Botezătorul mai este zugrăvită şi în icoana aghiografică a Sfântului Ioan.

Ѡ҆брѣ́тенїе честны́ѧ главы̀ пр҃тѣ́чевы.
И҆ второ́е

Teodor Danalache - Capul Sfântului Ioan Botezătorul

Capul Sfântului Ioan Botezătorul este una dintre cele mai de preţ Sfinte Moaşte ale Bisericii, acesta fiind pierdut şi găsit de mai multe ori. În calendar, Biserica a rânduit a se prăznui trei minunate aflări ale capului Sfântului, anume ***în ziua de 24 februarie***, când găsim scris: Întâia şi a doua aflare a capului Sfântului Ioan Botezătorul şi ***în data de 25 mai***, când se face amintire de a treia aflare a capului Sfântului Ioan Botezătorul.

"Capul Înaintemergătorului, ascuns oarecând în vas de lut, s-a văzut ieşind din sânurile pământului la arătare; care şi râuri de tămăduiri izvorăşte. Căci cu ape a spălat Capul Celui ce acum acoperă cu ape înălţimile cele mai de deasupra şi izvorăşte oamenilor dumnezeiasca iertare: Deci pe acesta ce este după adevăr mărit, să-l fericim şi intru aflarea lui cu bucurie să prăznuim, că el roagă pe Hristos să dăruiască lumii mare milă" (Mineiul pe Februarie).

Capul Sfântului Ioan Botezătorul

Sfântul Ioan Botezătorul s-a născut în satul Ain Karem, la mică distanţă de Ierusalim, fiind fiul Elisabetei, verişoara Maicii Domnului, şi al preotului iudeu Zaharia. Sfântul Ioan s-a născut cu câteva luni mai înainte de Iisus Hristos, căruia i-a şi pregătit calea. ***Retras de tânăr în pustie, postind aspru şi petrecând în neîntrecută rugăciune, Sfântul Ioan va veni în lume, în zona Iordanului, abia la vârsta de 30 de ani, vârsta la care bărbatul este considerat matur şi apt de propovăduire.***

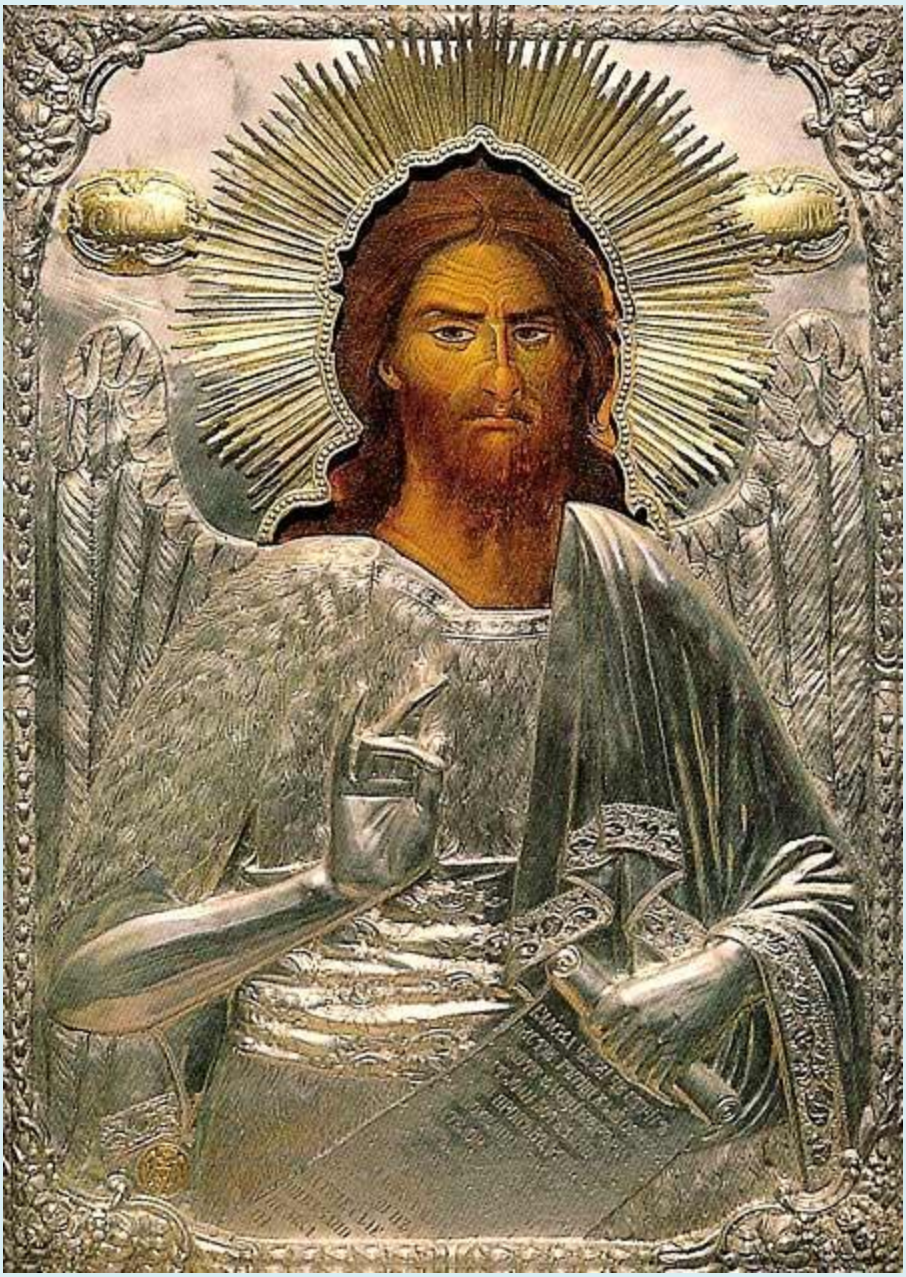

Sfântul Ioan Botezătorul - Icoana din Prodromu

Sfântul Ioan a fost învrednicit de Dumnezeu spre a-L boteza cu apă pe Fiul său cel Unul Născut, Iisus Hristos, pe Acela care va boteza pe om cu Duh Sfânt şi cu foc. Acesta este punctul culminant al vieţii sale sfinte, moment în care Fiul lui Dumnezeu, Făcătorul a toate, şi-a plecat capul sub mâna lui.

Având curajul specific celor care nu cruţă adevărul pentru nimic şi pentru nimeni, el a mustrat personal şi public pe tetrarhul Irod Antipa, care se căsătorise cu fosta soţie a fratelui său vitreg. Viclenia şi mândria Irodiadei a dus la întemniţarea

Sfântului Ioan în Cetatea Maherus - Machaerus din Pereia, loc aflat astăzi în Iordania.

La un mare ospăţ, cu mâncăruri grase, cu vinuri şi băuturi aromate, cu dansuri şi alte desfătări, Salomeea, fiica Irodiadei, a câştigat inima regelui, care i-a zis că îi va da orice îi va cere, până la o jumătate din împărăţia sa. Fata fără minte a întrebat-o pe mama ei ce să ceară, iar aceea, din pizmă şi ură, a cerut capul Sfântului Ioan Botezătorul. Nebunul rege a ascultat pe fată, poruncind tăierea capului Sfântului, în închisoare. Capul Sfântului Ioan a fost adus pe o tipsie (tavă) şi dat fetei, care l-a dat mamei sale.

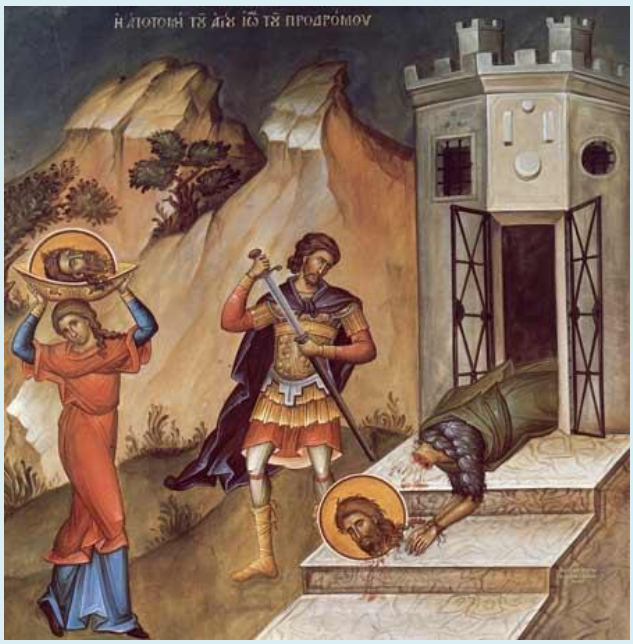

Pentru că se temea că Sfântul Ioan Botezătorul ar putea învia, dacă trupul ar fi fost îngropat alături de cap, neştiutorul Irod nu a dat ucenicilor decât numai trupul sfântului. ***Trupul Sfântului a fost luat de ucenicii săi şi dus în localitatea Sevastia, undeva în Cisiordnia de astăzi, unde l-au şi îngropat.***

Se crede că, mai târziu, în jurul anului 360, împăratul roman păgân Iulian apostatul ar fi ars rămăşiţele Sfântului Ioan Botezătorul. Din trupul sfântului nu ar mai fi rămas nearse decât numai un braţ şi un deget.

Sinaxarul din data de 24 februarie spune că Irodiada, luând capul Sfântului Ioan, a împuns cu un ac mare limba acestuia, care de atâtea ori îi arătase păcatele. Capul Sfântului Ioan Botezătorul a fost îngropat de Irodiada în curtea casei sale, la mare adâncime, în pământ, într-un loc "ascuns şi necinstit".

Despre acest lucru ştia numai Ioana, femeia lui Huza, economul lui Irod, amintită şi în Evanghelia după Luca: "***Ioana, femeia lui Huza, un iconom al lui Irod***" (Luca 8, 3). Despre aceasta ni se spune că slujea Apostolilor din avutul ei, pe când aceştia propovăduiau prin cetăţi. ***Potrivit tradiţiei creştine a Locurilor Sfinte, se crede că Sfânta Ioana a dezgropat capul Sfântului Ioan Botezătorul din curtea Irodiadei şi l-a îngropat în Ierusalim, pe Muntele Eleonului - Muntele Înălţării, într-un vas de lut. Aici este locul care aminteşte de prima aflare a capului Sfântului, loc pe care astăzi se înalţă Mănăstirea rusească Sfântul Ioan Botezătorul.***

Prima aflare a capului Sfântului Ioan Botezătorul

La multă vreme după aceasta, vrednicul Inochentie, aprinzându-se spre viaţa cea monahală, a mers în Ţara Sfântă. Ajuns pe Muntele Eleonului, el îşi zidi aici o chilie smerită. Când vru însă să sape şanţul pentru a pune temelia unei mici bisericuţe, el dădu peste nepreţuita comoară: capul Sfântului Ioan Botezătorul. Nevoitorul a ţinut capul Sfântului în bisericuţa sa. Când s-a apropiat însă de trecerea la cele veşnice, spre a nu fi găsit şi pângărit de păgânii ce se înmulţiseră în zonă, el îl luă şi îl ascunse din nou în pământ, în acelaşi loc.

A doua aflare a capului Sfântului Ioan Botezătorul

Capul Sfântului Ioan Botezătorul s-a păstrat îngropat pe Muntele Înălţării până în vremea Sfinţilor Împăraţi Constantin şi Elena. În vremea Sfinţilor Împăraţi, doi monahi nevoitori din Răsărit veniră să se închine la Locurile Sfinte. Unuia dintre ei i s-a arătat în vis Sfântul Ioan, care i-a descoperit cele cu privinţa la capul său cel sfânt. Necrezând nici unul dintre cei doi, Sfântul Ioan li s-a arătat încă o dată celor doi, la câteva zile distanţă, zicându-le: "Toată necredinţa şi lenevirea lepădând-o, faceţi ceea ce v-am poruncit."

Se zice apoi că cei doi au luat capul Sfântului şi l-au pus într-un sac de piele de cămilă, purtându-l cu ei pe unde călătoreau. Împrietenindu-se pe cale cu un negustor olar din Emesa, din Siria, ei au dat şi aceluia sacul, spre a-l căra o bucată de drum. Luând sacul, Sfântul Ioan i s-a arătat acestuia, spunându-i: "Lăsând pe călătorii tăi, fugi de dânşii cu acest sac, pe care îl ai în mâini." Aceasta a vrut-o sfântul din pricina necredinţei monahilor cea de la început şi din pricina lenevirii cea de pe cale, ei încredinţând Sfintele Moaşte unui necunoscut.

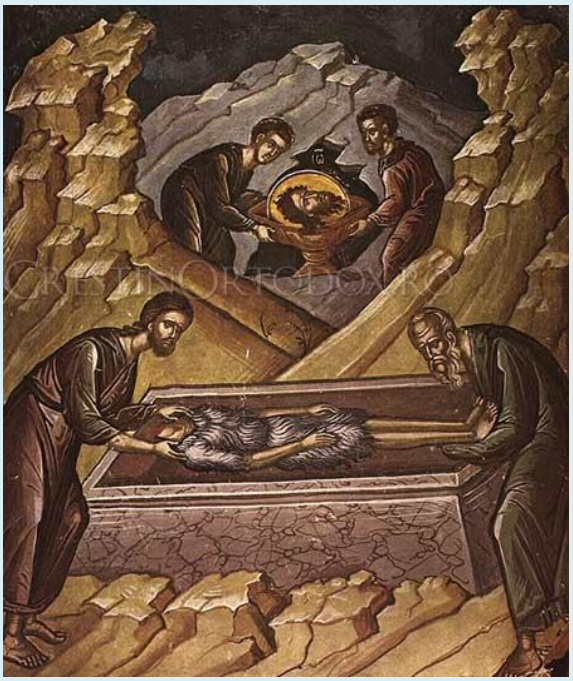

Mult a fost cinstit şi iubit capul Sfântului de către acest olar din Emesa, întreaga lui casă fiind binecuvântată de sfânt. La moartea acestuia, el a luat capul cel sfânt şi l-a aşezat într-un sicriu pecetluit, pe care l-a încredinţat, mai apoi, surorii sale, căreia i-a spus să nu umble la el până ce Sfântul Ioan însuşi nu va voi acest lucru. Astfel, mai multe generaţii au moştenit şi păstrat sicriul cu Moaşte.

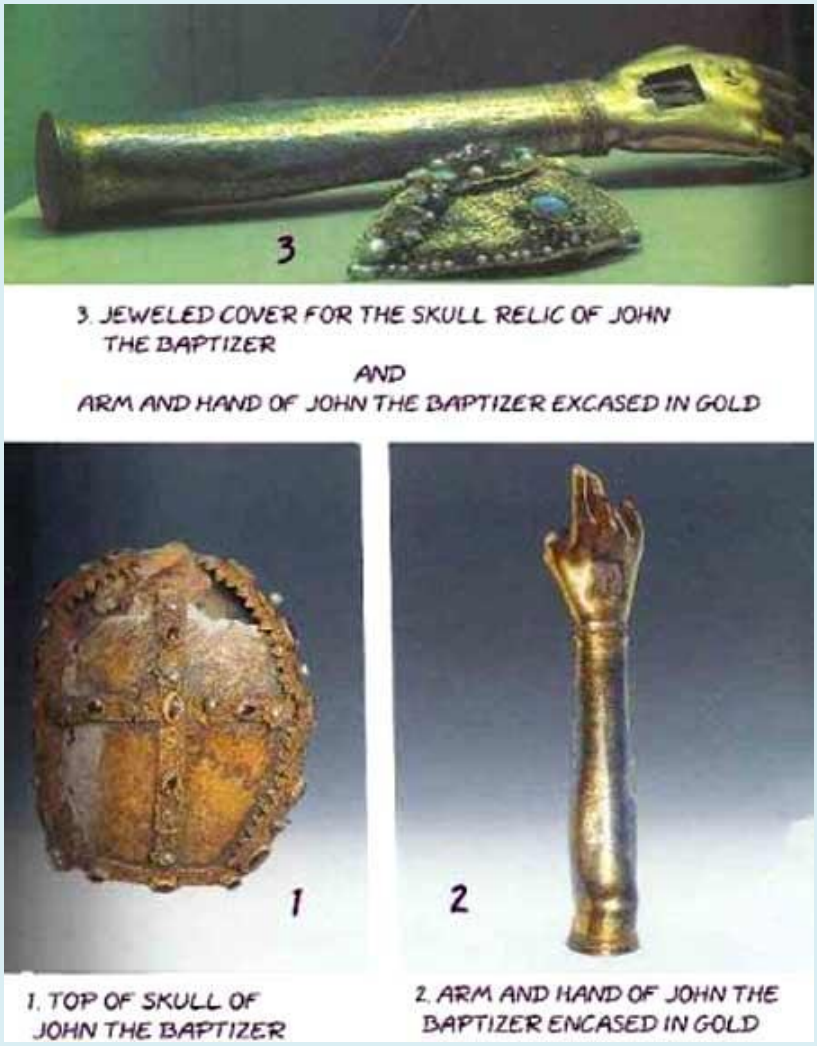

Capul Sfântului Ioan Botezătorul - Moaşte din Topakapi

În cele din urmă, capul Sfântului a ajuns la un monah numit Eustatie, locuitor într-o peşteră de lângă Emesa. Deşi acesta nu era cu viaţă curată, având păcate şi învăţând greşit lumea, se făceau multe minuni prin Moaştele sfântului.

Călugărul ascundea de toţi nepreţuita comoară, spunând tuturor că pentru rugăciunile lui se fac minunile. Văzând oamenii reaua viaţă a călugărului, ei rugară pe episcop să îl alunge de la ei. Eustatie mai ceru o zi răgaz, spre a pleca singur. Noaptea, el îngropă capul Sfântului în pământ, spre a-l lua altă dată.

A treia aflare a capului Sfântului Ioan Botezătorul

Imediat după plecarea lui, nişte călugări cu viaţă sfântă se aşezară în peştera lui. Lângă peştera aceasta se va zidi, în timp, o mănăstire. ***Arhimandritul Marcel este cel care a găsit capul Sfântului, el mărturisind: "Bine este cuvântat Domnul***

nostru Iisus Hristos, că m-a învrednicit pe mine, Marcel, robul Său, a fi văzător al vedeniei de faţă, care mi s-a făcut în 18 zile ale lunii februarie, în săptămâna din mijlocul postului sfintelor 40 de zile, descoperindu-se în somn noaptea, căci am văzut toate porţile mănăstirii noastre deschise. Deci m-am înfricoşat şi mi se părea că ies să le închid. Apoi iarăşi am văzut un râu trecând prin poarta mănăstirii, şi mă miram de unde iese acea mulţime de apă. Pe când gândeam aceasta, am auzit un glas de multe cete, venind spre noi dinspre răsărit, cu sunet mare, iar fiecare ceată avea deosebit grai şi striga: "Iată, se arată Sfântul Ioan, Botezătorul lui Hristos".

Sfântul Simeon Metafrast, în Viaţa cuvioasei Matroana, scrie şi el despre această aflare a cinstitului cap al Mergătorului Înainte, el spunând că *"Marcel, Ghenadie şi Chiriac au mers la episcop şi au spus lui Uranie (episcopul Emesei în acea vreme), cele despre o minune dintr-o peşteră. Episcopul, cunoscând că este un lucru mare, a luat pe clericii săi şi au mers la locul acela, în peştera în care altă dată locuia Eustatie, ereticul. Şi făcând rugăciune, a poruncit episcopul ca în locul acela să sape pământul. Acolo a fost găsit Sfântul cap al lui Ioan."*

În anul 453, episcopul Uranie al Emesei, va lua cinstitul cap al Sfântului Ioan şi-l va aşeza în biserica cea mare a cetăţii Emesa, Siria.

Capul Sfântului Ioan Botezătorul - Comani, Constantinopol, Amiens

În vremea de tristă amintire a iconoclasmului, când icoanele au fost prigonite, ***capul Sfântului Ioan a fost îngropat la Comani, unde a fost îngropat şi trupul Sfântului Ioan Gură de Aur.*** În cetatea Comani, Sfântul cap a stat până în vremea împăratului Mihail, fiul lui Teofil şi al maicii sale Teodora, împărăteasa, cei ce au restabilit dreapta credinţă, pe vremea împărăţiei căruia, prin dumnezeiască arătare, iarăşi s-a aflat Sfântul cap al Sfântului Ioan.

De aici, capul Sfântului va fi dus în Constantinopol de către Sfântul patriarh Ignatie, în anul 860, în vremea împăratului Mihail. ***În cetatea Constantinopol, Sfântul cap a fost aşezat în Biserica Sfântului Ioan, în locul Edomon cel prea frumos, zidit prin împărătească rânduială.***

În anul 1204, în vremea cruciadelor, cruciaţii vor lua o parte din capul Sfântului Ioan Botezătorul, aflat la acea vreme încă în Constantinopol, şi îl vor duce în Franţa, unde îl vor şi aşeza într-o biserică din Amiens (astăzi, ele se află în Catedrala din Amiens). Sfintele Moaşte se află aici încă şi astăzi.

O altă tradiţie legată de capul Sfântului Ioan este aceea care zice că acesta ar fi fost salvat şi dus la Alexandria, în Egipt, iar mai apoi la Constantinopol, în Turcia, de unde a fost dus în provincia Poitou, în Franţa, de către regele francon Pippin al III-lea (715-768).

Moaştele Sfântului Ioan Botezătorul

Partea din faţă a Capului Sfântului Ioan Botezătorul
catedrala din Amiens, Franţa

Partea din spate a capului Sfântului Ioan Botezătorul
Biserica Sf. Silvestru din Roma, Italia

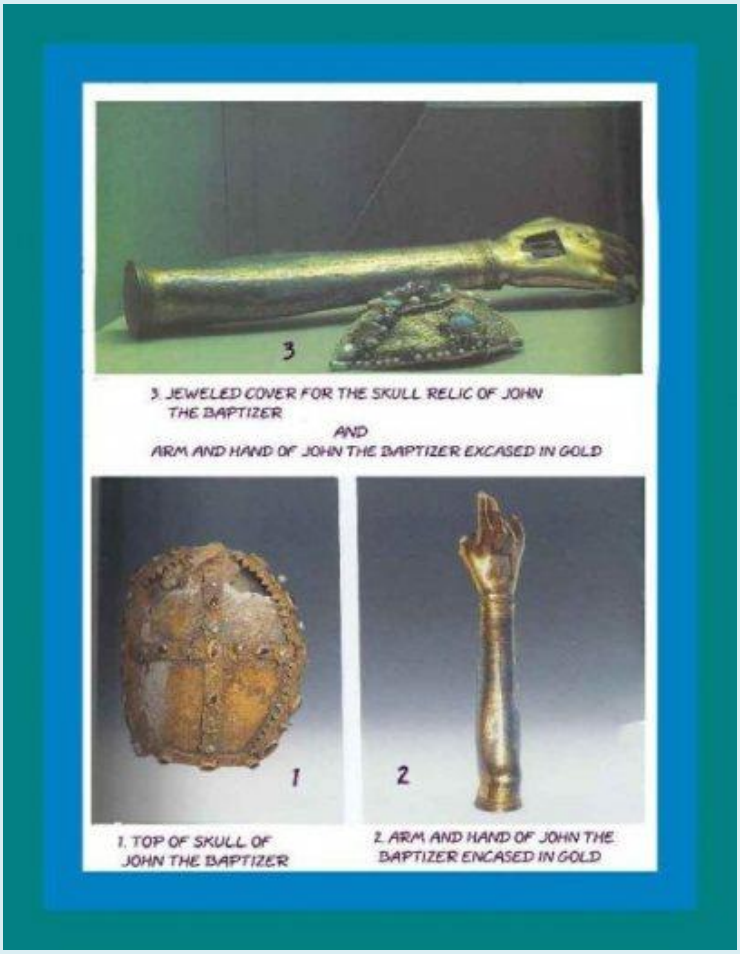

Partea de sus a capului Sfântului Ioan Botezătorul, antebraţul şi palma stângă
Palatul Topakapi, Istanbul, Turcia

Antebraţul şi palma dreaptă a Sfântului Ioan Botezătorul
Mănăstirea Dionisiu, Sfântul Munte Athos

Palma dreaptă a Sfântului Ioan Botezătorul de la Mănăstirea Dionisiu văzută fără ferecătura din aur

Aceste moaşte au fost dăruite de Sfântul voievod Neagoe Basarab în schimbul moaştelor Sfântului Nifon, patriarhul Constantinopolului, care acum sunt aşezate în catedrala mitropolitană din Craiova.

La Sihla este o raclă cu Moaştele Sfântului Nicolae, Sfântului Gheorghe Hozevitul, Sfântului Ioan Botezătorul, Mironosiţei Maria Magdalena, Sfintei Filofteia, Sfântului Calinic de la Cernica, Sfântului Ioan cel Nou de la Suceava etc

Părintele Sofian Boghiu – Cuvânt despre moaştele Sfântului Ioan Botezătorul

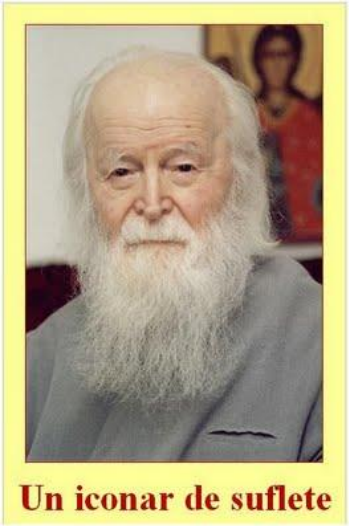

"Capul lui, fraţi creştini, a urmat nişte „drumuri" mai speciale. El a fost recuperat din palatul Irodiadei şi purtat, ca un odor de mare preţ, prin Siria, Mesopotamia, Egipt, iar astăzi este într-o moschee din Damasc, ridicată pe ruinele unei catedrale închinate Sfântului Ioan Botezătorul. Acolo vin mulţi bolnavi, mai ales orbi. Te impresionează privirea lor, fixată undeva în gol… ***Am întrebat pe cineva: „Ce aşteaptă aceştia, de stau aici de atâta vreme?" şi mi s-a răspuns: „Foarte mulţi dintre ei se vindecă".***

Trupul Sfântului Ioan a rămas îngropat în Sevastia până la anul 362, când Iulian Apostatul a vrut să-l ardă, împreună cu alte sfinte moaşte. Creştinii l-au scos din mormânt - era cu trupul întreg - şi l-au dus în Alexandria, punând în locul lui alte oseminte care au fost arse de tiranul împărat. ***Despre trupul lui nu mai ştim nimic.***

Înainte de asta, Sfântul Luca, trecând prin Sevastia, ia mâna dreaptă a Sfântului Ioan şi o duce în Antiohia, păstrând-o cu foarte mare cinste. În timpul lui Iulian au ascuns-o într-un zid, ca s-o ferească de furia tiranului, apoi a ajuns la Athos. Astăzi această mână este la Mănăstirea Sfântului Dionisie şi cu ea se sfinţesc apele.

Iar ***capul lui, aşa cum am mai spus, este într-un sicriu, într-o moschee din Damasc***.

Odată, nişte musulmani au lovit cu toporul în acest sicriu, spunând: „Ce caută ghiaurul acesta aici?". Din sicriu au început să curgă valuri de sânge, ţâşnea sângele din sicriu şi din marmură. Şi ei s-au speriat foarte tare şi au chemat

preoţii ortodocşi să vină să facă rugăciuni ca să oprească aceste valuri de sânge care au umplut moscheea... De-atunci, deşi sunt musulmani, ei au un mare respect faţă de Sfântul Ioan.

Fraţi creştini, să nu uitaţi încă un amănunt. ***Trupul omenesc este tot aşa de valoros ca şi sufletul. „Trupul este templu al Duhului Sfânt, iar voi nu sunteţi ai voştri, ci ai lui Dumnezeu" - spune Sfântul Pavel.*** Cu atât mai mult copilul care ia fiinţă în pântecele mamei, este al lui Dumnezeu. **Şi cine va strica templul acesta, îl strică Dumnezeu pe el" -** ***spune Sfântul Pavel.*** Şi apoi, ce ştii tu ce va fi cu pruncul acesta? Când s-a născut Sfântul Ioan Botezătorul, cei din jur se întrebau: ***„Ce va fi cu pruncul acesta?"*** Era un pui de om, fără nici un alt semn deosebit.

Câţi prunci nu se nasc fără multe semne de oameni mari, şi ajung oameni mari cu adevărat. Câţi prunci ar putea să se nască şi nu se nasc, pentru că mamele îi ucid - şi nu ştiu ce ucid, poate un mare preot, sau un arhiereu, sau poate un om de geniu**.** *Îl ucid. Pentru ce? Pentru că e „incomod". Preferă să-l omoare, copilul acesta [e] ucis şi aruncat la gunoi sau la câini, ca un pumn de gunoi. Şi cred că au terminat cu el… Nu, nu au terminat, pentru că sufletul lui ţipă acolo, înaintea lui Dumnezeu.*

Tu omori trupuşorul lui, dar sufletul se întoarce înapoi, pentru că omul şi femeia au stricat vasul lui. Şi ţipă straşnic pruncul înaintea lui Dumnezeu, împotriva mamei ucigaşe şi a tatălui ucigaş! Pentru că amândoi sunt vinovaţi, şi soţul este la fel de vinovat înaintea lui Dumnezeu şi vor da socoteală amândoi pentru această crimă… V-am spus aceste lucruri în legătură cu naşterea Sfântului Ioan Botezătorul. Nu vă ucideţi pruncii, lăsaţi-i să se nască, să-i creşteţi aşa, cu toată greutatea. Nu uitaţi că şi dumneavoastră aţi fost prunci, şi cineva s-a ostenit cu fiecare din dumneavoastră, cu fiecare din noi.

Sfântul Ioan a fost ucis cu un an înainte de patimile Domnului. Vă spuneam că trupul lui a rămas îngropat acolo, în închisoare, iar capul a rămas la palatul lui Irod, iar apoi a fost luat de acolo şi păstrat cu foarte mare grijă de către ucenicii lui, ca un odor de mare preţ, un odor sfânt, care-i scăpa din foarte multe primejdii. Din cauza prigoanelor care au urmat, acest sfânt cap a fost păzit şi ascuns**.** ***Din când in când numai, îşi face simţită prezenţa - aşa cum izbucnesc uneori izvoare de sub pământ - şi apare odată la Edessa altădată în Egipt… Iar acum este în Damasc, într-o mare moschee, aşa cum v-am spus, o moschee construită pe locul unei catedrale.*** Am văzut şi eu această moschee luxoasă, cu lampadare şi covoare. Este acolo un mic paraclis acoperit cu email verde şi cu pereţi de sticlă. ***Acolo înăuntru este capul Sfântului Ioan Botezătorul.*** În jurul

acestui paraclis stau foarte mulţi orbi, în genunchi sau turceşte, într-o tăcere care te uimeşte. Stau şi nu văd nimic, dar ochii lor dinlăuntru sunt deschişi. Ei se roagă şi foarte mulţi se vindecă. ***Ce spun ei numai Dumnezeu ştie, dar, în mod sigur, primesc foarte mult ajutor de la capul Sfântului Ioan.*** *Se revarsă foarte multe minuni de acolo asupra acestor musulmani… Vin şi foarte multe femei musulmane, cu copii în braţe, şi se sprijină de bara care înconjoară mormântul, acel sicriu. Îl înconjoară de trei ori, apoi pleacă la treburile lor… pleacă cu faţa veselă… Pun şi un fel de pomelnice într-un locşor anume de lângă acel sicriaş. Sunt acolo grămezi de rugăciuni către Sfântul Ioan Botezătorul este un semn de mare veneraţie pentru acest sfânt.*

Este în calendar o sărbătoare numită Soborul Sfântului Ioan Botezătorul. Aceasta înseamnă sărbătoarea pământească şi cerească a Sfântului Ioan. ***El este fiinţa de legătură dintre profeţi şi apostoli. E marele pustnic şi marele celib şi totodată, primul martir din lumea creştină: el moare pentru sfinţenia vieţii de familie.*** ***S-a spus despre el că venea „în duhul şi puterea lui Ilie” - acel profet temut, care zguduia conştiinţele într-o vreme când lumea intrase intr-o mare criză duhovnicească…****“.*

(din: Părintele Sofian, Editura Bizantină, 2007, Bucureşti)

Mâna Sfântului Ioan Botezătorul

Aducerea prea cinstitei şi Sfintei sale mâini în cetatea împărătească a Constantinopolului

A doua zi după dumnezeiasca Arătare, am luat dintru început, de la Sfinţii Părinţi, să prăznuim Soborul sfinţitului prooroc înaintemergătorului şi Botezătorului Ioan, ca unul care a fost slujitor al tainei dumnezeiescului Botez al Domnului. Şi s-a aşezat şi acest praznic pe lângă celelalte praznice ale sale, pentru a nu trece sub tăcere nici una din faptele lui minunate.

În această zi se mai prăznuieşte şi aducerea preacinstitei sale mâini la Constantinopol, care s-a întâmplat în următorul chip: ***Sfântul evanghelist Luca, ajungând în cetatea Sevastiei, unde se spune că a fost îngropat trupul înaintemergătorului, şi luând de acolo mâna dreaptă a proorocului, a adus-o în cetatea lui, la Antiohia, unde prin ea s-au săvârşit multe minuni.***

Una dintre aceste minuni este şi aceasta: ***Un balaur îşi avea cuibul în preajma cetăţii Antiohiei. Pe acest balaur, locuitorii păgâni de acolo îl socoteau a fi***

dumnezeu şi-l cinsteau cu jertfe, în toţi anii; iar Jertfa adusă lui, era un om. Balaurul târându-se afară din cuibul său, şi arătându-se înspăimântător la vedere, căsca gura mare, lua jertfă şi o sfâşia cu dinţii.

Şi trecând timpul, a venit şi rândul unuia dintre creştini să dea pe fiica sa balaurului. De aceea tatăl fetei, alese ca jertfă, se ruga lui Dumnezeu şi sfântului Ioan Botezătorul, ca să i se izbăvească fiica de moartea cea amară. Şi i s-a luminat cugetul să facă următorul lucru: a cerut să se închine la sfânta mână a sfântului Ioan; şi în timp ce săruta mâna, el a rupt cu dinţii, în ascuns, degetul cel mare de la mâna sfântului; şi dobândind ceea ce dorea, a ieşit din biserică. Iar când a sosit ziua de jertfă şi era adunat tot poporul, a mers şi tatăl fetei ducând pe fiica sa. Şi apropiindu-se de balaur, care căsca gura şi aştepta jertfa, i-a aruncat în gâtlej sfântul deget al înaintemergătorului. Iar odată cu aceasta, balaurul a murit. Şi tatăl s-a întors acasă, cu fiica sa vie, povestind minunata ei izbăvire. Iar mulţimea poporului, minunându-se de această mare minune, a mulţumit lui Dumnezeu şi Sfântului Ioan, zidind o biserică mare închinată Sfântului.

***

Se mai spune iarăşi ca la praznicul Înălţării cinstitei Cruci, era înălţată de arhiereu şi această cinstită mână a Botezătorului. Şi când se înălţa, uneori se desfăceau degetele, iar alteori se strângeau, şi desfacerea degetelor însemna belşug de roade, iar strângerea, lipsă şi nerodire.

Pentru aceasta mulţi împăraţi, dar mai ales împăraţii Constantin şi Romano, Porfirogeneţii, care au împărăţit în anii 912-959, doreau să dobândească cinstita mână, pentru ca nu cumva să ajungă acest odor în mâinile păgânilor.

Deci în vremea lor s-a făcut mutarea cinstitei mâini a înaintemergătorului, prin diaconul Iov, de la biserica Antiohiei şi a fost adusă la Constantinopol, chiar în seara dumnezeieştii Arătări, la Vecernie, când este obiceiul să se săvârşească de către creştini Agheasma. Iar iubitorul de Hristos împărat, sărutând cu dor această sfântă mână, a aşezat-o în palatul împărătesc.

Miracolul moaştelor Sfântului Ioan Botezătorul

Moaştele lui Ioan Botezătorul, mai bine zis mâna dreaptă a acestuia a trecut prin numeroase aventuri de când a fost despărţită de trup acum două mii de ani, relatează presa britanică.

Mii de credincioşi s-au adunat începând de miercuri în Moscova cu ocazia evenimentelor dedicate întoarcerii în Rusia a mâinii drepte a lui Ioan Botezătorul. Capul Bisericii Ortodoxe Ruse, patriarhul Alexei al II-lea, a condus cu această ocazie serviciul religios din catedrala cu hramul Hristos Mântuitorul.

Moastele vor fi aşezate în catedrala moscovită timp de două săptămâni după care va fi purtată în pelerinaj pe tot cuprinsul Rusiei, ajungând şi în Ucraina şi Bielorusia.

Moaştele, care în mod normal se află în posesia Bisericii din Muntenegru, se află zilele acestea în Rusia - unde au ajuns pentru prima dată de când au fost scoase ilegal din ţară după revoluţia din 1917.

În posesia ţarilor ruşi

Conform tradiţiei creştine, ***Sfântul evanghelist Luca, ajungând în cetatea Sevastiei, unde se spune că a fost îngropat trupul lui Ioan Botezătorul, a luat de***

acolo mâna dreaptă a proorocului, a adus-o în cetatea lui, la Antiohia, unde prin ea s-au săvârşit multe minuni, printre care şi ce-a a balaurului.

Se spune că un balaur îşi avea cuibul în preajma cetăţii Antiohiei. Pe acest balaur, locuitorii păgâni de acolo îl socoteau a fi dumnezeu şi-l cinsteau cu jertfe, în toţi anii; iar jertfa adusă lui era un om. Balaurul, târându-se afară din cuibul său, şi arătându-se înspăimântător la vedere, căsca gura mare, lua jertfă şi o sfâşia cu dinţii. Şi, trecând timpul, a venit şi rândul unuia dintre creştini să dea pe fiica sa balaurului. De aceea, tatăl fetei alese ca jertfă s-a rugat lui Dumnezeu şi Sfântului Ioan Botezătorul, ca să i se izbăvească fiica de moartea cea amară.

Şi i s-a luminat cugetul să facă următorul lucru: a cerut să se închine la sfânta mână a Sfântului Ioan; şi în timp ce săruta mâna, el a rupt cu dinţii, în ascuns, degetul cel mare de la mâna sfântului; şi dobândind ceea ce dorea, a ieşit din biserică.

Iar când a sosit ziua de jertfă şi era adunat tot poporul, a mers şi tatăl fetei ducând pe fiica sa. Şi apropiindu-se de balaur, care căscase gura şi aştepta jertfă, i-a aruncat în gâtlej sfântul deget al Înaintemergătorului. Iar odată cu aceasta, balaurul a murit. Şi tatăl s-a întors acasă, cu fiica sa vie, povestind minunata ei izbăvire. Iar mulţimea poporului, minunându-se de această mare minune, a mulţumit lui Dumnezeu şi Sfântului Ioan, zidind o biserică mare închinată Sfântului.

Din 1799 moaştele sfinte au aparţinut ţarilor ruşi, dar au fost scoase din ţară de către Maria Fiodorovna în 1917 pentru a o feri de furia anti-creştină a bolşevicilor. Din acel moment, ***mâna dreaptă a lui Ioan Botezătorul a fost păstrată în Germania, Iugoslavia şi Muntenegru.***

Şi-a recăpătat sănătatea

Acum, *Vladimir Mastukov, un pensionar care nu-şi mai putea folosi picioarele în urma unui accident vascular pe care l-a suferit acum cinci ani, a fost şi el să sărute moaştele Sfântului, care se aflau într-o raclă aurită. Peste doar câteva momente, el a fost stupefiat să descopere că şi-a recăpătat mobilitatea, şi chiar a reuşit să iasă din Catedrala Hristos Mântuitorul fără ajutorul cârjelor sale. Martorii oculari l-au putut auzi când relata că "am simţit cum trupul mi s-a luminat. Îţi mulţumesc Doamne!".*

De când au fost aduse cu avionul într-o raclă blindată, moaştele au declanşat în Rusia o adevărată fervoare religioasă. Mii de oameni austat chiar şi 11 ore la coadă pentru a putea ajunge în fata moaştelor. Corespondenţii locali ai ziarelor ruseşti relatează că au venit părinţi cu copii mici, bătrâni care "fac cu schimbul la coadă" pentru a putea să ajungă în catedrală.

Nici oboseala, nici vremea schimbătoare nu au reuşit să-i descurajeze pe credincioşi, care aşteaptă cu răbdare să le vină rândul. Unii oameni au povestit reporterilor veniţi la faţa locului că nu s-au împrăştiat nici când s-a declanşat o furtună, chiar de sărbătoarea Sfintei Treimi. Ei au relatat că au fost udaţi până la piele, dar nu au plecat şi nu s-a îmbolnăvit nimeni. În jurul catedralei pluteşte o atmosferă deosebită, de calm şi linişte, autorităţile declarând că nu s-au înregistrat - în ciuda aglomeraţiei - nici un fel de probleme şi nici un act de huliganism.

"*Am simţit că trebuie să ajung aici. Nu pot să descriu în cuvinte ce am simţit când am ajuns în faţa sfintelor moaşte. Oricum, imediat ce le-am atins, am ştiut că viaţa mea se va schimba. A mea şi a celor apropiaţi mie. Acum cred că totul va fi mult mai uşor, mă simt protejat*", a declarat Vadim Marushenko din oraşul siberian Omsk, unul dintre credincioşii care ajunsese la moaşte.

Mâna dreaptă a lui Ioan Botezătorul va sta în Moscova până la data de 16 iunie, după care va ajunge şi în alte oraşe ruseşti ca Nizhnii Novgorod, Ecaterinburg, Chelyabinsk, St. Petersburg şi Rostov pe Don. De asemenea, moaştele vor mai fi duse şi la Minsk şi Kiev. (M. Bâca)

Moaştele Sfântului Ioan Botezătorul descoperite în Bulgaria

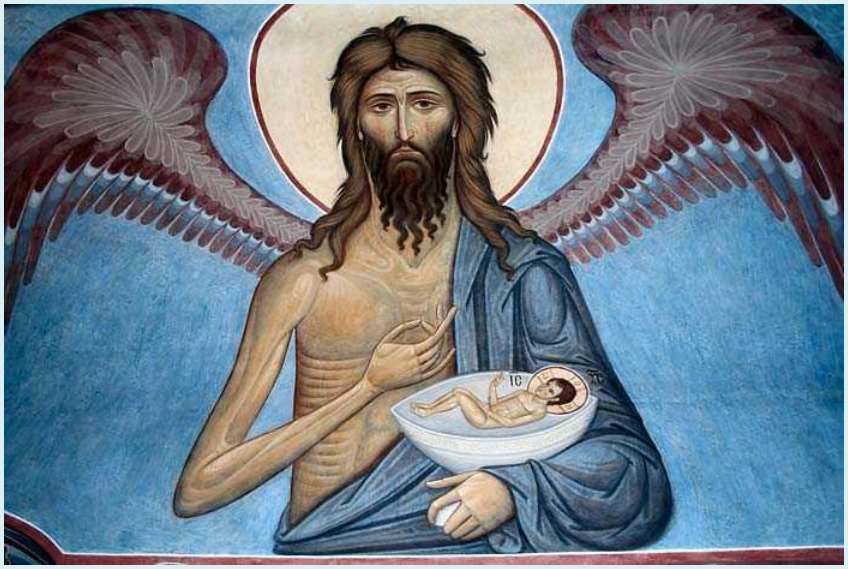

Moaştele descoperite, duminică, în oraşul Sozopol din sudul Bulgariei, sunt, într-adevăr, părţi dintr-un braţ şi un picior ale Sfântului Ioan Botezătorul, au confirmat autorităţile de la Sofia. Vestea a trimis un val de emoţie în întreaga lume creştină şi l-a entuziasmat într-atâta pe ministrul bulgar pentru Diaspora, istoricul Bodijar Dimitrov, astfel că a proclamat oraşul Sozopol drept "Noul Ierusalim".

Biserica Ortodoxă Bulgară pierduse urma moaştelor (donate de Patriarhia de la Constantinopol) de sute de ani, iar ele nu au ieşit la inveală cu uşurinţă după ce interesul legat de Insula Sfântului Ioan Botezătorul din sudul litoralului bulgar a început să se manifeste acum 25 de ani. Duminică însă, arheologii au găsit o raclă de alabastru, zidită în altarul unei biserici cu hramul Sfântului.

Arheologii au deschis racla în prezenţa unor reprezentanţi ai Bisericii, istorici, jurnalişti şi parlamentari, punând capăt controverselor seculare privind dispariţia moaştelor. În urma decapitării la ordinul regelui Irod, trupul Sfântului. Ioan Botezătorul a fost îngropat în nordul Israelului de azi, apoi, în primele veacuri creştine, părticele din moaştele sale au ajuns în Grecia, Muntenegru şi Egipt.

Acum, ministrul Bodijar Dimitrov speră ca o biserică închinată Sfântul Gheorghe în oraşul Sozopol - care a fost aleasă pentru a găzdui moaştele recent descoperite - să devină un centru de pelerinaj. ***Biserica dispune şi de o bucăţică din Sfânta Cruce, oferită de premierul Boiko Borisov, şi de moaşte ale Sfântului Andrei, primite de la Patriarhul de la Constantinopol, Bartolomeu I.***

“Acestea sunt moaşte creştine esenţiale, de la cei mai vechi sfinţi”, a declarat Dimitrov, care este convins că şi oraşul ar putea reprezenta o atracţie turistică, fiind una dintre cele mai vechi localităţi atestate pe litoralul Mării Negre.

Acesta a fost colonizat de greci, în frunte cu filozoful Anaximandru, în jurul anului 610 î.Hr. Încă dinainte de migraţia bulgarilor în Peninsula Balcanică, Sozopol era un centru creştin, cu episcop propriu.

Întâia și a doua aflare a capului Sfântului prooroc Ioan Botezătorul (24 februarie)

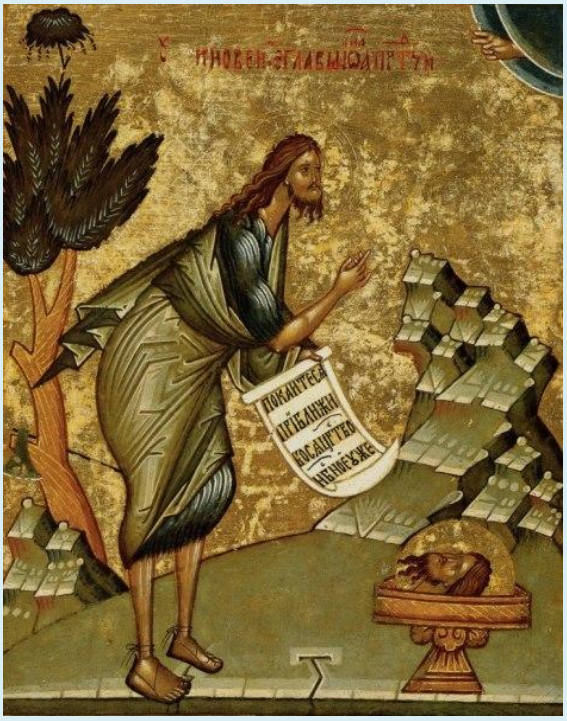

Cinstitului și slăvitului Botezător al Domnului i s-a tăiat capul după voia și prin uneltirea Irodiadei, femeia lui Irod. Dansând Salomeea, fiica sa, dinaintea lui Irod, o sfătui să ceară acestuia ca răsplată capul Sfântului prooroc al Domnului, ceea ce copila și făcu.

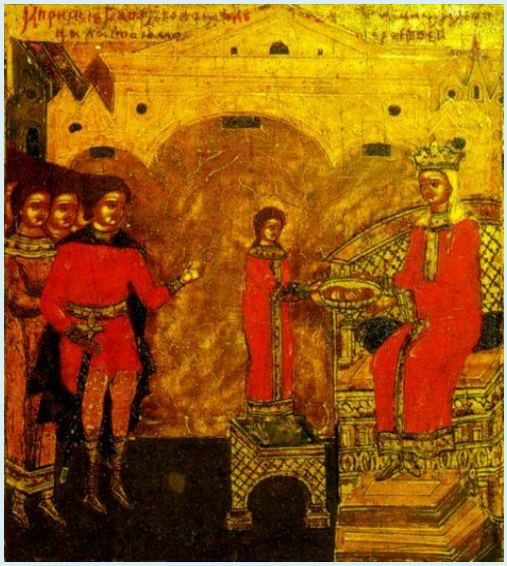

Apoi Irodiada porunci ca trupul să nu fie îngropat laolaltă cu capul, temându-se că prea minunatul prooroc avea să învieze. Drept aceea, ea luă capul şi-l îngropă adânc în pământ, într-un loc îndepărtat şi plin de necinste. Însă Irodiada avea o slujnică ce-o însoţea, pe nume Ioana, femeia lui Huza, intendentul (administratorul) de la curtea lui Irod.

Buna şi cucernica Ioana nu putu suferi să vadă zăcând în locul cel plin de necinste capul dumnezeiescului om şi dezgropându-l în taină, îl duse la Ierusalim şi-l îngropă pe Muntele Măslinilor.

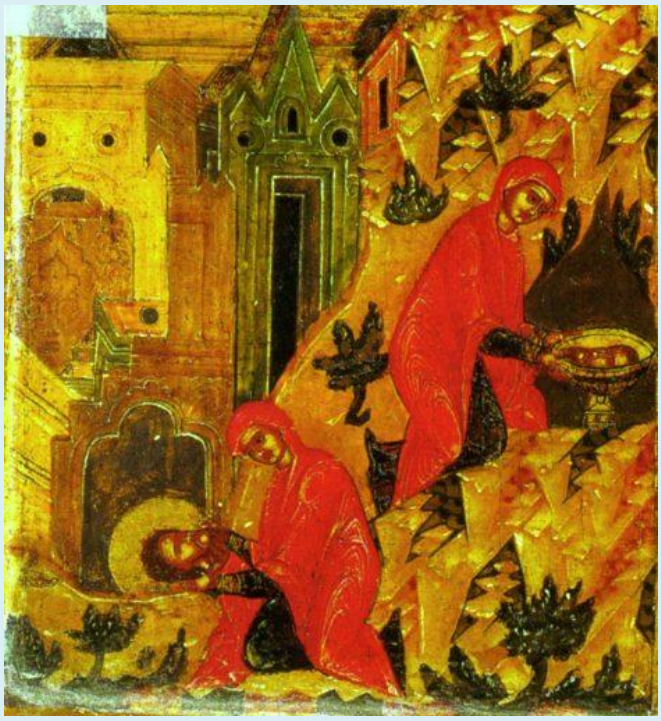

Regele Irod, neştiind de aceasta, se înfricoşă auzind că Iisus săvârşea minuni mari şi zise:
- Acesta este Ioan Botezătorul [pe care l-am tăiat]; el s-a sculat din morţi şi de aceasta se fac minuni prin el. (Matei 14, 2)

După o vreme, unul dintre slujitorii de seamă ai lui Irod pe nume Inochentie îşi cumpără un loc în Muntele Eleonului sau al Măslinilor şi îşi făcu o chilie retrăgându-se într-însa în chip sihăstresc. Zidind lângă chilie o bisericuţă de piatră, găsi capul Sfântului Ioan, însă imediat îl îngropă la loc. Mutându-se la cele veşnice, Inochentie luă cu sine această taină.

Întâia aflare a capului Sfântului Prooroc Ioan Botezătorul

După aproape 300 de ani, în vremea dreptcredinciosului împărat Constantin cel mare (306-337), Sfântul Ioan Botezătorul se arătă la 2 călugări, poruncindu-le să sape locul şi să dezgroape cinstitul său cap.

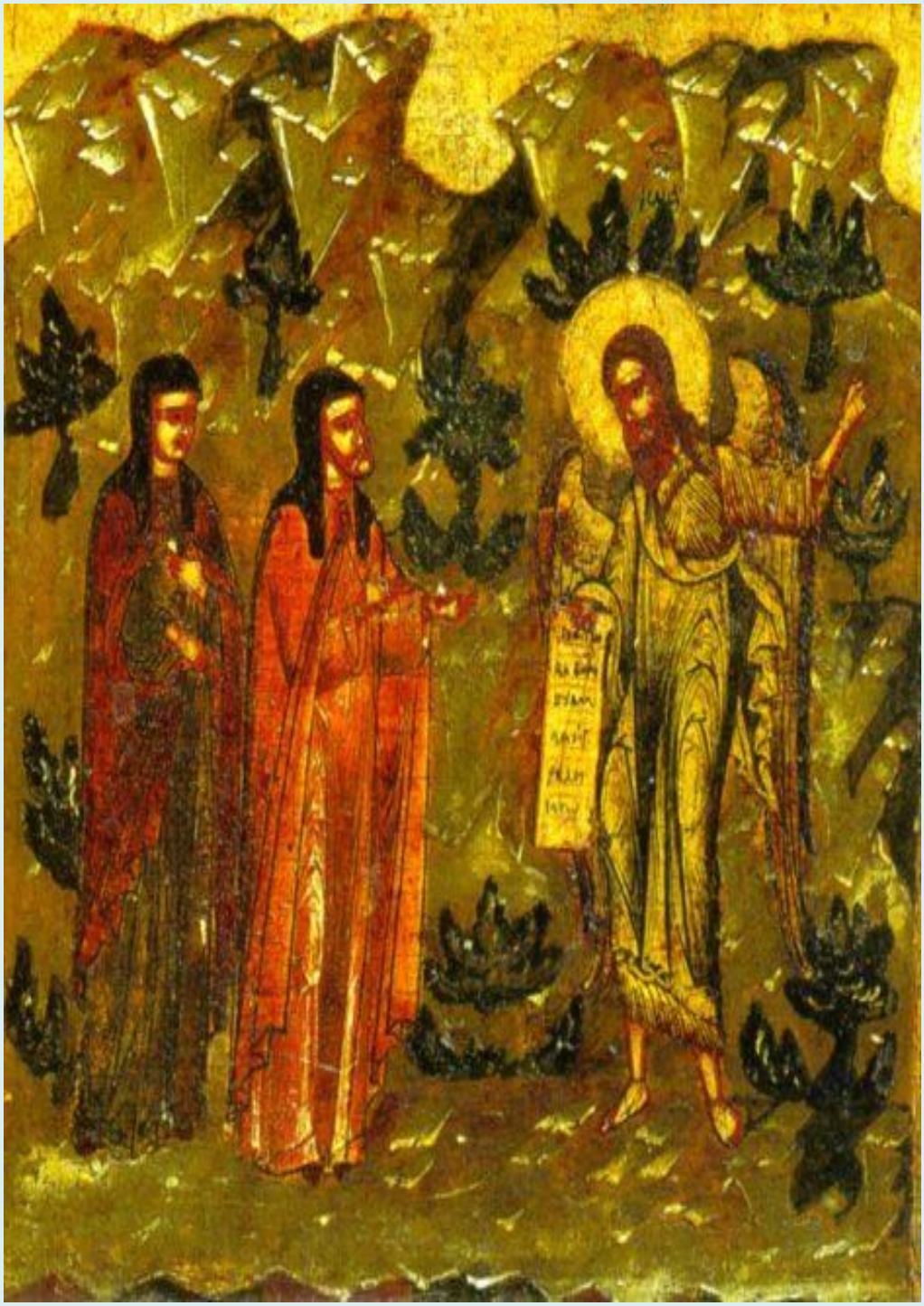

Pe când călugării se întorceau cu capul proorocului într-un sac, se întâlniră cu un olar şi îi dădură acestuia să ducă sacul. Pentru această stare de lenevire a celor 2 călugări, Sfântul Ioan îndemnă pe olar să fugă cu sac cu tot.

Ajungând în propria casă, olarul a văzu că se învrednicea de multe binefaceri şi ştiind că acest lucru se datorează prezenţei capului Sfântului Ioan Botezătorul, începu să îl cinstească împreună cu familia sa.

Mai apoi, simţind că i se apropie sfârşitul, olarul puse capul proorocului într-o raclă şi-l dărui surorii sale, sfătuind-o să-l cinstească şi să nu-l deschidă până când însuşi sfântul îi va porunci.

În acest fel, racla ajunse din mână în mână în grija unui monah pe nume Eustatiu care trăia într-o peşteră din apropierea oraşului Emesa, din Siria.

A doua aflare a capului Sfântului Ioan Botezătorul

Deşi monahul Eustatiu era arian, la peştera lui se făceau minuni, datorită sfântului cap. Eustatiu fiind izgonit din peşteră şi trimis în exil, în peştera sa au intrat mai apoi nişte monahi credincioşi, care mai târziu au zidiră în apropiere o mănăstire.

În anul 452, arhimandritul Marcel, stareţul acelei mănăstiri, află capul sfântului în chip minunat, văzând foc mare la peştera de lângă oraşul Emesa în timpul cântării psalmilor, aceasta fiind cea de-a doua aflare a capului Sfântului Ioan, Înainte-mergătorul Domnului.

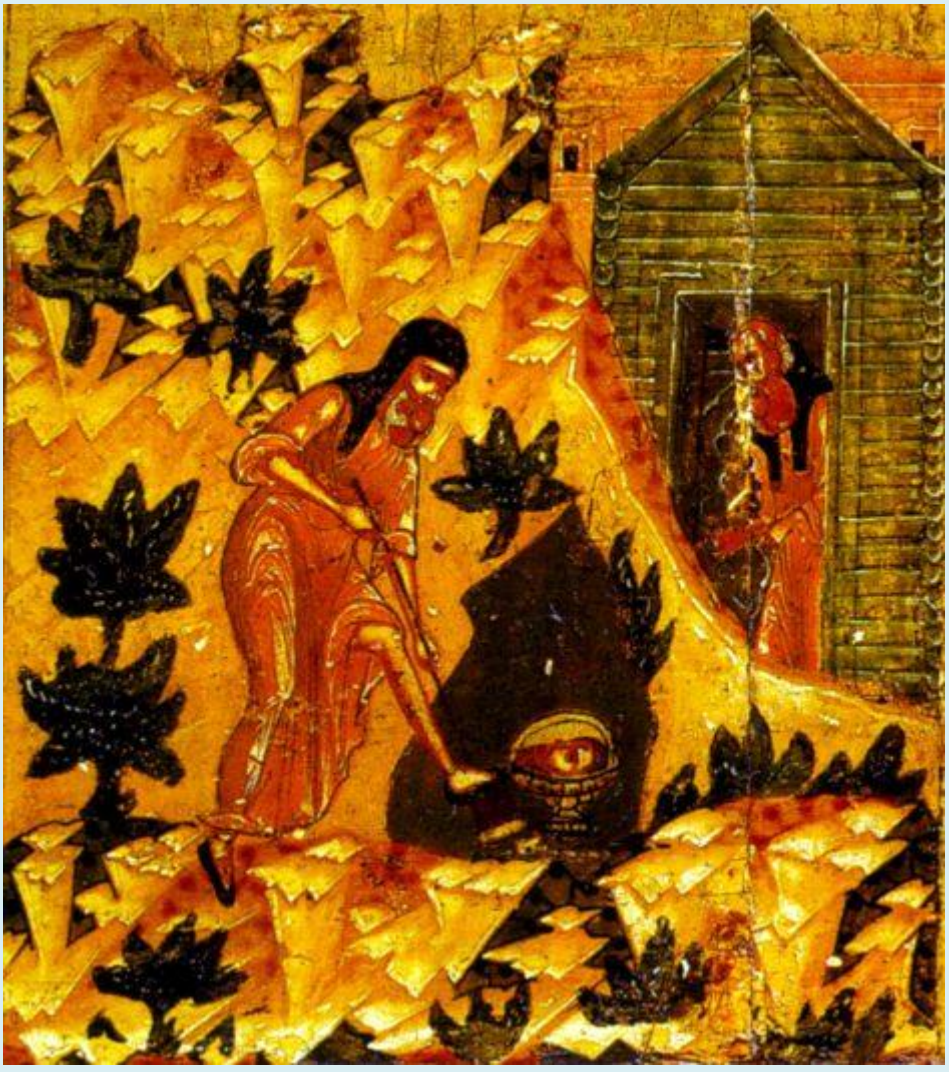

+ * + * +

Cea de-a treia aflare a capului Sfântului Ioan Botezătorul este pomenită în ziua de 25 mai și se petrecu în anul 850, când fiind aflat în sânurile pământului la Comane, patriarhul Ignatie îl duse în Constantinopol și-l aşeză într-un loc sfinţit.

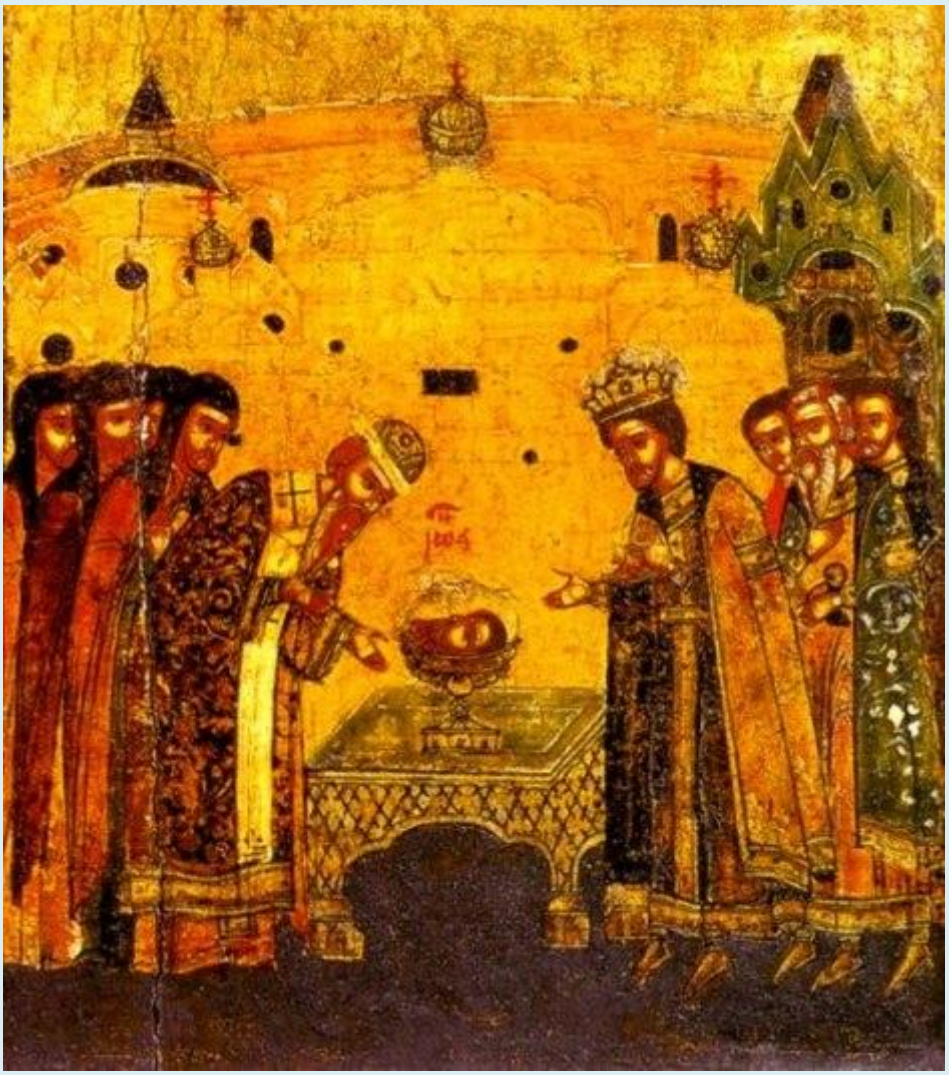

+ * + * +

Prăznuind luminat, cetatea care te iubeşte se veseleşte, ca ceea ce a aflat capul tău, Înaintemergătorule, bogăţie de taină şi neîmpuţinat izvor de tămăduiri.

Nu a îndurat a fi ascuns izvorul minunilor, visteria darurilor, măritul tău cap Botezătorule, proorocule şi Înaintemergătorule; ci, arătându-se revarsă izvoare de tămăduiri. *(Din Canonul sărbătorii ce se citeşte la Utrenie)*

Proorocule al lui Dumnezeu şi Înaintemergătorule al harului, aflând capul tău ca un trandafir prea sfinţit din pământ, tămăduiri luăm totdeauna; pentru că iarăşi propovăduieşti, ca mai înainte, pocăinţa în lume. *(Condacul săbătorii, glasul al 2-lea)*

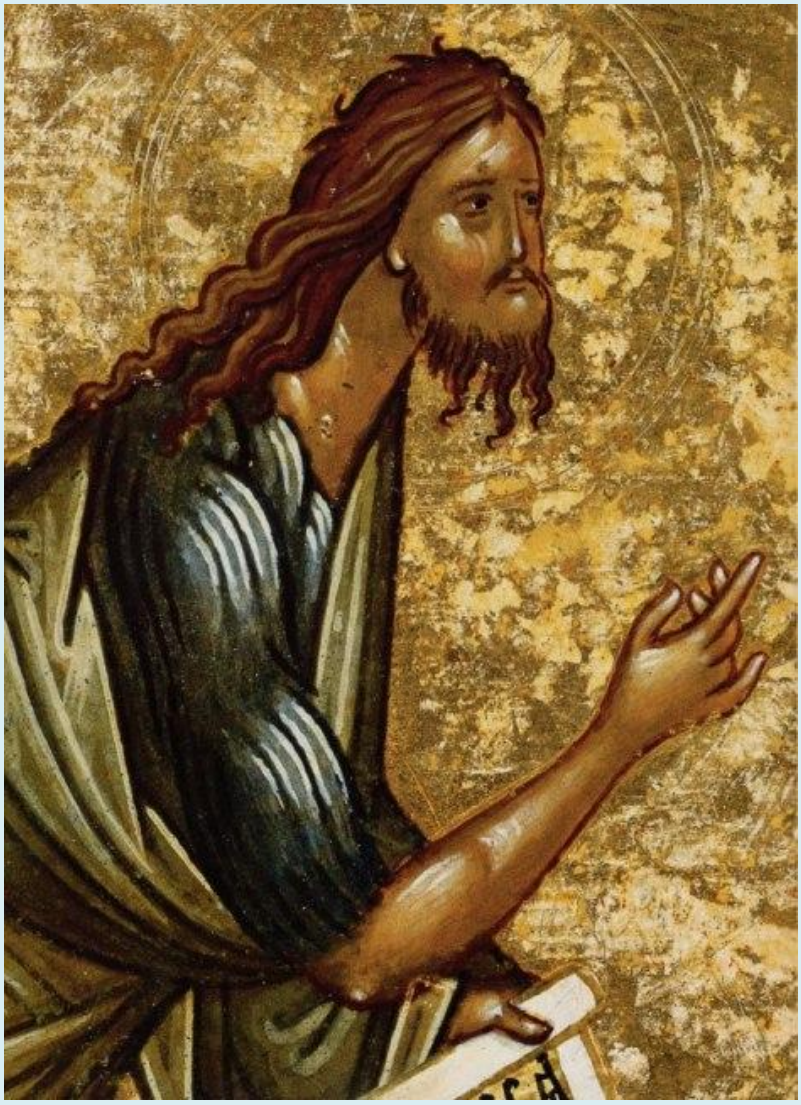

Ca o comoară pusă într-o visterie se păzea capul Înaintemergătorului; în vas de lut era ascuns glasul Cuvântului; ca grâul cel vârât în adâncul pământului încolţind a rodit dumnezeiască viaţă. Aflarea acestuia cu toţii să o cinstim, slăvind pe Hristos, Cel ce i-a dat lui har, să izvorască tămăduiri. *(Sedelna săbătorii, glasul al 8-lea)*

\+ * + * +

Canonul de rugăciunea celei dintâi și celei de-a doua aflări a capului Sfântului Prooroc Ioan Botezătorul:
http://www.doxologia.ro/ceaslov/canoane/canon-de-rugaciune-la-sarbatoarea-celei-dintai-celei-de-doua-aflari-cinstitului-cap

Canon de rugăciune către Sfântul Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, la prăznuirea celei de a treia aflări a cinstitului său cap:
https://doxologia.ro/canon-cantari/canon-de-rugaciune-catre-sfantul-ioan-inaintemergatorul-botezatorul-domnului-la

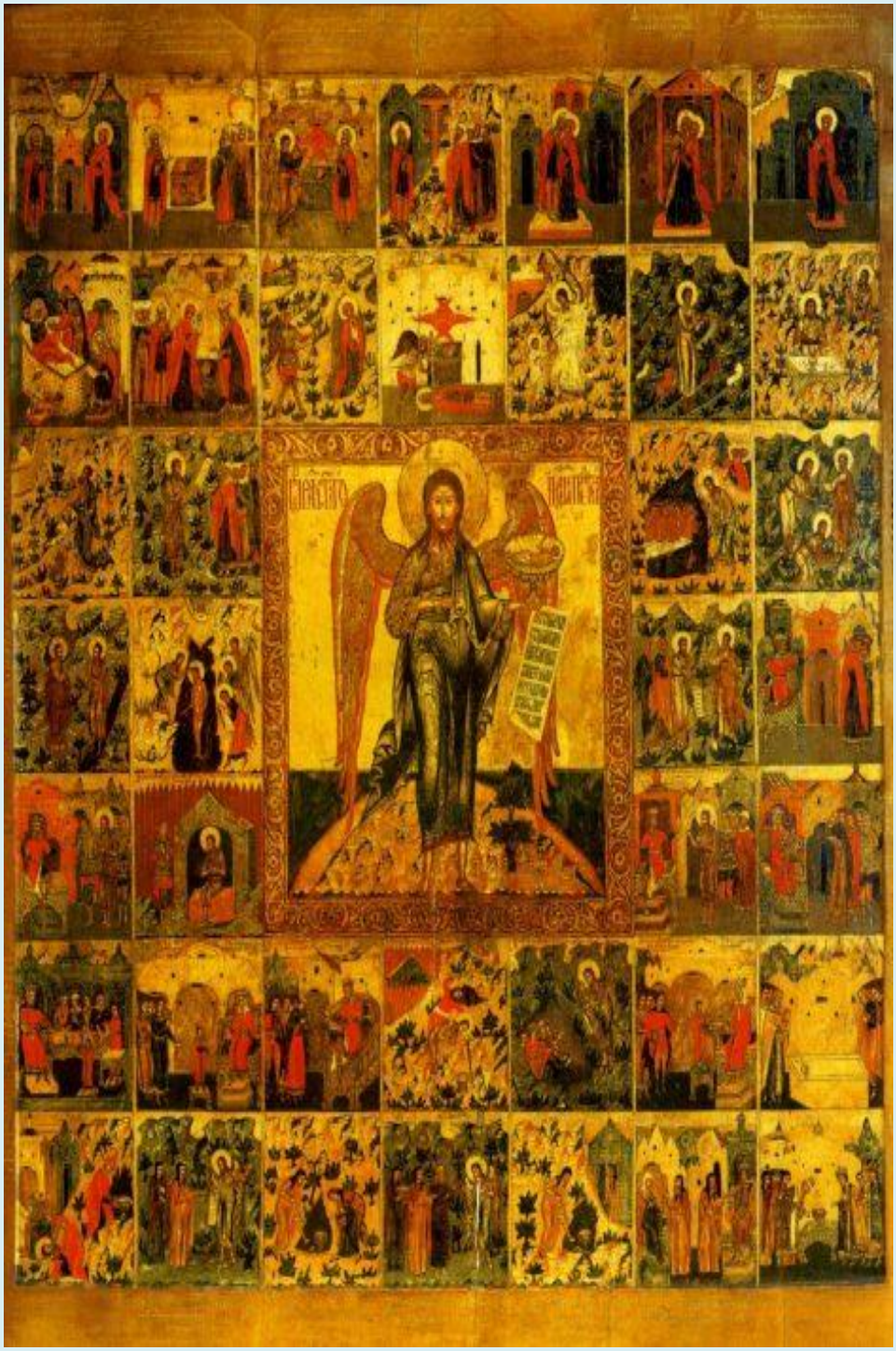

+ * + * +

Cinstitul cap al Sfântului prooroc Ioan Botezătorul

+ * + * +

+ * + * +

Atât cât ne-a fost cu putință să deslușim, în icoane nu se face o diferențiere limpede între întâia și cea de-a doua aflare, poate și pentru că încă din vechime, iconarul a simțit nevoia să sublinieze împreuna lor prăznuire. Totuși, tindem să credem că s-a preferat, în general, zugrăvirea celei de-a doua aflări

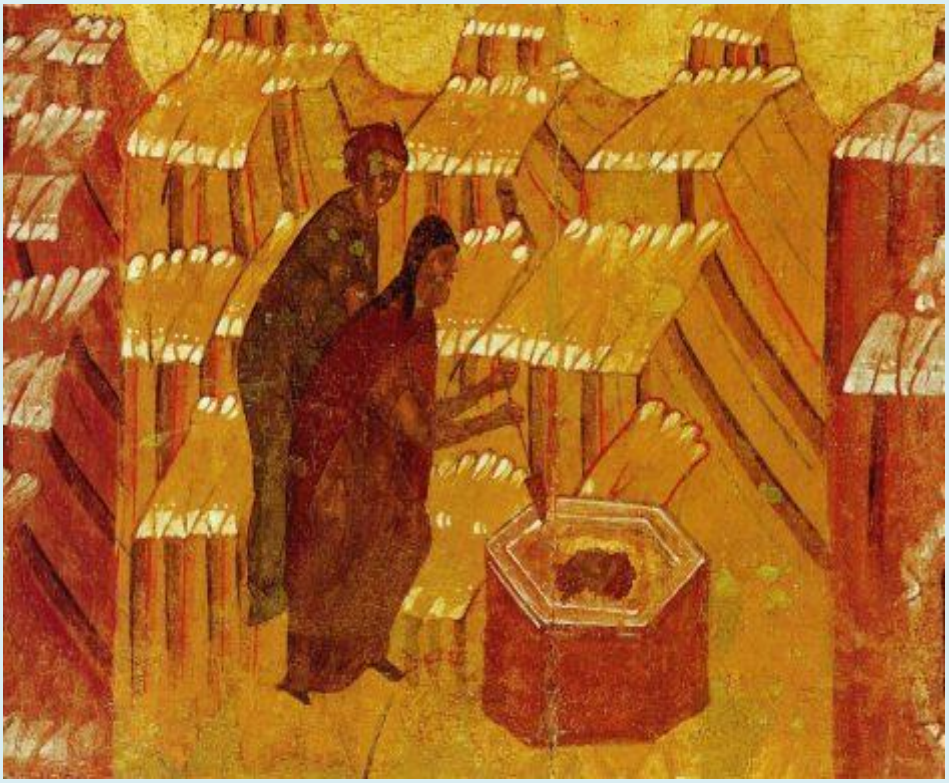

Первое и второе обрѣтенїе
чтныя главы Їѡанна
предотечи.

ВТОРОЕ ОБРЕТЕНИЕ ГЛАВЫ ІѠАННА ПРТЕЧИ

ѠБРЕТЕНІЕ ГЛАВЫ
СТАГѠ ПРЕ ПРТЕЧИ
„КРТИТЕЛѦ ІѠАННА.

Sursa: https://sfintisiicoane.wordpress.com/2015/02/24/intaia-si-a-doua-aflare-a-capului-sfantului-prooroc-ioan-botezatorul-24-februarie/#8230

Paraclisul aflării capului Sfântului Ioan Botezătorul de pe Muntele Eleon (galerie foto)

Acest paraclis se găsește în incinta Mănăstirii Rusești de pe Muntele Înălțării – Eleon, din Israel. Aici a fost descoperit capul Sfântului Ioan Botezătorul atât prima, cât și a doua oară.

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

Mănăstirea Sfântului Ioan Gură de Aur din Comani, Georgia

Biserica Sfântului mucenic Vasilisc unde Sfântul Ioan Gură de Aur a primit ultima dată Sfânta Împărtăşanie înaintea plecării sale la Domnul şi unde au odihnit cinstitele sale moaşte vreme de 30 ani, până la strămutarea lor la Constantinopol.

În apropiere de mănăstire, sus în munţi, a fost ascuns, iar mai apoi aflat, capul Sfântului Ioan Botezătorul, icoana şi basorelieful amintesc de aceasta

În partea de sus a imaginii, locul aflării capului Sfântului Ioan Botezătorul

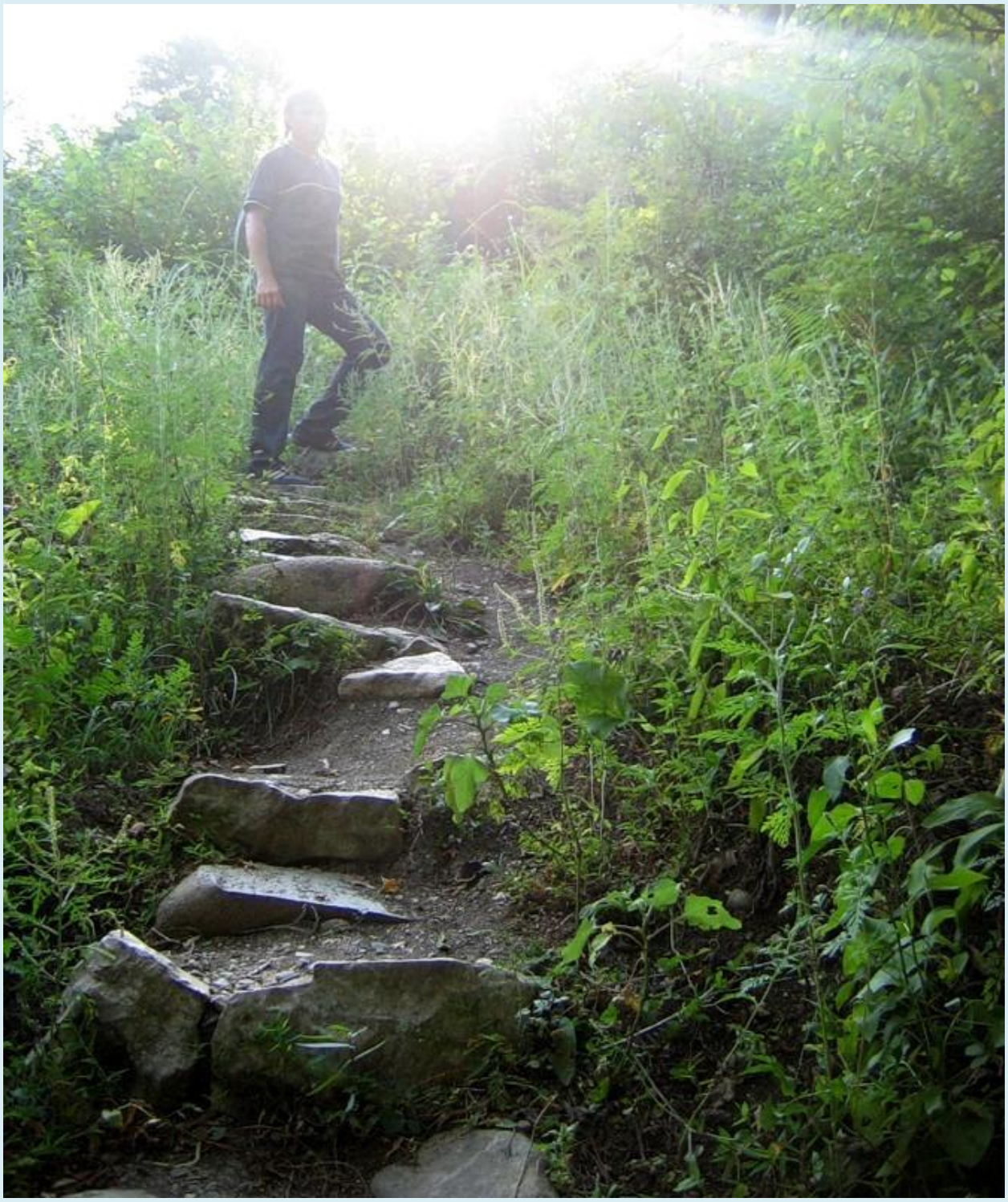

Sursa: https://sfintisiicoane.wordpress.com/tag/moaste/

Icoane

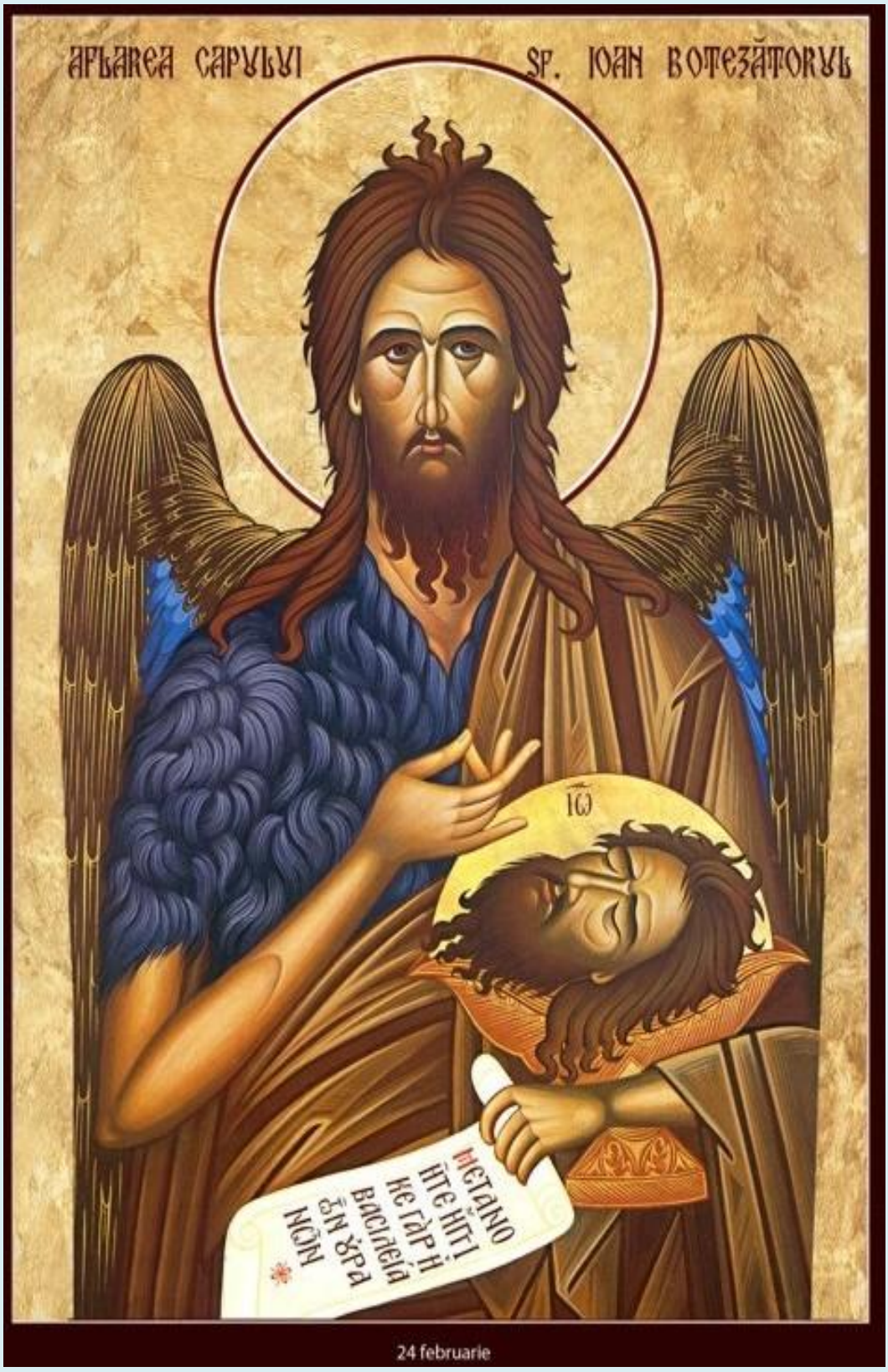
AFLAREA CAPULUI SF. IOAN BOTEZĂTORUL
ΙΩ
ΜΕΤΑΝΟ ΙΤΕ ΗΓΓΙ ΚΕ ΓΑΡ Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΩΝ ΟΥΡΑ ΝΩΝ
24 februarie

24 februarie

25 Mai

ΑΓ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ Α! ΚΑΙ Β! ΕΥΡΕΣΙΣ ΤΙΜ. ΚΕΦΑΛΗΣ 24 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙ

ΟΔ.
Ο
ΙΩ.
ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ

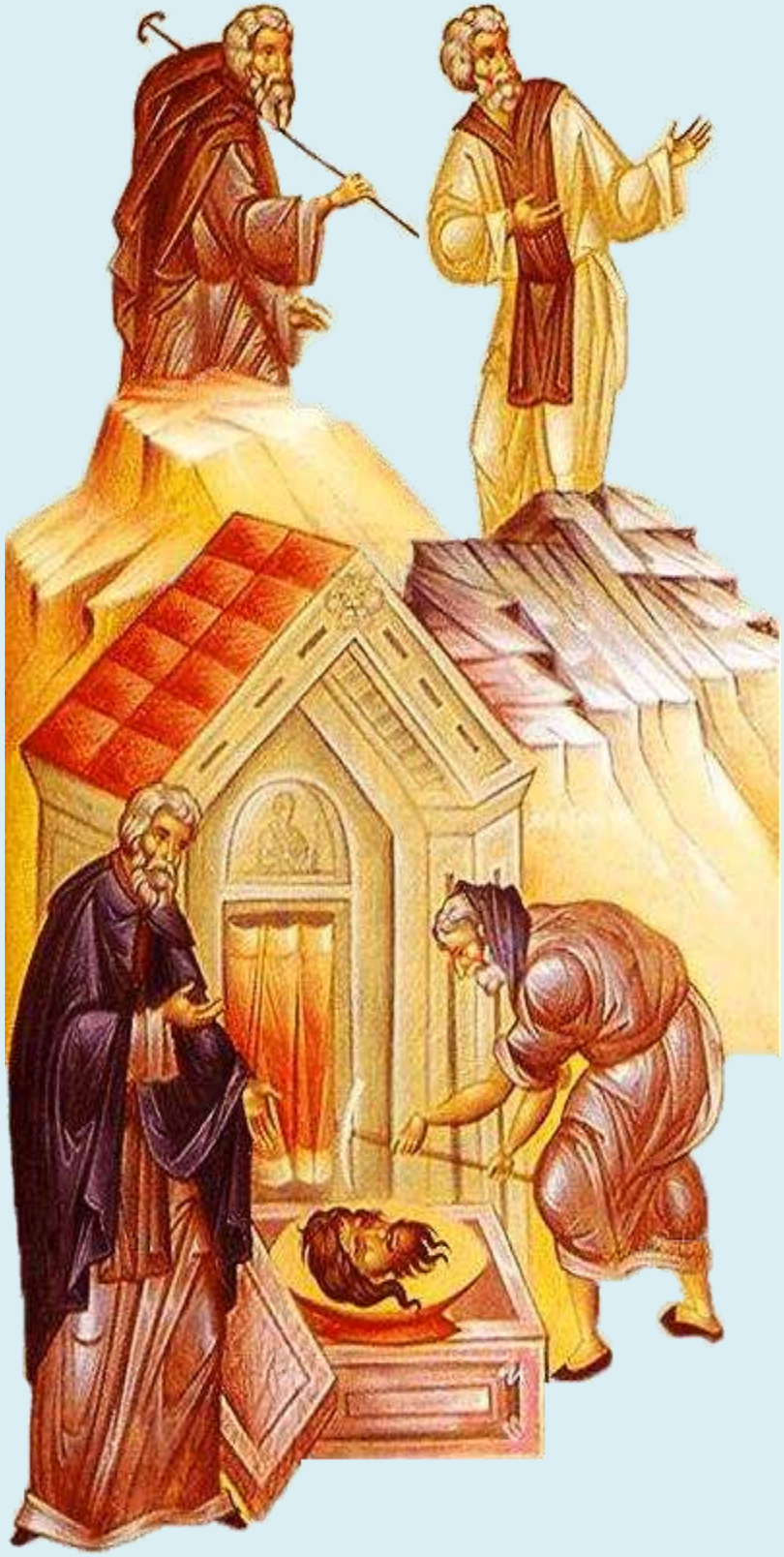

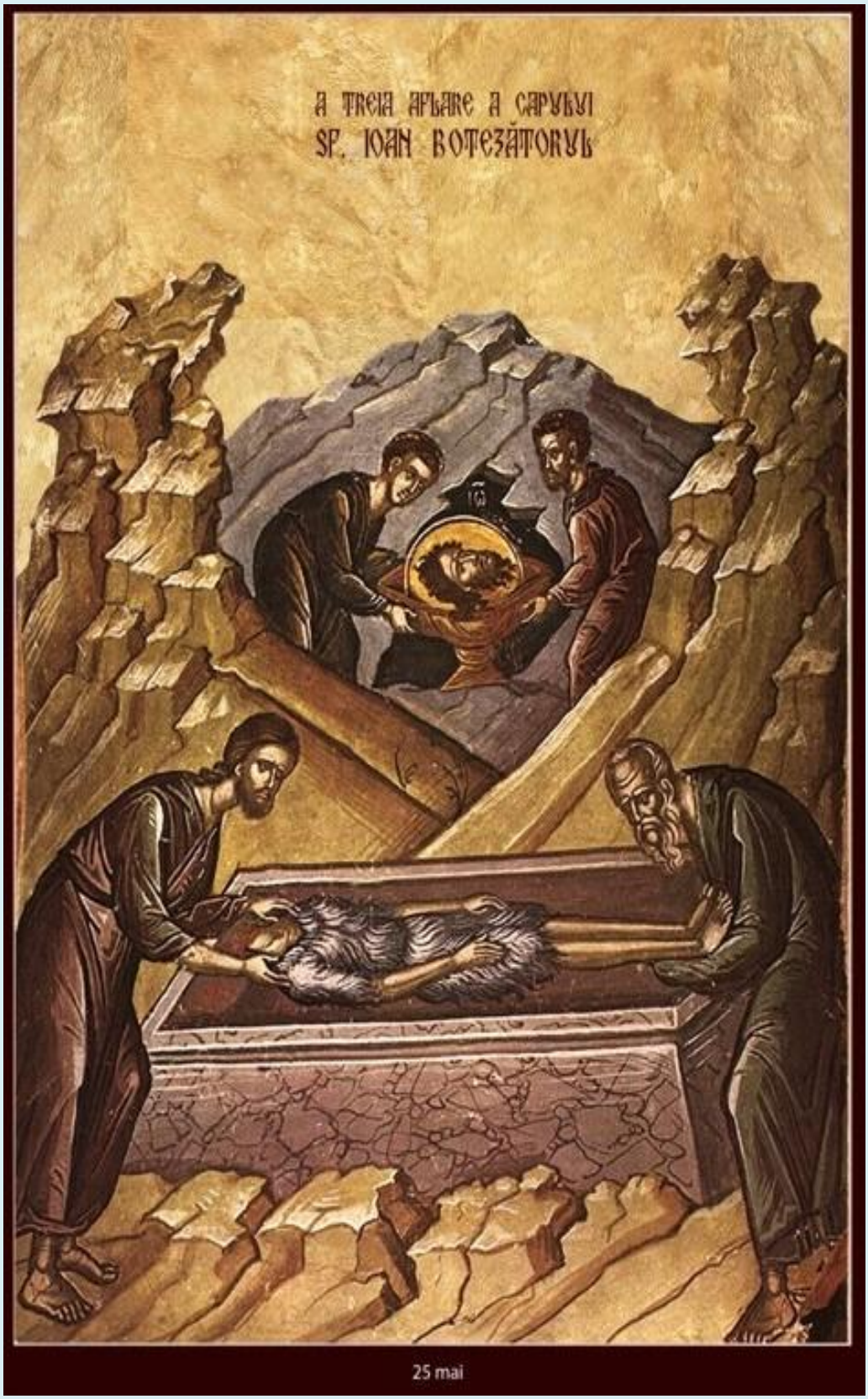

25 mai

ОБРЕТЕНІЕ ГЛАВЫ СТАГО ІѠАННА ПРЕДТЕЧИ

DOXOLOGIA
A III-a aflare
a Capului
Sfântului Ioan
Botezătorul

Ο ΕΝΤΑΦΙΑΣΜΟΣ Κ Η Α Κ Β ΕΥΡΕΣΙΣ
ΤΗΣ ΤΙΜΙΑΣ ΚΕΦΑΛΗΣ ΤΟΥ
ΑΓΙΟΥ ΙΩ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ
ΙΩ

A treia aflare a capului Sfântului Proroc Ioan Botezătorul este sărbătorită în Biserica Ortodoxă la 25 mai

Ѡ҆брѣ́тенїе главы̀
ста҃гѡ пр҃ре. Пр҃те́чи
и кр҃ти́теля Їѡа́нна.

SE.
PROOROC
IOAN
BOTEZĂTORUL

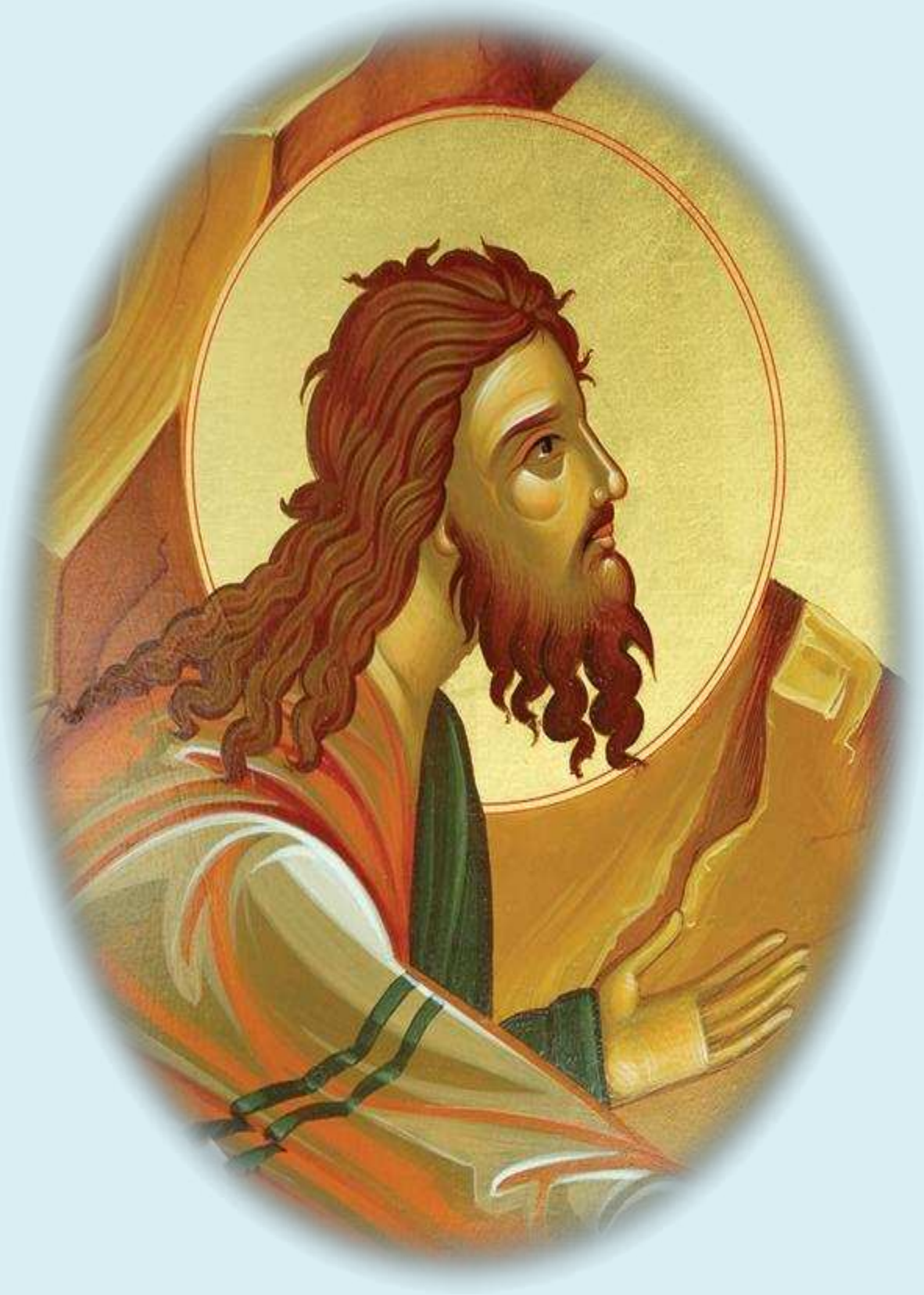

CALENDARUL SĂRBĂTORILOR
SF. IOAN BOTEZĂTORUL

7 IAN. Soborul Sf. Ioan Botezătorul

24 FEB. Întâia și a doua aflare a capului Sf. Ioan Botezătorul

25 MAI A treia aflare a capului Sf. Ioan Botezătorul

24 IUN. Nașterea Sf. Ioan Botezătorul

29 AUG. Tăierea capului Sf. Ioan Botezătorul

23 SEPT. Zămislirea Sf. Ioan Botezătorul

Duminica dinaintea Nașterii Domnului

(a Sf. Părinți după trup ai Domnului
și a tuturor prorocilor)

BASILICA.RO

Februarie 24 Calendar Ortodox

Întâia şi a doua aflare a capului Sf. Proroc Ioan Botezătorul

Februarie 24 Calendar Ortodox

Întâia şi a doua aflare a capului Sf. Proroc Ioan Botezătorul

Februarie 24 Calendar Ortodox

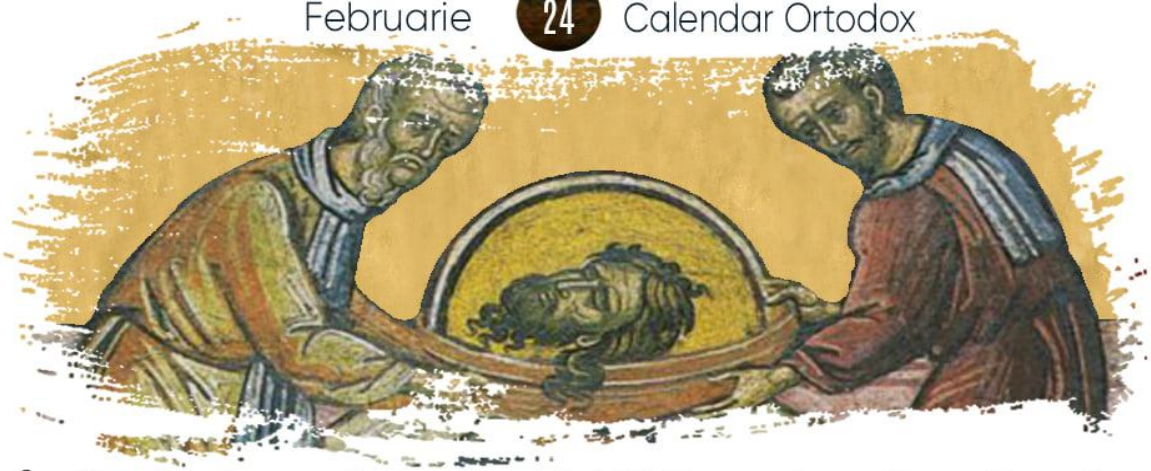

Întâia şi a doua aflare a capului Sf. Proroc Ioan Botezătorul

Tropar la Sărbătoarea celei Dintâi şi celei de a doua aflări a cinstitului cap al Sfântului Prooroc Ioan Botezătorul

24 Februarie - Glasul 4

Din pământ răsărind capul Înaintemergătorului, aruncă credincioşilor Razele Nestricăciunii tămăduirilor. De sus adună mulțimea îngerilor, de jos cheamă împreună neamul omenesc, ca să înalțe cu un glas Slavă lui Hristos Dumnezeu.

Troparul Sfântului Ioan, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului, la prăznuirea celei de a treia aflări a cinstitului său cap

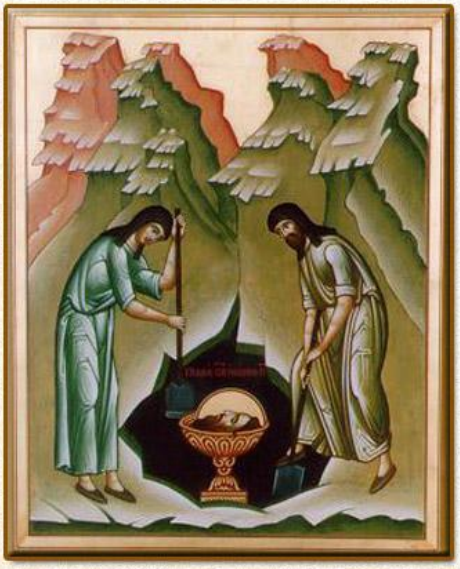

25 Mai - Glasul 4

Ca pe o dumnezeiască vistierie ascunsă în pământ, Hristos a descoperit capul tău nouă, Proorocule şi Înaintemergătorule; deci toți adunându-ne întru aflarea lui, cu cântări de Dumnezeu grăitoare pe Mântuitorul lăudăm, Cel Ce ne mântuieşte pe noi din stricăciune cu rugăciunile tale.

Gătiţi calea Domnului prin sfinţenie, grăieşte şi acum Înaintemergătorul, că Acesta venind cu Tatăl şi cu Duhul se va sălăşlui în inimile voastre, în veci.